

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Departament Społeczeństwa Informacyjnego

Europejska Agenda Cyfrowa

program rozwoju

społeczeństwa informacyjnego

w Unii Europejskiej w latach 2010-2015

Wprowadzenie i główne dokumenty

Warszawa, czerwiec 2010

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
Departament Społeczeństwa Informacyjnego

Europejska Agenda Cyfrowa

program rozwoju społeczeństwa informacyjnego

w Unii Europejskiej w latach 2010-2015

Wprowadzenie i główne dokumenty

SPIS TREŚCI

Wstęp	2
a. Wyzwania dla rozwoju społeczeństwa informacyjnego	2
b. Kontekst europejski	4
c. Kontekst polski	5
d. Obszary działań	8
e. Implementacja Europejskiej Agendy Cyfrowej	10
f. Implementacja Europejskiej Agendy Cyfrowej w Polsce	11
g. Podsumowanie	13
ZAŁĄCZNIK 1 Europejska Agenda Cyfrowa	15
ZAŁĄCZNIK 2 Deklaracja ministerialna z Malmo	48
ZAŁĄCZNIK 3 Deklaracja ministerialna z Grenady	54
ZAŁĄCZNIK 4 Rezolucja Parlamentu Europejskiego	57
ZAŁĄCZNIK 5 Konkluzje Rady Unii Europejskiej	66

Wstęp

Europejska Agenda Cyfrowa (EAC, ang. *Digital Agenda for Europe*) jest jednym z siedmiu flagowych programów Komisji Europejskiej (KE) w ramach strategii reform gospodarczych **Europa 2020**¹. Celem EAC jest wyznaczenie kierunków rozwoju i działań w obszarze społeczeństwa informacyjnego, pozwalających na maksymalne wykorzystanie potencjału nowoczesnych technologii informacyjnych i komunikacyjnych, w szczególności Internetu.

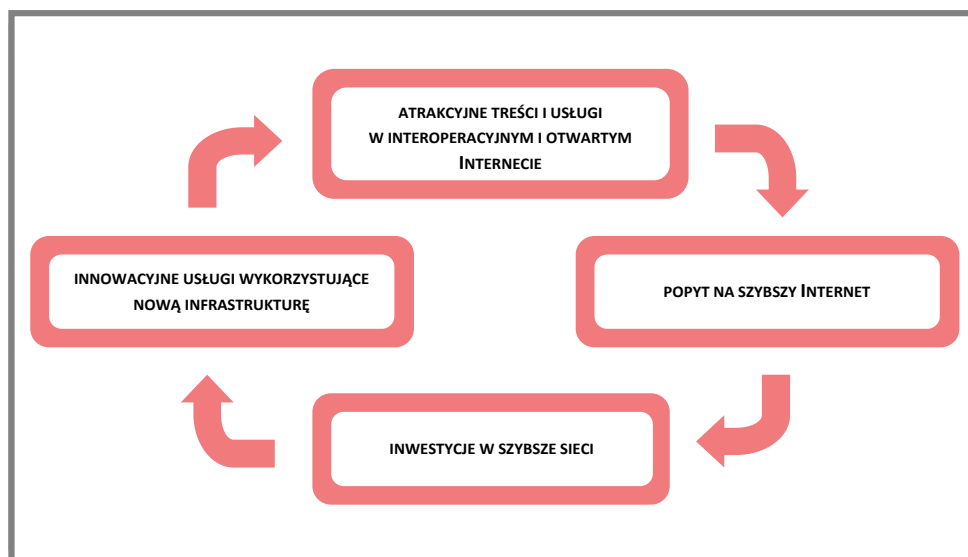
Niniejsza publikacja zawiera pełny tekst komunikatu Europejska Agenda Cyfrowa, teksty deklaracji ministerialnych z Malmö i Grenady, a także stanowiska Rady Europejskiej i Parlamentu Europejskiego do programu Komisji.

Została opatrzona wstępem przez Departament Społeczeństwa Informacyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

a. Wyzwania dla rozwoju społeczeństwa informacyjnego

Według Komisji Europejskiej zrealizowanie zadań Agendy przyczyni się do zwiększenia innowacyjności przedsiębiorstw, wzrostu gospodarczego oraz poprawy codziennego życia obywateli. Jest to istotne, ponieważ w sektorze teleinformatycznym powstaje obecnie 5% PKB państw Unii Europejskiej, a jego produkty – sieci, komputery, oprogramowanie itp. – przyczyniają się do wzrostu efektywności wszystkich sektorów. Potencjał ten można wykorzystać jeszcze lepiej, gdy ułatwi się działanie sprzężenia zwrotnego pokazanego na *schemacie 1*.

Schemat 1

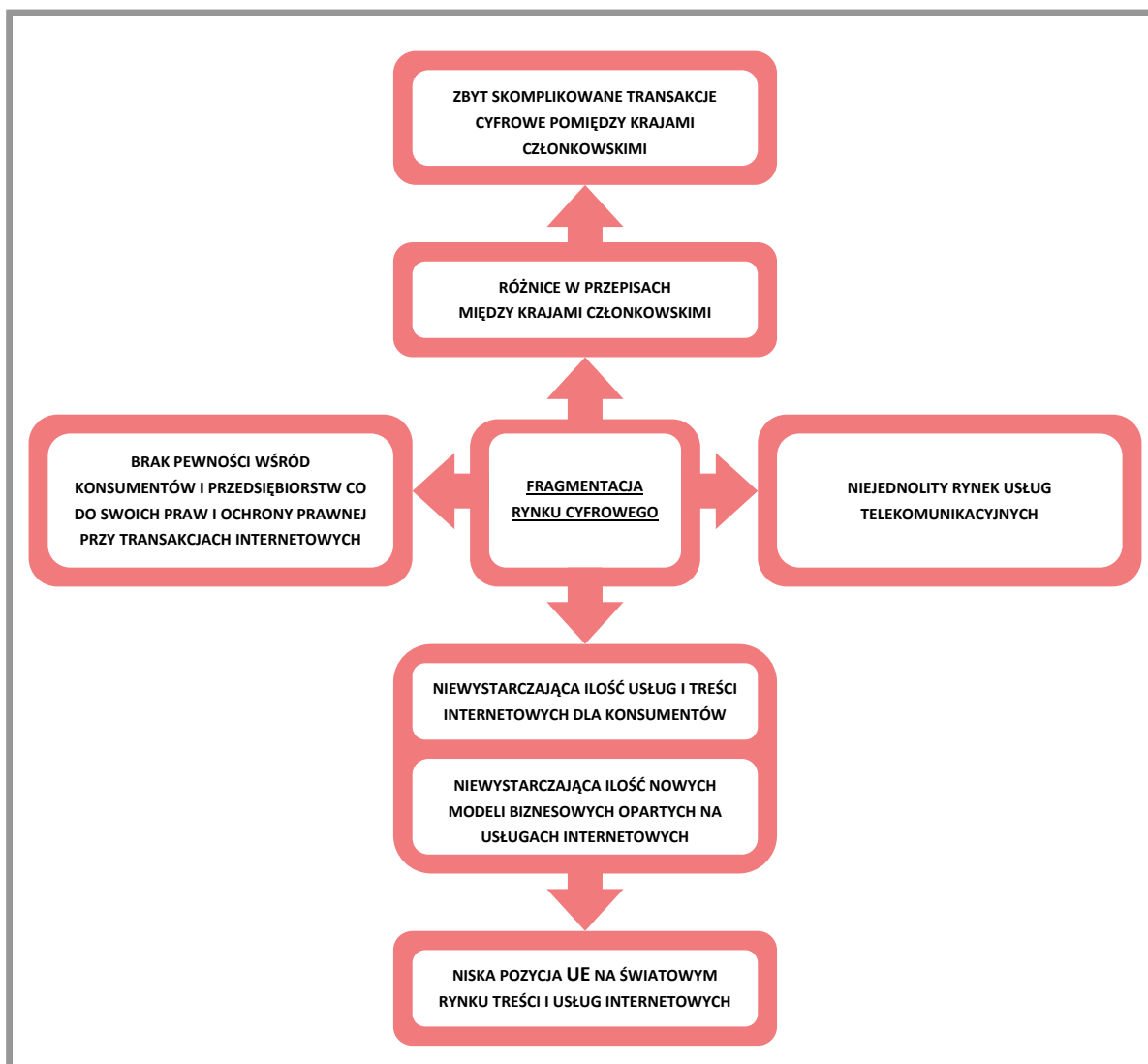

Źródło: opracowanie własne na podstawie EAC.

¹ Strategia EUROPA 2020 (COM(2010)2020) została przyjęta przez Komisję Europejską w marcu 2010 r.

W wymiarze europejskim warto wskazać, że budowa jednolitego rynku w jego części związanej z Internetem pozostaje ciągle niezakończona. Istnieje de facto wiele małych rynków, oddzielonych różnymi barierami prawnymi i gospodarczymi, na których dominujące podmioty mogą wykorzystywać swoją siłę do działań zaburzających rynek, a w rezultacie narzucać konsumentom wysokie ceny. Dodatkowym skutkiem takich działań może być także brak dostępności pewnych usług w części państw Unii, przez co obywatele nie mogą czerpać pełnych korzyści z istnienia prawa europejskiego i samej Unii Europejskiej. Te negatywne zjawiska opisuje *schemat 2*.

Schemat 2

Źródło: opracowanie własne na podstawie EAC.

Oczywiście istnieją także inne bariery dla rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Europie, takie jak obawy związane z prywatnością i bezpieczeństwem, niewystarczający dostęp do Internetu

czy brak odpowiednich umiejętności. Bariery te zostały poddane szczegółowym analizom, zarówno w badaniach zleczanych przez Komisję², jak i w szerokich konsultacjach z państwami członkowskimi, organizacjami pozarządowymi, związkami pracodawców i pracobiorców, grupami interesów i innymi interesariuszami. Na ich podstawie Komisja Europejska wskazała na siedem najważniejszych przeszkód w rozwoju sektora teleinformatycznego:

1. Podzielony rynek cyfrowy
2. Brak interoperacyjności
3. Wzrost cyberprzestępczości i ryzyko związane z niskim poziomem zaufania do sieci
4. Brak inwestycji w sieci
5. Niewystarczające nakłady na badania i innowacje
6. Brak umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych
7. Niewykorzystane możliwości w zakresie sprostania wyzwaniom społecznym

b. Kontekst europejski

W celu przeciwdziałania powyższym przeszkodom, Komisja Europejska określiła siedem obszarów działania instytucji europejskich i państw członkowskich, gdzie należy podjąć działania. Uwzględniła przy tym wolę państw członkowskich, w szczególności zawartą w deklaracjach z Malmö i Grenady, a także stanowisko Parlamentu Europejskiego³.

W deklaracji z Malmö, ministrowie państw członkowskich UE zadeklarowali wolę budowy ponadgranicznej administracji elektronicznej, optymalnie zaspokajającej potrzeby obywateli. Kontakt z administracją drogą elektroniczną ma stać się możliwie efektywny i oferować zainteresowanym stronom samodzielność oraz mobilność. Administracja elektroniczna ułatwi zakładanie i prowadzenie przedsiębiorstw oraz usprawni funkcjonowanie organów publicznych. Aby ułatwić wymianę w obszarze jednolitego rynku oraz uniknąć niepotrzebnego powielania pracy, konieczna będzie koordynacja działań między krajami UE, wprowadzanie otwartości i intereoperacyjności rozwiązań. Podejmując jakiegokolwiek działania należy także promować e-integrację.

Deklaracja z Grenady, nawiązując do poprzednich inicjatyw europejskich (i2010, eEurope), potwierdziła konieczność budowy społeczeństwa informacyjnego w Europie i wskazała na szereg działań, które należy podjąć w latach 2010-2015. Znalazły one odzwierciedlenie w Europejskiej Agendzie Cyfrowej.

---

² M. in. *Economic Impact of ICT*, London School of Economics, 2009; *Social Impact of ICT*, Universität Siegen, Fachbereich Wirtschaftsinformatik und Neue Medien, 2010; *Broadband Internet Access Costs*, van Dijk, 2009.

³ Dokumenty te są zamieszczone w dalszej części niniejszej publikacji.

Bardzo istotny wpływ na kształt Agendy mają ogólne kierunki reform gospodarczych, które państwa i instytucje europejskie przewidziały na lata 2010-2015. Zostały one zawarte w dokumencie **Europa 2020**. Określono w nim, że niezbędne jest stworzenie horyzontalnych strategii, które umożliwiłyby skuteczne koordynowanie działań w różnych dziedzinach. W szczególności przewidziano powstanie siedmiu programów:

- ▶ **Unia innowacji** – działania w dziedzinie badań i innowacji,
- ▶ **Młodzież w drodze** – przedsięwzięcia ułatwiające wejście młodzieży na rynek pracy,
- ▶ **Europa efektywnie korzystająca z zasobów** – zwiększanie efektywności energetycznej i lepsze wykorzystanie innych zasobów naturalnych,
- ▶ **Polityka przemysłowa w erze globalizacji** – poprawianie otoczenia biznesu, szczególnie małych i średnich przedsiębiorstw, a także wzrost konkurencyjności przemysłu europejskiego,
- ▶ **Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia** – modernizacja rynków pracy w celu zwiększenia aktywności zawodowej,
- ▶ **Europejski program walki z ubóstwem** – integrowanie osób wykluczonych społecznie poprzez umożliwienie im aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym,
- ▶ **Europejska agenda cyfrowa.**

Co istotne, EAC jest pierwszą w pełni opracowaną strategią rozwoju przedstawioną przez Komisję Europejską. Oczekuje się, że będzie jednym z kluczowych programów prezydenta Manuela Barroso i będzie się cieszyć jego szczególną uwagą i poparciem. Warto również zauważyć, że jest to obszar dotyczący kompetencji największej ilości dyrekcji generalnych. Działania w niej opisane ma koordynować Dyrekcja Generalna Społeczeństwo Informacyjne i Media, nadzorująca ją Komisarz ds. Programu Cyfrowego Neelie Kroes, zaś realizowane będą przez wiele innych dyrekcji generalnych.

c. Kontekst polski

W Polsce dokumentem programowym w obszarze społeczeństwa informacyjnego jest przyjęta uchwałą Rady Ministrów 23 grudnia 2008 r. **Strategia rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce do roku 2013** (SRSI2013). Określa ona wizję społeczeństwa informacyjnego w Polsce i wyznacza strategiczne cele działań władz publicznych. Podobnie jak Europejski Program Cyfrowy, SRSI2013 nie jest szczegółowym planem działań, ale dokumentem o charakterze ogólnym - wyznaczającym kierunki, prezentującym propozycje i zalecenia dotyczące działań podejmowanych przez podmioty publiczne i prywatne. Ma podobny wymiar horyzontalny – za wdrażanie konkretnych działań odpowiedzialne są władze publiczne, zarówno na poziomie centralnym jak i regionalnym,

natomiast cele Strategii są realizowane również przez obywateli, organizacje pozarządowe, przedsiębiorstwa i instytucje naukowe.

Wśród głównych zasad SRSI2013 wymienia się:

- ▶ **Dostępność, bezpieczeństwo i zaufanie** – możliwość uzyskania dostępu do rzetelnej informacji lub bezpiecznej usługi niezbędnej obywatelowi oraz przedsiębiorcy,
- ▶ **Otwartość i różnorodność** – brak dyskryminacji w dostępie do informacji, a w szczególności do informacji publicznej,
- ▶ **Powszechność i akceptowalność** – dążenie, aby udział w dobrach społeczeństwa informacyjnego był oczywisty i jak najszerszy, a także by oferta produktów i usług społeczeństwa informacyjnego była maksymalnie szeroka,
- ▶ **Komunikacyjność i interoperacyjność** – zapewnienie dotarcia do pożądaney informacji w sposób bezpieczny, szybki, prosty i niezależny od zastosowanej technologii.

Najnowszym dokumentem programowym związanym z implementacją SRSI2013 jest drugi **Raport** z prac Międzyresortowego Zespołu ds. Realizacji Programu Polska Cyfrowa. Raport proponuje program e-integracji społeczeństwa, który skupiony będzie na:

- tworzeniu programów i akcji edukacyjnych lub promocyjnych mających na celu wzrost kompetencji i motywacji użytkowników, a tym samym umożliwienie korzystania z nowych technologii z pożytkiem (generowanie podaży i popytu na usługi);
- tworzeniu usług i treści w sieciach szerokopasmowych, dopasowanych do zainteresowań, jak i potrzeb odbiorców – a tym samym stymulujących zarówno wykorzystanie Internetu, jak i wzrost kapitału ekonomicznego, społecznego czy kreatywnego (generowanie podaży na usługi).

Publikacja Europejskiej Agendy Cyfrowej zbiega się również z prowadzonymi w Polsce pracami związanymi z uporządkowaniem dokumentów strategicznych dotyczących rozwoju kraju. Zgodnie z założeniami przyjętego w listopadzie 2009 roku przez Radę Ministrów dokumentu „*Plan uporządkowania strategii rozwoju*” do połowy 2011 roku nastąpi reorganizacja tych dokumentów. Przewiduje się powstanie dziewięciu kluczowych obszarów prezentujących wizję rozwoju. W każdym z tych dokumentów zostało przewidziane poruszenie tematyki wykorzystania technologii informacyjnych i komunikacyjnych oraz rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Przedstawione dotychczas założenia dokumentów pozwalają na wyłonienie w ramach każdej ze strategii, głównych zagadnień związanych z zastosowaniem teleinformatyki (*tabela 1*)

Tabela 1

Zagadnienia teleinformatyki w strategiach rozwoju

Nazwa nowej strategii	Uwzględnione tematy z zakresu teleinformatyki	Podmiot wiodący
Strategia rozwoju zasobów ludzkich	Kluczowa rola teleinformatyki w modernizacji usług publicznych (edukacja, szkolnictwo wyższe, rynek pracy), zaspokajaniu potrzeb z zakresu opieki zdrowotnej i społecznej; także umiejętności cyfrowe, wykorzystanie teleinformatyki w edukacji, e-integracja, aktywizacja pokolenia 50+.	Przewodniczący Stałego Komitetu Rady Ministrów
Strategia rozwoju transportu	Zastosowanie teleinformatyki w modernizacji usług transportowych, systemy inteligentne, interoperacyjność.	Minister Infrastruktury
Strategia bezpieczeństwo energetyczne i środowisko	Inteligentne systemy energetyczne, obejmujące działania zwiększające wydajność energetyczną, promowanie odnawialnych źródeł energii dywersyfikacji, zastosowanie teleinformatyki w ochronie środowiska.	Minister Gospodarki
Strategia sprawne państwo	Wykorzystanie teleinformatyki dla promowania dostępności i przejrzystości rządzenia i procesów kształtowania polityki (udostępnienie szerokiego zakresu usług administracji publicznej drogą elektroniczną; podniesienie efektywności administracji publicznej dzięki szerokiemu wykorzystaniu zestandaryzowanych i interoperacyjnych rozwiązań informatycznych); podnoszenie poczucia bezpieczeństwa w społeczeństwie poprzez wykorzystania technologii informacyjnych i komunikacyjnych; także informatyzacja, cyberprzestępczość, wykorzystanie teleinformatyki do usprawnienia pracy administracji.	Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji
Strategia kapitału społecznego	Wykorzystanie teleinformatyki w promowaniu postaw obywatelskich, zwiększeniu aktywności społecznej i politycznej, modernizacji usług publicznych (kultura i dziedzictwo narodowe, media), przyspieszeniu budowy kapitału społecznego; a także prawa autorskie, neutralność sieci, ochrona prywatności użytkowników, kreatywność w wykorzystaniu narzędzi informatycznych.	Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Strategia rozwoju regionalnego	Infrastruktura teleinformatyczna, dostęp i edukacja cyfrowa, wykorzystanie teleinformatyki we wspomaganie i usprawnianiu procesów zarządzania, systemy informacji przestrzennej we wspomaganie procesów decyzyjnych na poziomie regionalnym i lokalnym; przeciwdziałanie wykluczeniu osób z terenów słabiej zaludnionych.	Minister Rozwoju Regionalnego
Strategia bezpieczeństwa narodowego	Cyberbezpieczeństwo (bezpieczeństwo sieci i systemów informacyjnych, nadzór przepływu danych); bezpieczeństwo teleinformatyczne (ochrona działań strategicznych, z informatyzowanych), także zarządzanie Internetem.	Prezes Rady Ministrów
Strategia zrównoważonego rozwoju wsi i rolnictwa	Rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej na obszarach wiejskich, edukacja i e-integracja.	Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Źródło: opracowanie własne na podstawie roboczych projektów założeń do strategii i innych dokumentów.

Przedstawione powyżej zestawienie jedynie w uproszczony sposób pokazuje, jak bardzo rozwój społeczeństwa informacyjnego jest zagadnieniem horyzontalnym. Rzeczywista realizacja celów związanych obszarem wykorzystania teleinformatyki w życiu codziennym obywateli oraz funkcjonowaniu państwa wymaga zaangażowania wszystkich zainteresowanych podmiotów.

d. Obszary działań

Europejska Agenda Cyfrowa jest dokumentem programowym samej Komisji Europejskiej i wyznacza jej działania. Zgodnie z tym celem, wskazano w nim, jakie konkretne działania – głównie dotyczące aktów legislacyjnych – zostaną podjęte w najbliższych latach. Wyszczególniono 16 głównych działań i kilkadziesiąt innych. Wskazano również, jakie działania powinny podjąć państwa członkowskie.

Spis działań, odpowiadających zidentyfikowanych przeszkód dla rozwoju teleinformatyki, pokazuje poniższa tabela.

Tabela 2

Obszary działań w Europejskiej Agendzie Cyfrowej

Uwaga: zostały zachowane terminy z oryginalnego tłumaczenia EAC dokonanego przez tłumaczy Komisji Europejskiej.

PRZESZKODY W ROZWOJU TECHNOLOGII INFORMACYJNYCH I KOMUNIKACYJNYCH (TIK)	OBSZARY DZIAŁAŃ
Podzielony rynek cyfrowy	Obszar 1. Dynamiczny jednolity rynek cyfrowy
	1.1. Otwarcie dostępu do treści 1.2. Ułatwienie transakcji internetowych i transgranicznych 1.3. Budowanie zaufania do środowiska cyfrowego 1.4. Wzmocnienie jednolitego rynku usług telekomunikacyjnych
Brak interoperacyjności	Obszar 2. Interoperacyjność i normy
	2.1. Poprawa ustalania norm w dziedzinie TIK 2.2. Promowanie lepszego wykorzystania norm 2.3. Zwiększenie interoperacyjności poprzez koordynację
Wzrost cyberprzestępczości i ryzyko związane z niskim poziomem	Obszar 3. Zaufanie i bezpieczeństwo

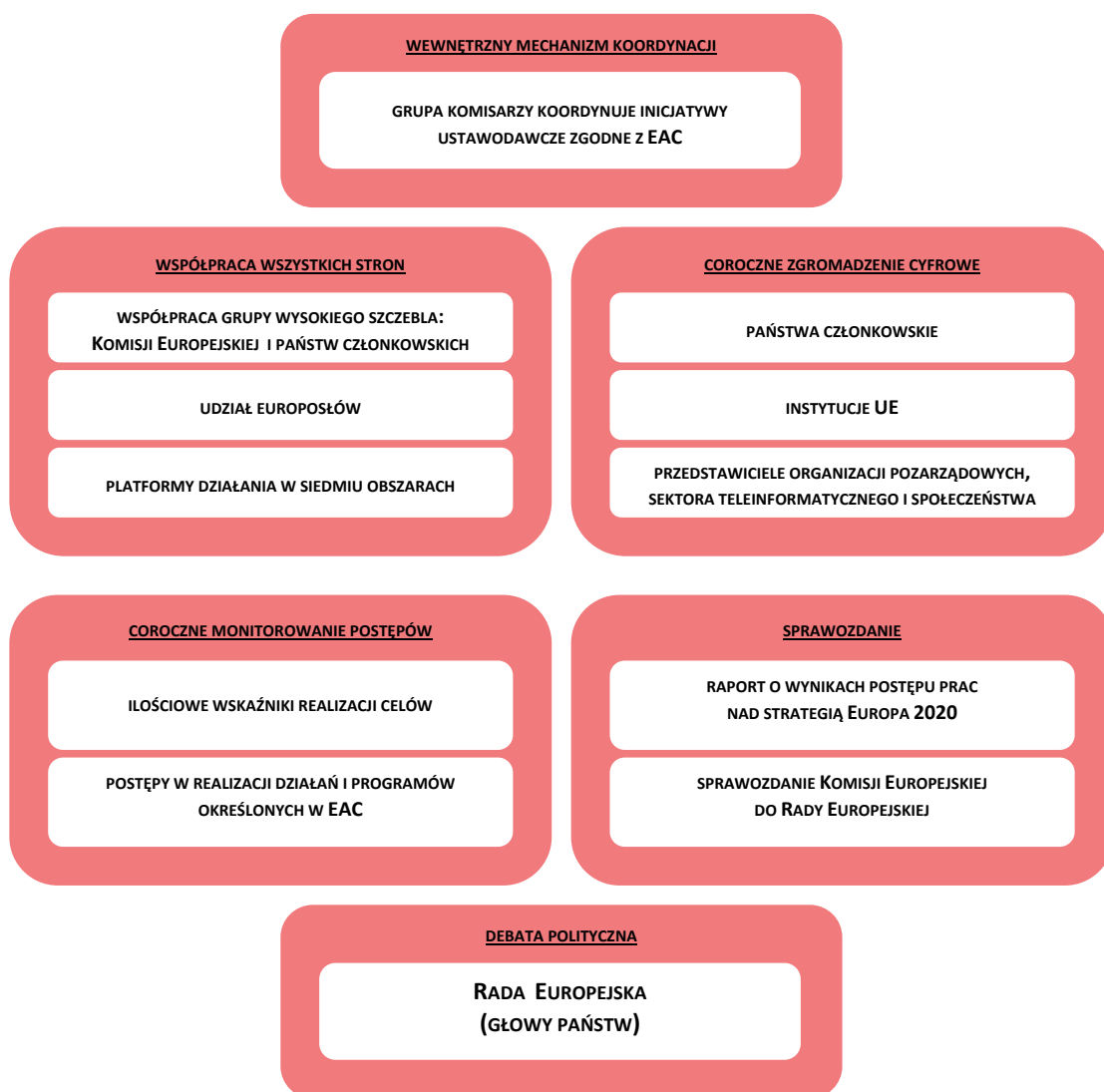
zaufania do sieci	
	<p><i>Bezpieczeństwo nieletnich w Internecie</i></p> <p><i>Prawo do prywatności i ochrony danych osobowych</i></p> <p><i>Zwalczanie ataków na systemy informatyczne</i></p> <p><i>Unowocześnianie Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji</i></p>
Brak inwestycji w sieci	Obszar 4. Szybki i bardzo szybki dostęp do Internetu
	<p>4.1 Zagwarantowanie powszechnego dostępu szerokopasmowego o coraz większej szybkości</p> <p>4.2 Wsparcie upowszechnienia sieci dostępu nowej generacji</p> <p>4.3 Otwarty i neutralny Internet</p>
Niewystarczające nakłady na badania i innowacje	Obszar 5. Badania i innowacje
	<p>5.1 Zwiększenie wysiłków i efektywności</p> <p>5.2 Stymulowanie innowacji w obszarze TIK poprzez wykorzystanie jednolitego rynku</p> <p>5.3 Inicjatywy przemysłu na rzecz otwartych innowacji</p>
Brak umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych	Obszar 6. Zwiększenie umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych i włączenia społecznego
	<p>6.1 Umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych</p> <p>6.2 Usługi cyfrowe sprzyjające włączeniu społecznemu</p>
Niewykorzystane możliwości w zakresie sprostania wyzwaniom społecznym	Obszar 7. Korzyści z TIK dla społeczeństwa UE
	<p>7.1 TIK na rzecz środowiska</p> <p>7.2 Stabilna opieka zdrowotna i wsparcie dla godnego i niezależnego życia oparte na TIK</p> <p>7.3 Promowanie różnorodności kulturowej i kreatywnych treści</p> <p>7.4 E-administracja</p> <p>7.5 Inteligentne systemy transportowe w służbie efektywnego transportu i lepszej mobilności</p>

Źródło: opracowanie własne na podstawie EAC.

e. Implementacja Europejskiej Agendy Cyfrowej

Komisja Europejska przywiązuje bardzo dużą wagę do wprowadzenia działań przewidzianych w Agendy w życie. Jednym ze sposobów osiągnięcia tego celu jest stworzenie mechanizmu implementacyjnego, przewidującego duże zaangażowanie interesariuszy, instytucji unijnych i władz państw członkowskich. Został on opisany w rozdziale 3 EAC, a podsumowuje go *schemat 3*. Warto zwrócić uwagę, że Agenda przewiduje działania nie tylko na poziomie unijnym, ale także na poziomie krajów członkowskich.

Schemat 3

Źródło: opracowanie własne na podstawie EAC.

Głównym sposobem osiągania celów Agendy – które zostały wypracowane i poparte przez państwa – będzie skrupulatny monitoring i ewaluacja działań przez nie podejmowanych. Będzie to dotyczyć zarówno implementacji dyrektyw do prawa krajowego, jak i wszelkich innych inicjatyw.

Wynikiem publikowania raportów czy obrad zgromadzenia cyfrowego będzie prawdopodobnie duża widoczność polityczna i medialna tematyki oraz zwiększenie odpowiedzialność krajów członkowskich przed partnerami krajowymi i europejskimi. Zbierane dane będą wykorzystywane do porównywania krajów między sobą, układania rankingów etc., co znajdzie swoje odzwierciedlenie np. w mediach.

Wdrożenie Europejskiej Agendy Cyfrowej wymagać będzie od administracji państw członkowskich niestandardowego spojrzenia na wiele kwestii. Nie oznacza to, że Komisja Europejska zmusi je do całkowitej zmiany planów strategicznych, czy też podziału kompetencji między resorty. Komisja nie ma ani takich kompetencji, ani zamierzeń. Państwa członkowskie będą pracowały nad sprawami cyfrowymi w sposób, który same sobie wybiorą.

Niemniej jednak można wskazać na działania, które będą determinowane przez EAC. Po pierwsze, praca nad dyrektywami i innymi aktami prawa europejskiego, a także działania przewidziane dla samych państw członkowskich, będą wymagały znacznie lepszej koordynacji działań wewnątrz administracji krajowych. Odnosi się to zarówno do koordynacji między różnymi szczeblami (rządową, samorządową), jak i pomiędzy ministerstwami. Oczywiście, musi się to odbywać z zachowaniem wszelkich prerogatyw i rozdziału tych władz, jednak koordynacja powinna spowodować podejmowanie spójnych działań, dostosowanych w czasie, nie powielających się.

Po drugie, jak wspomniano wcześniej, Agenda nakłada istotne wymagania, co do corocznego raportowania przez państwa członkowskie o zakresie podjętych działań. Opisany system monitoringu będzie wymagał od państw przedstawiania informacji w tym temacie. Co więcej, informacja ta będzie weryfikowana przez podmioty zewnętrzne – służyć temu będzie instytucja Zgromadzenia Cyfrowego. Będzie więc ona musiała być dokładna, aktualna i prawdziwa. Warto zauważyć, że w obecnym momencie wiedza na temat działań z zakresu EAC jest w Polsce rozproszona, nie ma jednego ośrodka, który by ją gromadził i obejmował konceptualnie.

f. Implementacja Europejskiej Agendy Cyfrowej w Polsce

Dokument strategiczny Komisji Europejskiej pojawia się w szczególnym momencie, jeśli chodzi o programowanie rozwoju w Polsce. Jak wcześniej opisano, administracja centralna porządkuje obecnie dokumenty strategiczne. Sytuacja ta umożliwia wykorzystanie doświadczeń europejskich i dokonanie swoistej synchronizacji Agendy i krajowych strategii.

Podobnie jak miało to miejsce w **Strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce do roku 2013**, również obecnie należy zadbać o zaangażowanie możliwie szerokiej grupy podmiotów do tworzenia strategii. Niezbędna jest aktywizacja zarówno wszystkich organów administracji

publicznej, jak i sektora prywatnego (w szczególności branży teleinformatycznej), a także samych obywateli.

Zadania zawarte w Europejskiej Agencji Cyfrowej powinny zostać uwzględnione w planach i działaniach państwa w każdej z dziewięciu strategii. W tym celu poszczególne resorty powinny wskazać zadania zgodne z ich właściwością merytoryczną, a następnie powinno zostać przygotowane opracowanie odwzorowujące konkretne zalecenia Agencji w planach poszczególnych resortów.

Udział jednostek administracji publicznej w realizacji celów EAC bezsprzecznie wymaga koordynacji i monitoringu. Tylko wówczas podejmowane działania nie będą powielaniem, pozwolą zaś na uzyskanie efektu synergii. Organem odpowiednim do zapewnienia takiej koordynacji jest Komitet Rady Ministrów ds. Informatyzacji i łączności wraz z jego zespołami zadaniowymi, w tym szczególnie Zespołem Zadaniowym ds. Społeczeństwa Informacyjnego.

Niezwykle cenna będzie również refleksja dotycząca implementacji celów EAC dokonana przez władze regionalne i lokalne. Już teraz samorządy wykazują znaczną aktywność poprzez wdrażanie regionalnych strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz wykorzystanie środków na ten cel w ramach regionalnych programów operacyjnych. Założenia EAC z pewnością będą istotnym tematem platformy wymiany wiedzy z przedstawicielami samorządów województw, a także grupy ds. społeczeństwa informacyjnego w ramach Konwentu Marszałków RP.

Realizacja europejskich i polskich celów strategicznych w obszarze społeczeństwa informacyjnego nie będzie możliwa bez aktywnej współpracy z sektorem przedsiębiorstw telekomunikacyjnych i teleinformatycznych. Polem współpracy z samorządem gospodarczym, środowiskami naukowymi, organizacjami społecznymi są m.in. prace w ramach organu opiniotwórczo doradczego Ministra właściwego ds. informatyzacji - Rady Informatyzacji. Propagowaniu założeń rozwoju społeczeństwa informacyjnego wśród partnerów sprzyjają ponadto działania aktywizujące i informacyjne prowadzone przez Departament Społeczeństwa Informacyjnego MSWiA i inne instytucje. Należy również pamiętać o różnego typu inicjatywach tematycznych jak np. Krajowe Forum Szerokopasmowe.

Warto podkreślić, iż cele EAC w dużej mierze dotyczą zadań związanych z inwestycjami w infrastrukturę i programy społeczeństwa informacyjnego. W obecnej perspektywie finansowej 2007-2013 Polska ma niepowtarzalną możliwość skorzystania z ogromnych środków na rozwój społeczeństwa informacyjnego pochodzących z funduszy strukturalnych. Środki te dostępne są zarówno w ramach krajowych, jak i regionalnych programów operacyjnych. Ambitne cele Agencji sprawiają, że wykorzystanie tych funduszy powinno być jeszcze lepiej koordynowane i ewaluowane. Koordynację w tym obszarze może ułatwić grupa robocza ds. społeczeństwa informacyjnego

w ramach Komitetu Koordynującego Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia. Jednym z zadań grupy może być analiza wpływu postępu realizacji programów operacyjnych na cele wskazane w Europejskiej Agendzie Cyfrowej.

g. Podsumowanie

Europejska Agenda Cyfrowa będzie w latach 2010-2015 jest jednym z najistotniejszych dokumentów programowych Komisji Europejskiej. Mając silne poparcie prezydenta Komisji, Manuela Barroso, a także dotycząc wielu obszarów polityki gospodarczej, może stać się istotnym katalizatorem przemian w państwach członkowskich. Jednym z jej głównych skutków będzie przejście spraw społeczeństwa informacyjnego do głównego nurtu polityki gospodarczej. Sprawy, które były traktowane jako „przyszłościowe”, istotne, lecz nie kluczowe, mogą stać się jednym z centralnych tematów działania Unii Europejskiej – razem z zagadnieniami zrównoważonego wzrostu, innowacyjności, zatrudnienia czy bezpieczeństwa energetycznego.

W bliższej perspektywie Agenda może wyznaczać zakres spraw i kierunki interwencji Unii, które będą finansowane z funduszy strukturalnych i rozwoju wsi. Już w poprzednim okresie budżetowym (2007-2013), gdy obowiązywała Strategia Lizbońska, rozdział środków w polityce regionalnej był blisko związany z celami wskazanymi przez wspomniany program reform strukturalnych. Można się spodziewać, że w perspektywie finansowej 2014-2020, a na skutek tego w krajowych programach operacyjnych, będzie podobnie.

W dalszej perspektywie EAC będzie miało istotne skutki dla samych państw członkowskich, nakierowując ich uwagę na tematy, które są kluczowe dla ich konkurencyjności i pozycji w świecie. Jest dla nich także szansą na bardziej skuteczną niż dotychczas koordynację działań w zakresie społeczeństwa informacyjnego. Z pewnością do realizacji tego celu niezbędne jest istnienie w Polsce silnego i sprawnego ośrodka zbierającego informacje o realizacji tych działań, a przede wszystkim je koordynującego.

ZAŁĄCZNIK 1 Europejska Agenda Cyfrowa⁴

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.5.2010
KOM(2010)245 wersja ostateczna

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW

Europejska agenda cyfrowa

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie
2. Obszary działań agendy cyfrowej
  - 2.1. Dynamiczny jednolity rynek cyfrowy**
  - 2.2. Interoperacyjność i normy**
  - 2.3. Zaufanie i bezpieczeństwo**
  - 2.4. Szybki i bardzo szybki dostęp do internetu**
  - 2.5. Badania i innowacje**
  - 2.6. Zwiększenie umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych i włączenia społecznego**
  - 2.7. Korzyści z TIK dla społeczeństwa UE**
  - 2.8. Międzynarodowe aspekty agendy cyfrowej**
3. Realizacja i formy procesu decyzyjnego

---

⁴ Tłumaczenie na język polski wykonane przez tłumaczy Komisji Europejskiej.

1. Wprowadzenie

Ogólnym celem agendy cyfrowej jest uzyskanie trwałych korzyści ekonomicznych i społecznych z jednolitego rynku cyfrowego w oparciu o szybki i bardzo szybki internet i interoperacyjne aplikacje.

Kryzys zniweczył wyniki wielu lat postępu gospodarczego i społecznego oraz odsłonił strukturalne słabości europejskiej gospodarki. Głównym celem Europy musi być teraz powrót na drogę wzrostu gospodarczego. Jednak aby zbudować zrównoważoną przyszłość, musimy już teraz wyjść poza horyzont celów krótkoterminowych. W obliczu starzenia się społeczeństwa i globalnej konkurencji mamy do wyboru trzy opcje: pracować ciężiej, dłużej lub mądrzej. Będziemy prawdopodobnie musieli zastosować wszystkie trzy, ale trzecia opcja to jedyny sposób na zagwarantowanie lepszej jakości życia Europejczyków. Aby tego dokonać, w ramach agendy cyfrowej zaproponowano działania, które należy podjąć jak najszybciej w celu zapewnienia w Europie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Propozycje te przygotowują podłoże dla długoterminowych przemian wynikających z postępującej cyfryzacji gospodarki i społeczeństwa.

Komisja Europejska przedstawiła w marcu 2010 r. strategię Europa 2020⁵ zmierzającą do wyjścia z kryzysu i mającą przygotować unijną gospodarkę na wyzwania następnego dziesięciolecia. W strategii Europa 2020 nakreślono wizję wysokiego poziomu zatrudnienia, gospodarki niskoemisyjnej, wydajności i spójności społecznej, który ma zostać osiągnięty poprzez konkretne działania na szczeblu unijnym i krajowym. Walka na rzecz wzrostu i zatrudnienia wymaga przyjęcia odpowiedzialności na najwyższym szczeblu politycznym oraz mobilizacji wszystkich podmiotów w całej Europie.

Europejska agenda cyfrowa jest jednym z siedmiu projektów przewodnich strategii Europa 2020. Jej zadaniem jest określenie głównej roli, jaką muszą odegrać technologie informacyjno-komunikacyjne (TIK), jeżeli Europa chce osiągnąć swoje ambicje na rok 2020⁶.

Celem agendy jest nakreślenie drogi pozwalającej na maksymalne wykorzystanie ekonomicznego i społecznego potencjału TIK, w szczególności internetu, który stanowi ważny środek działalności gospodarczej i społecznej: służy on pracy, zabawie, komunikacji oraz pozwala na swobodne wyrażanie poglądów. Sukces agendy przyczyni się do wzrostu innowacyjności, wzrostu gospodarczego oraz poprawy codziennego życia obywateli i przedsiębiorstw. Szersze i skuteczniejsze zastosowanie technologii cyfrowych umożliwi Europie zmierzenie się z głównymi stojącymi przed nią wyzwaniami. Dla Europejczyków będzie to oznaczać lepszą jakość życia dzięki, między innymi, lepszej opiece zdrowotnej, bezpieczniejszemu i wydajniejszemu transportowi, czystszyemu środowisku, nowym możliwościom w zakresie mediów oraz łatwiejszemu dostępowi do usług użyteczności publicznej i treści kulturowych.

Sektor TIK odpowiada bezpośrednio za 5 % europejskiego PKB, a jego wartość rynkowa wynosi 660 mld EUR rocznie, jednakże o wiele bardziej przyczynia się on do ogólnego wzrostu produktywności (20 % bezpośrednio z sektora TIK, a 30 % z inwestycji w TIK). Wynika to ze znacznej dynamiki i innowacyjności sektora oraz z jego zdolności do zmiany sposobu działania innych sektorów. Jednocześnie wzrosło znaczenie skutków społecznych TIK. Przykładem zmiany sposobu życia jest fakt, że w Europie codziennie korzysta z internetu ponad 250 mln osób, zaś prawie wszyscy Europejczycy posiadają telefony komórkowe.

Obecny rozwój szybkich sieci jest tak samo rewolucyjny, jak rozwój sieci elektrycznych i transportowych sto lat temu. Wraz z rozwojem elektroniki użytkowej zacierają się granice między urządzeniami cyfrowymi. Usługi ulegają połączeniu i przenoszą się ze świata fizycznego do domeny cyfrowej; są ogólnie dostępne przez szereg urządzeń, takich jak smartfony, tablety, komputery osobiste, radia cyfrowe czy telewizja o wysokiej rozdzielczości. Przewiduje się, że do 2020 r. treści i aplikacje cyfrowe będą dostarczane prawie wyłącznie przez internet.

⁵ [EUROPA 2020 - Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. COM\(2010\) 2020.](#)

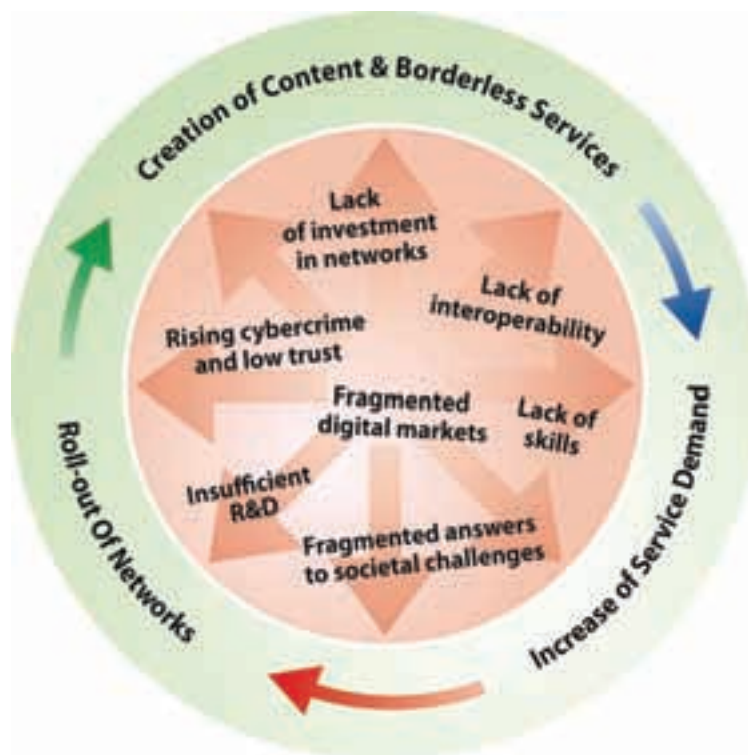
⁶ Agenda cyfrowa jest wynikiem szerokich konsultacji, w szczególności w oparciu o „Sprawozdanie w sprawie konkurencyjności Europy w dziedzinie technologii cyfrowych” (COM (2009) 390, konsultacje Komisji z 2009 r. dotyczące przyszłych priorytetów TIK, konkluzje Rady ds. TTE z grudnia 2009 r., strategię Europa 2020, konsultacje w sprawie tej strategii, wkład partnerstwa branży TIK w strategię „Cyfrowa Europa” prezydencji hiszpańskiej, sprawozdanie Parlamentu Europejskiego z własnej inicjatywy dotyczące 2015.eu oraz deklarację uzgodnioną podczas nieoficjalnego spotkania ministrów w Grenadzie w kwietniu 2010 r. Wszystkie te dokumenty są udostępnione na stronie:

http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/i2010/index_en.htm.

Znaczny potencjał TIK można wykorzystać dzięki sprawnemu uruchomieniu cyklu współgrających ze sobą działań. Należy udostępnić atrakcyjne treści i usługi w interoperacyjnym i ponadgranicznym środowisku internetowym. Działanie to pobudzi popyt na większą szybkość i przepustowość, co z kolei uzasadni inwestycje w szybsze sieci. Upowszechnienie szybszych sieci otworzy drogę dla innowacyjnych usług wykorzystujących szybsze połączenia. Proces ilustruje **rys. 1** (poniżej).

Rys. 1: Samonapędzający się proces gospodarki cyfrowej

Taki przebieg działalności może w znacznej mierze potęgować się bez wpływu zewnętrznego. Wymaga on otoczenia biznesowego sprzyjającego inwestycjom i przedsiębiorczości. Jednak chociaż TIK są w stanie dokonać przemian, aby tak się stało musimy sprostać poważnym wyzwaniom. Chociaż dla wielu Europejczyków „cyfrowe życie” oparte o ogólnoswiatową technologię o nieograniczonym zasięgu staje się rzeczywistością, nie mogą oni pogodzić się z faktem, że wspólny rynek, opracowany przed powstaniem internetu, pozostaje bardzo niekompletny w sferze wirtualnej. Przyjemność, jaką obywatele, konsumenci i pracownicy czerpią ze stosowania technologii cyfrowej, zakłócają obawy związane z prywatnością i bezpieczeństwem, niewystarczający dostęp do internetu, brak odpowiednich zdolności czy brak powszechnej dostępności. Europejczycy są niezadowoleni, gdy zastosowanie TIK nie przekłada się na lepszą jakość usług użyteczności publicznej. Ich niepokój wzbudza fakt, że w miarę jak internet pobudzą światową konkurencję w zakresie inwestycji, miejsc pracy i wpływów gospodarczych, Europa nie jest w stanie odnieść sukcesu w rozwijającym się sektorze gospodarki opartej na wiedzy.

W oparciu o konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz wnioski zawarte w deklaracji z Grenady i w rezolucji Parlamentu Europejskiego Komisja zidentyfikowała siedem najważniejszych przeszkód. Są one wymienione w wewnętrznym kręgu w **rys. 1** oraz opisane poniżej. Przeszkody te lub ich połączenie poważnie zakłócają działania podejmowane w celu wykorzystania TIK, uzasadniając tym samym potrzebę opracowania kompleksowej i jednolitej polityki na szczeblu europejskim. Pokazują, że Europa pozostaje w tyle za swoimi partnerami przemysłowymi. Obecnie w Stanach Zjednoczonych pobiera się czterokrotnie więcej utworów muzycznych niż w UE ze względu na brak oferty prawnej i fragmentację rynku. 30 % Europejczyków nigdy nie korzystało z internetu. W Europie tylko 1 % sieci to szybkie sieci światłowodowe, podczas gdy w Japonii odsetek takich sieci wynosi 12 %, a w Korei – 15. Unijne wydatki na działania badawczo-rozwojowe w dziedzinie TIK wynoszą tylko 40 % poziomu amerykańskiego.

- *Podzielony rynek cyfrowy*

Europa w dalszym ciągu stanowi mozaikę krajowych rynków internetowych. Przed czerpaniem korzyści z jednolitego rynku cyfrowego powstrzymują Europejczyków problemy, które można rozwiązać. Treści i usługi komercyjne i kulturowe powinny mieć zasięg międzynarodowy. Dokonać tego można poprzez usunięcie barier regulacyjnych i ułatwienie elektronicznych płatności i fakturowania, rozstrzygnięcie sporów i budowanie zaufania konsumentów. Na podstawie obecnych ram regulacyjnych można i należy uczynić więcej, aby stworzyć jednolity rynek sektora telekomunikacji.

- *Brak interoperacyjności*

Europa nie wykorzystuje interoperacyjności w wystarczającym stopniu. Braki w dziedzinach ustalania norm, zamówień publicznych i koordynacji między organami publicznymi uniemożliwiają sprawne funkcjonowanie usług i urządzeń cyfrowych, z których korzystają Europejczycy. Agenda cyfrowa może odnieść sukces jedynie wtedy, gdy jej różne części i zastosowania będą interoperacyjne i oparte o normy i otwarte platformy.

- *Wzrost cyberprzestępczości i ryzyko związane z niskim poziomem zaufania do sieci*

Europejczycy nie będą chcieli angażować się w coraz bardziej złożoną działalność internetową o ile nie będą mieć pewności, że oni sami lub ich dzieci mogą w pełni polegać na sieci. Dlatego Europa musi zająć się nową formą przestępczości – „cyberprzestępczością” – obejmującą między innymi wykorzystywanie dzieci, kradzież tożsamości i ataki cybernetyczne oraz musi opracować odpowiednie mechanizmy reakcji. Jednocześnie powstawanie nowych baz danych i nowych technologii zezwalających na zdalną kontrolę osób stanowi nowe wyzwanie dla ochrony podstawowych praw Europejczyków w zakresie danych osobistych i prywatności. Internet stał się tak nieodzowną częścią infrastruktury informacyjnej zarówno dla osób prywatnych, jak i dla gospodarki europejskiej, że musimy zapewnić odporność systemów informatycznych i sieci na wszelkiego rodzaju nowe zagrożenia.

- *Brak inwestycji w sieci*

Należy podjąć dalsze działania w celu upowszechnienia internetu szerokopasmowego oraz zwiększenia szybkości połączeń z wykorzystaniem technologii stacjonarnych i bezprzewodowych oraz w celu ułatwienia inwestycji w nowe, bardzo szybkie, otwarte i konkurencyjne sieci internetowe, które staną się nieodzownym elementem gospodarki przyszłości. Musimy skupić się na zapewnianiu właściwych zachęt stymulujących inwestycje prywatne, uzupełnione dokładnie ukierunkowanymi inwestycjami publicznymi, które nie doprowadzą do ponownej monopolizacji sieci, jak również na lepszym przydzielaniu widma.

- *Niewystarczające nakłady na badania i innowacje*

Europa w dalszym ciągu nie inwestuje w wystarczającym stopniu, fragmentuje działania, nie wykorzystuje kreatywności MŚP i nie przekształca intelektualnych korzyści z badań w konkurencyjne korzyści innowacji rynkowych. Musimy wykorzystać talent naszych naukowców, aby stworzyć środowisko innowacji, w którym europejskie przedsiębiorstwa z sektora TIK niezależnie od wielkości będą w stanie tworzyć światowej klasy produkty generujące popyt. Musimy zatem zaradzić niskiemu poziomowi obecnych działań w zakresie badań i innowacji poprzez pobudzenie inwestycji prywatnych, lepszą koordynację i łączenie zasobów, łatwiejszy i szybszy dostęp cyfrowych MŚP do unijnych funduszy na badania, wspólne infrastruktury badawcze i zespoły innowacyjne, oraz rozwój norm i otwartych platform dla nowych aplikacji i usług.

- *Brak umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych*

Europa w coraz większym stopniu odczuwa braki w zakresie profesjonalnych umiejętności informacyjno-komunikacyjnych oraz wykorzystywania technologii cyfrowych. Te braki powodują, że wielu obywateli nie ma dostępu do cyfrowego społeczeństwa i gospodarki, a także wstrzymują znaczny wkład, jaki TIK mogłyby wnieść we wzrost produktywności. Niezbędna jest skoordynowana reakcja z udziałem państw członkowskich i innych zainteresowanych stron.

- *Niewykorzystane możliwości w zakresie sprostania wyzwaniom społecznym*

Wykorzystanie pełnego potencjału TIK pozwoliłoby Europie na lepsze rozwiązanie niektórych z najważniejszych wyzwań społecznych: zmiany klimatu i innych zagrożeń dla środowiska, starzejącego się społeczeństwa i rosnących kosztów opieki zdrowotnej, opracowania skuteczniejszych usług użyteczności publicznej i integracji osób niepełnosprawnych, cyfryzacji europejskiego dziedzictwa kulturowego i udostępnienia go przyszłym pokoleniom itd.

Europejska agenda cyfrowa organizuje główne działania wokół potrzeby systemowego rozwiązania siedmiu obszarów problematycznych. Jest to inicjatywa horyzontalna obejmująca trzy obszary wzrostu określone w strategii Europa 2020. Wspomniane obszary problematyczne są omówione bardziej szczegółowo w poszczególnych sekcjach poniżej. Wskazują one na pilną potrzebę działań stanowiących zbiór pozytywnych planów mających poprawić gospodarcze i społeczne wyniki Europy. Komisja zachowuje czujność w odniesieniu do pojawienia się dodatkowych przeszkód i zareaguje na nie odpowiednio.

Agenda cyfrowa będzie wymagać trwałego zobowiązania na szczeblu UE i państw członkowskich, jak również na szczeblu regionalnym. Inicjatywa ta nie powiedzie się bez znacznego zaangażowania innych zainteresowanych stron, w tym młodych ludzi z pokolenia epoki cyfrowej, którzy mogą nas wiele nauczyć. Agenda odzwierciedla rzeczywiste i przewidywalne problemy oraz możliwości i będzie się zmieniać w oparciu o nowe doświadczenia i szybkie zmiany technologiczne i społeczne.

2. OBSZARY DZIAŁAŃ AGENDY CYFROWEJ

2.1. Dynamiczny jednolity rynek cyfrowy

Nowy jednolity rynek powinien teraz przynieść nam korzyści płynące z ery cyfrowej.

Internet nie ma granic, ale rynki cyfrowe, zarówno w UE jak i na świecie, dzieli wiele barier mających wpływ nie tylko na dostęp do paneuropejskich usług telekomunikacyjnych, ale także do globalnych usług i treści internetowych. Nie ma żadnego uzasadnienia dla takiej sytuacji. Po pierwsze, stworzenie atrakcyjnych treści i usług internetowych oraz ich swobodny przepływ w UE i poza nią są niezbędne dla pobudzenia samonapędzającego się popytu. Fragmentacja ogranicza jednak konkurencyjność Europy w gospodarce cyfrowej. Nie dziwi zatem fakt, że UE znajduje się na niskiej pozycji na rynkach takich jak usługi medialne, zarówno pod względem usług dostępnych dla konsumentów, jak i modeli biznesowych, które są w stanie wytworzyć miejsca pracy w Europie. Większość przedsiębiorstw internetowych, które odniosły sukces pochodzi spoza Europy (np. Google, eBay, Amazon czy Facebook)⁷. Po drugie, mimo istnienia zbioru kluczowych przepisów dotyczących elektronicznego handlu, fakturowania i podpisów, transakcje cyfrowe pozostają zbyt skomplikowane, a przepisy są wdrażane w różny sposób w różnych państwach członkowskich. Po trzecie, konsumenci i przedsiębiorstwa nadal nie mają pewności co do swoich praw i ochrony prawnej przy dokonywaniu transakcji internetowych. Po czwarte, Europie daleko jest do jednolitego rynku usług telekomunikacyjnych. Powstanie jednolitego rynku wymaga zatem podjęcia zdecydowanych działań, które pozwolą na dostosowanie go do ery internetu.

Problemy te mogą zostać rozwiązane wyłącznie, jeżeli podjęte zostaną szeroko zakrojone działania w obszarach określonych poniżej.

2.1.1. Otwarcie dostępu do treści

Konsumenci słusznie oczekują, że dostęp do treści w internecie będzie równie łatwy, jak w świecie rzeczywistym. Europie brakuje jednolitego rynku sektora treści. Przykładowo, utworzenie paneuropejskiego internetowego sklepu muzycznego wymagałoby negocjacji z szeregiem podmiotów zarządzających prawami autorskimi w 27 krajach. Konsumenci mogą kupić płyty CD w każdym sklepie, ale często nie są w stanie kupić muzyki poprzez platformy internetowe w UE ponieważ licencje wydaje się na poziomie krajowym. Sytuacja ta różni się zasadniczo od stosunkowo prostego otoczenia biznesowego oraz kanałów dystrybucji w innych regionach, w szczególności w USA i przypomina raczej inne podzielone rynki, na przykład w Azji (**rys. 2**).

Utrzymanie zaufania posiadaczy praw i użytkowników oraz ułatwienie transgranicznego systemu licencjonowania można osiągnąć wyłącznie przez poprawę i dostosowanie do postępu technicznego

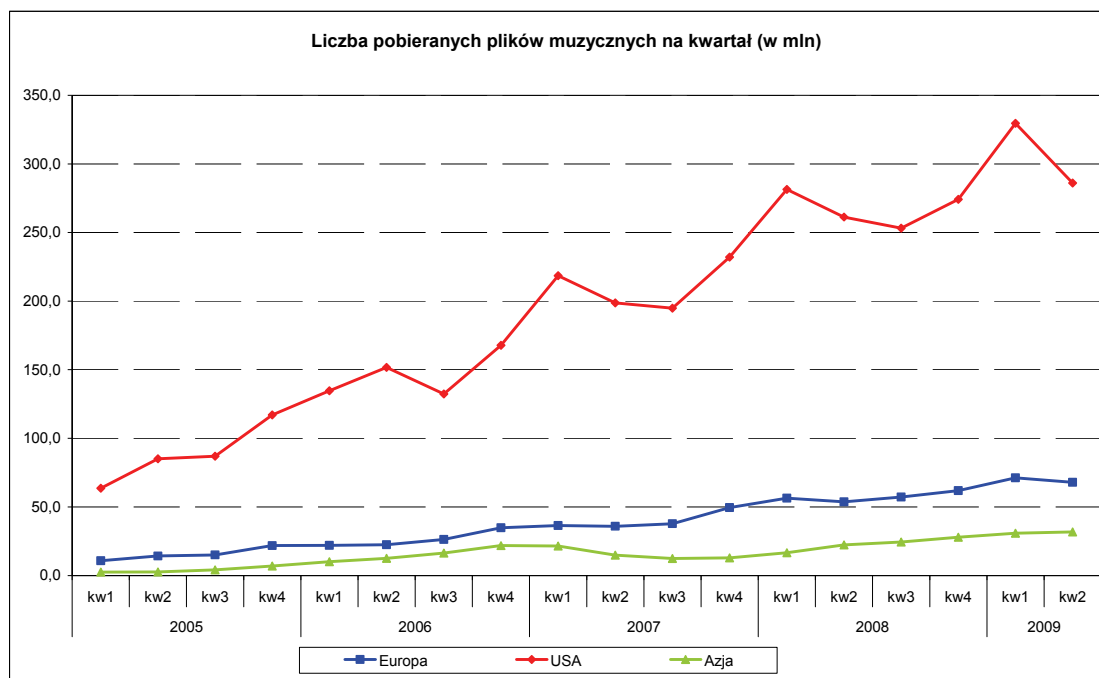
⁷ Z Europy pochodzi tylko jedna z dziewięciu firm TIK wymienionych na liście 500 najlepszych przedsiębiorstw świata opublikowanej przez Financial Times oraz tylko cztery z 54 najczęściej odwiedzanych w Europie stron internetowych.

zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i jego przejrzystości. Łatwiejsze, bardziej jednolite i neutralne pod względem technologicznym **rozwiązania transgranicznego i paneuropejskiego systemu licencjonowania** w sektorze audiowizualnym przyczynią się do pobudzenia kreatywności i pomogą producentom i nadawcom treści z korzyścią dla obywateli Europy. Rozwiązania takie powinny zachować swobodę zawierania umów przez posiadaczy praw. Posiadacze praw nie mieliby obowiązku posiadania licencji na wszystkie kraje Europy, ale mogliby ograniczyć je do pewnych obszarów, jak również umownie ustalać poziom opłat licencyjnych.

Jeżeli zajdzie taka potrzeba, przeanalizowane zostaną dodatkowo środki uwzględniające specyficzną sytuację różnych rodzajów treści internetowych. W tym kontekście Komisja obecnie nie wyklucza ani nie preferuje żadnego konkretnego wariantu czy instrumentu prawnego. Kwestie te zostały również opisane w sprawozdaniu profesora Mario Monti „Nowa strategia dla jednolitego rynku” (A new strategy for the Single Market), które zostało przedstawione przewodniczącemu Komisji Europejskiej 9 maja 2010 r. W pierwszej połowie 2010 r. Komisja wyda komunikat poświęcony temu sprawozdaniu⁸.

Cyfrowa dystrybucja treści kulturowych, dziennikarskich czy kreatywnych jest tańsza i szybsza, w związku z czym umożliwia autorom i dostawcom treści dostęp do nowych i liczniejszych odbiorców. Europa musi w coraz większym stopniu tworzyć, produkować i dystrybuować treści cyfrowe na wszystkich platformach. Przykładowo, Europa posiada dynamiczną branżę wydawniczą, ale niezbędne jest stworzenie bardziej konkurencyjnych platform internetowych. Wymaga to stworzenia innowacyjnych modeli biznesowych, w ramach których treści byłyby dostępne i opłacane na wiele różnych sposobów, co pozwoliłoby zachować równowagę między przychodami posiadaczy praw a dostępem ogółu społeczeństwa do treści i wiedzy. Jeżeli wszystkie zainteresowane strony będą współpracować na zasadzie umownej, działanie takich modeli biznesowych nie będzie wymagać wprowadzenia nowych przepisów prawnych. Dostępność legalnej, szerokiej i atrakcyjnej oferty internetowej stanowiłaby również skuteczną odpowiedź na problem piractwa.

Rys. 2: Liczba pobieranych plików muzycznych – poziom w USA czterokrotnie wyższy niż w UE

Źródło: Screen Digest

Organy publiczne powinny odegrać rolę w promowaniu rynków treści internetowych. Wszystkie porządku prawnego, w tym przeglądy kwestii podatkowych, powinny uwzględniać wyzwania związane z konwergencją. Przykładowo rządy mogą przyczyniać się do rozwoju rynków treści poprzez udostępnienie **informacji sektora publicznego** na przejrzystych, skutecznych i niedyskryminacyjnych warunkach. Jest to ważne źródło potencjalnego wzrostu innowacyjnych usług internetowych. Przepisy dotyczące ponownego

⁸ Zob. http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/news/press-releases/pdf/20100510_1_en.pdf, rozdział 2.3

wykorzystania tych zasobów informacyjnych⁹ zostały częściowo zharmonizowane, ale organy publiczne powinny dodatkowo być zobowiązane do otwarcia zasobów danych dla zastosowań i usług transgranicznych¹⁰.

DZIAŁANIA
<p><i>Komisja podejmie następujące kroki:</i></p> <p>Główne działanie 1: Uproszczenie udostępniania praw autorskich, zarządzania nimi i licencjonowania transgranicznego poprzez</p> <p>Wzmocnienie zarządzania, przejrzystości i paneuropejskiego licencjonowania w dziedzinie zarządzania prawami autorskimi (w internecie) poprzez zaproponowanie dyrektywy ramowej dotyczącej zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do 2010 r.;</p> <p>Stworzenie ram prawnych mających ułatwić cyfryzację i rozpowszechnianie dzieł kultury w Europie poprzez zaproponowanie do 2010 r. dyrektywy w sprawie utworów osieroconych, przeprowadzenie dialogu z zainteresowanymi stronami w celu wprowadzenia dalszych środków dotyczących dzieł o wyczerpanym nakładzie i uzupełnienia ich bazami danych obejmującymi informacje o prawach;</p> <p>Do 2012 r. przegląd dyrektywy w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, w szczególności jej zakresu i zasad pobierania opłat za dostęp i korzystanie.</p> <p>Inne działania:</p> <p>Po przeprowadzeniu szerokiej dyskusji z zainteresowanymi stronami, sporządzenie do 2012 r. sprawozdania dotyczącego konieczności podjęcia dodatkowych środków, oprócz zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, umożliwiających obywatelom UE, dostawcom treści internetowych i posiadaczom praw pełne wykorzystanie potencjału cyfrowego rynku wewnętrznego, w tym środków promujących licencjonowanie transgraniczne i paneuropejskie, nie wykluczając ani nie preferując na obecnym etapie żadnego wariantu prawnego;</p> <p>W przygotowaniu do tego sprawozdania, do 2010 r. wydanie zielonej książki opisującej możliwości i wyzwania związane z dystrybucją utworów audiowizualnych i innych treści kreatywnych w internecie;</p> <p>Na podstawie przeglądu dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej oraz po przeprowadzeniu szerokiej dyskusji z zainteresowanymi stronami, sporządzenie do 2012 r. sprawozdania dotyczącego konieczności podjęcia dodatkowych środków mających wzmocnić ochronę przed stałym naruszeniem praw własności intelektualnej w otoczeniu internetowym, zgodnie z gwarancjami zawartymi w ramach prawnych dotyczących telekomunikacji i zgodnie z zasadniczymi prawami dotyczącymi ochrony danych i prywatności.</p>

2.1.2. *Ułatwienie transakcji internetowych i transgranicznych*

Konsumenci w Europie nadal nie odnoszą korzyści z atrakcyjniejszych cen i większego wyboru, które powinien oferować jednolity rynek, ponieważ transakcje internetowe są zbyt skomplikowane. Fragmentacja ogranicza popyt na transgraniczne transakcje handlowe dokonywane w środowisku internetowym. Transakcje transgraniczne stanowią mniej niż jedną dziesiątą elektronicznych transakcji handlowych, zaś Europejczykom często łatwiej jest przeprowadzać transakcje transgraniczne z przedsiębiorstwem amerykańskim niż z przedsiębiorstwem z innego kraju europejskiego. Aż 92 % osób zamawiających towary lub usługi w internecie korzysta z dostawców krajowych. Kwestie techniczne lub prawne, takie jak brak możliwości zapłaty kartą kredytową z innego kraju, odpowiadają za aż 60 % nieudanych transgranicznych zamówień internetowych. Świadczy to o pilnej potrzebie zajęcia się barierami regulacyjnymi

⁹ [Dyrektywa 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.](#)

¹⁰ W przeglądzie tym uwzględnione zostanie również niedawne [zalecenie Rady OECD dotyczące zwiększonego dostępu i skutecznego wykorzystania informacji sektora publicznego](#) (OECD Recommendation of the Council for Enhanced Access and More Effective Use of Public Sector Information).

uniemożliwiający przedsiębiorstwom europejskim handel transgraniczny. Komisja przedstawiła te bariery w komunikacie w sprawie transgranicznego elektronicznego handlu konsumenckiego w UE¹¹.

Europa posiada wspólną walutę, ale rynek **płatności elektronicznych i fakturowania elektronicznego** jest nadal podzielony według granic państw. Przedsiębiorstwa i konsumenci będą mogli polegać na bezpiecznych i skutecznych metodach płatności wyłącznie w ramach zintegrowanego rynku płatności¹². Dlatego też należy niezwłocznie zakończyć prace nad **Jednolitym Europejskim Obszarem Płatniczym (SEPA)**. SEPA będzie również stanowić platformę dla dodatkowych usług powiązanych z płatnościami, takich jak stworzenie europejskich ram fakturowania elektronicznego.

Należy jak najszybciej wdrożyć dyrektywę w sprawie pieniądza elektronicznego¹³, tak aby umożliwić nowym uczestnikom rynku zaoferowanie innowacyjnych rozwiązań w dziedzinie pieniądza elektronicznego – np. mobilnych portfeli – nie naruszając przy tym ochrony funduszy konsumentów. Ten nowy rynek mógłby do 2012 r. mieć wartość 10 mld EUR.

Do przeprowadzania transakcji internetowych w sektorze prywatnym i publicznym niezbędne są technologie i usługi uwierzytelniania związane z tożsamością elektroniczną. Obecnie najczęstszym sposobem uwierzytelniania są hasła. W przypadku wielu zastosowań jest to wystarczające, ale coraz częściej widoczna jest potrzeba wprowadzenia bezpieczniejszych rozwiązań¹⁴. Rozwiązań takich będzie wiele, dlatego przemysł, przy wsparciu działań politycznych – w szczególności usług e-administracji – powinien zapewnić interoperacyjność opierającą się na normach i otwartych platformach rozwoju.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Główne działanie 2: Zapewnienie ukończenia prac nad Jednolitym Europejskim Obszarem Płatniczym (SEPA), poprzez wydanie obowiązujących środków prawnych ustalających datę zakończenia migracji przed końcem 2010 r. oraz ułatwienie stworzenia interoperacyjnych europejskich ram w zakresie faktur elektronicznych poprzez opracowanie komunikatu w sprawie fakturowania elektronicznego i ustanowienie wielostronnego forum zainteresowanych stron;

Główne działanie 3: W 2011 r. zaproponowanie przeglądu **dyrektywy w sprawie podpisów elektronicznych** w celu stworzenia ram prawnych dla transgranicznego uznawania i interoperacyjności **bezpiecznych systemów e-uwierzytelniania**;

Inne działania:

Przeprowadzenie do końca 2010 r. oceny **wpływu dyrektywy o handlu elektronicznym** na rynki internetowe oraz dokonanie konkretnych propozycji.

Państwa członkowskie powinny:

Szybko i spójnie wdrożyć **główne dyrektywy wspierające jednolity rynek cyfrowy**, w tym dyrektywę o usługach, dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych i ramy prawne dotyczące telekomunikacji;

Do 2013 r. dokonać transpozycji **dyrektywy VAT¹⁵** zapewniającej równe traktowanie faktur elektronicznych i papierowych.

2.1.3. Budowanie zaufania do środowiska cyfrowego

Obecnie na mocy prawa UE obywatele mają szereg praw związanych ze środowiskiem cyfrowym, takich jak wolność wypowiedzi i informacji, ochrona danych osobowych i prywatności, wymogi dotyczące

¹¹ [Transgraniczny elektroniczny handel konsumencki w UE, COM \(2009\) 557.](#)

¹² E-płatności i e-fakturowanie to podstawowe warunki powstania systemu e-sprawiedliwości obejmującego procedury dotyczące drobnych roszczeń lub płatności kosztów proceduralnych przez internet.

¹³ [Dyrektywa 2009/110/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością.](#)

¹⁴ Dlatego Komisja zaproponowała w ramach programu sztokholmskiego europejską strategię zarządzania tożsamością, COM(2010) 171.

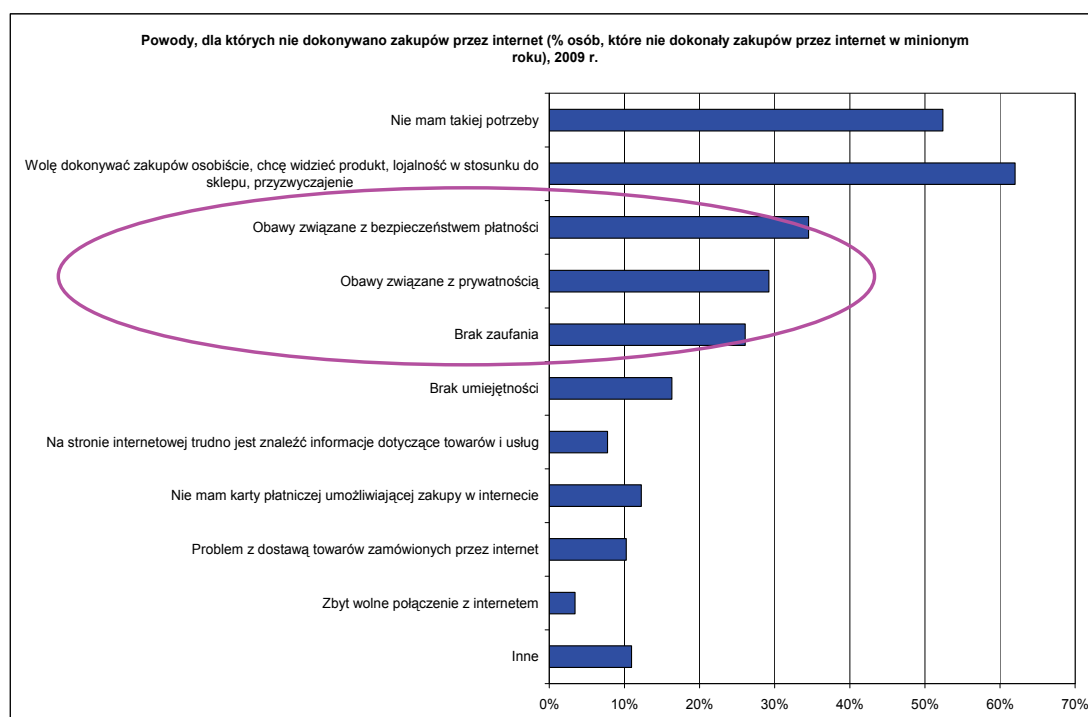
¹⁵ Zmieniająca [dyrektywę 2006/112/WE](#) zgodnie z wnioskiem Komisji z 2009 r.

przejrzystości, uniwersalności usług telefonicznych i funkcjonalności usług internetowych oraz minimalnej jakości usług.

Te prawa jednak zawarte są w rozproszonych przepisach i nie zawsze są łatwe do zrozumienia. Użytkownicy muszą mieć możliwość znalezienia prostych, skodyfikowanych wyjaśnień dotyczących ich praw i obowiązków, sporządzonych w przejrzysty i zrozumiały sposób, np. na platformach internetowych opartych o prototypowy przewodnik eYou Guide¹⁶.

Jednocześnie brak zaufania do środowiska internetowego znacząco hamuje rozwój europejskiej gospodarki internetowej. Główne powody, dla których rezygnowano z dokonywania zakupów przez internet w 2009 r., to obawy związane z bezpieczeństwem płatności i z prywatnością oraz brak zaufania (rys. 3 poniżej). Trwający ogólny przegląd ram prawnych dotyczących ochrony danych ma na celu modernizację wszystkich stosownych instrumentów prawnych, aby sprostać wyzwaniom globalizacji oraz stworzyć neutralne pod względem technologii sposoby zwiększenia zaufania i pewności poprzez umocnienie praw obywateli.

Rys. 3: Powody, dla których nie dokonywano zakupów przez internet (% osób, które nie dokonały zakupów przez internet w 2009 r.)

Źródło: Eurostat, wspólnotowe badanie korzystania z TIK w gospodarstwach domowych i wśród osób prywatnych w 2009 r.

Konsumenci nie będą dokonywać **zakupów przez internet** jeżeli nie będą pewni, że ich prawa są jasno sprecyzowane oraz chronione. Chociaż w dyrektywie o handlu elektronicznym nałożono na dostawców usług społeczeństwa informacyjnego wymogi dotyczące przejrzystości i informacji oraz ustanowiono minimalne wymogi dotyczące informacji handlowych¹⁷, w celu zapewnienia przestrzegania wymogów informacyjnych niezbędne jest ścisłe monitorowanie.

Do pewnego stopnia problem rozwiążą dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych¹⁸ oraz dyrektywa dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość¹⁹. Należy jak najszybciej przyjąć proponowaną dyrektywę dotyczącą praw konsumentów²⁰, która zwiększy zaufanie konsumentów i przedsiębiorców do transgranicznych zakupów internetowych. Komisja zbada również w jaki sposób można

¹⁶ <http://www.ec.europa.eu/eyouguide>.

¹⁷ [Dyrektywa 2000/31/WE](#). Ponadto może zaistnieć potrzeba aktualizacji przepisów dotyczących np. ograniczonej odpowiedzialności usług społeczeństwa informacyjnego zgodnie z postępowaniem technologicznym.

¹⁸ [Dyrektywa 2005/29/WE](#).

¹⁹ [Dyrektywa 2002/65/WE](#).

²⁰ zob. http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

dokonać poprawy w zakresie praw konsumentów kupujących produkty cyfrowe. Internetowe transakcje transgraniczne mogą stać się łatwiejsze dzięki zwiększeniu spójności europejskiego prawa zobowiązań, w oparciu o wysoki poziom ochrony konsumenta. Komisja opracuje również ogólnounijną strategię mającą na celu ulepszenie alternatywnych systemów rozstrzygania sporów i zaproponuje wprowadzenie ogólnounijnego internetowego narzędzia rekompensaty dla handlu elektronicznego oraz ułatwienie dostępu do organów sprawiedliwości przez internet. Ponadto można ulepszyć mechanizmy porównywania cen przez konsumentów, np. dzięki przeprowadzaniu analiz porównawczych, testowaniu produktów lub wspieraniu stron porównujących ceny, co będzie sprzyjać konkurencji i zwiększeniu ochrony konsumentów.

Zaufanie można zbudować poprzez stworzenie **unijnych internetowych znaków zaufania** dla stron sprzedawców detalicznych. Komisja przewiduje dalsze działania w tym obszarze w porozumieniu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Główne działanie 4 Przegląd **ram prawnych dotyczących ochrony danych** w UE w celu zwiększenia zaufania wśród obywateli i wzmocnienia ich praw do końca 2010 r.;

Inne działania:

Zaproponowanie do 2012 r. nieobowiązkowego **instrumentu prawa zobowiązań uzupełniającego dyrektywę dotyczącą praw konsumentów** w celu dalszego ograniczenia fragmentacji prawa zobowiązań, w szczególności w odniesieniu do internetu;

Do 2011 r., poprzez opracowanie zielonej księgi, analiza inicjatyw dotyczących alternatywnych systemów rozstrzygania sporów w UE w celu zaproponowania **ogólnounijnego internetowego systemu rozstrzygania sporów** dla elektronicznych transakcji handlowych do 2012 r.

Analiza propozycji w zakresie **odszkodowań zbiorowych**, w oparciu o konsultacje z zainteresowanymi stronami;

Wydanie do 2012 r. **kodeksu praw internetowych w UE**, zawierającego jasne i dostępne streszczenie obowiązujących praw użytkowników cyfrowych w UE, uzupełnionego o coroczne zestawienie przypadków naruszenia prawa ochrony konsumentów w internecie oraz stosownych środków egzekucyjnych, w porozumieniu z europejską siecią agencji ochrony praw konsumentów;

Stworzenie do 2012 r. platformy dla zainteresowanych stron, której zadaniem będzie opracowanie **unijnych internetowych znaków zaufania**, w szczególności dla stron sprzedawców detalicznych.

2.1.4. Wzmocnienie jednolitego rynku usług telekomunikacyjnych

Dzisiejsze rynki telekomunikacji w Europie są podzielone według państw członkowskich. Systemy wydawania numerów i licencji oraz przydzielania widma są wyłącznie krajowe, nie ogólnoeuropejskie. Globalna konkurencja i internet stanowią coraz większe wyzwanie dla krajowych struktur.

Głównym priorytetem Komisji będzie **szybkie i spójne wdrożenie zmienionych ram regulacyjnych**, jak również lepsza koordynacja wykorzystania widma i, w niezbędnych przypadkach, harmonizacja warunków korzystania z poszczególnych zakresów widma, co pozwoli na osiągnięcie ekonomii skali na rynkach urządzeń i usług. Jednolity rynek wymaga, aby podobne kwestie regulacyjne były rozstrzygane w podobny sposób, dlatego Komisja priorytetowo potraktuje opracowanie wytycznych dotyczących głównych koncepcji regulacyjnych odnoszących się do łączności elektronicznej, w szczególności do metod kalkulacji kosztów i do niedyskryminacji, a także skupi się na poszukiwaniu trwałych rozwiązań dotyczących transmisji danych i połączeń głosowych w roamingu do 2012 r.

Komisja wykorzysta także ekspertyzę nowo utworzonego Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej przy **zwalczaniu problemów uniemożliwiających przedsiębiorstwom i obywatelom Europy pełne wykorzystanie** transgranicznych usług łączności elektronicznej. Przykładowo, lepsza harmonizacja krajowych systemów numeracji na podstawie obecnych ram prawnych mogłaby pomóc producentom

i sprzedawcom w Europie poprzez umożliwienie sprzedaży, usług posprzedażnych i obsługi klienta przez jeden numer europejski; dodatkowo lepsze funkcjonowanie numerów użyteczności społecznej (np. numer 116 stosowany jako numer interwencyjny w sprawie zaginionych dzieci) byłoby korzystne dla obywateli. Podobnie lepsza porównywalność cen dla użytkowników i konsumentów (np. w ramach analiz porównawczych) będzie sprzyjać konkurencji i zwiększeniu ochrony konsumentów.

Na podstawie między innymi praktycznych uwag zainteresowanych stron Komisja oceni również **społeczno-ekonomiczne koszty fragmentacji europejskich rynków telekomunikacji**, określi korzyści płynące ze zintegrowanego rynku i zaproponuje odpowiednie kroki mające zmniejszyć te koszty.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Zaproponowanie środków pozwalających na lepszą harmonizację **zasobów numeracyjnych w świadczeniu usług dla przedsiębiorców w Europie do 2011r;**

Na podstawie **programu europejskiej polityki w zakresie widma radiowego**²¹ koordynacja warunków technicznych i prawnych dotyczących wykorzystania widma oraz, w stosownych przypadkach, harmonizacja warunków korzystania z poszczególnych zakresów widma, co pozwoli na osiągnięcie ekonomii skali na rynkach urządzeń i umożliwi konsumentom korzystanie z tych samych urządzeń i usług w całej UE;

Przeprowadzenie do 2011 r. analizy **kosztów fragmentacji europejskich rynków telekomunikacji** w celu podjęcia dalszych środków mających wzmocnić korzyści płynące z jednolitego rynku.

2.2. Interoperacyjność i normy

Stworzenie prawdziwie cyfrowego społeczeństwa wymaga skutecznej interoperacyjności produktów i usług informatycznych.

Internet jest najlepszym przykładem możliwości **interoperacyjności** technicznej. Jego otwarta architektura umożliwiła miliardom osób na całym świecie korzystanie z interoperacyjnych urządzeń i aplikacji. Jednak aby w pełni skorzystać z TIK, należy jeszcze bardziej zwiększyć interoperacyjność urządzeń, aplikacji, baz danych, usług i sieci.

2.2.1. Poprawa ustalania norm w dziedzinie TIK

Europejskie ramy prawne w zakresie ustalania norm powinny zostać dostosowane do szybko zmieniających się rynków technologicznych, jako że **normy** są niezbędne dla interoperacyjności. Komisja będzie kontynuować **przegląd europejskiej polityki normalizacyjnej** poprzez podjęcie działań przewidzianych w białej księdze „Modernizacja normalizacji technologii informacyjno-komunikacyjnych w UE”²² oraz przeprowadzenie powiązanych konsultacji społecznych. Biorąc pod uwagę coraz częstsze zastosowanie i coraz większe znaczenie norm TIK opracowanych przez niektóre fora i konsorcja światowe, ważnym celem jest umożliwienie zastosowania ich w prawodawstwie i zamówieniach publicznych.

Ponadto wytyczne dotyczące przejrzystych zasad ujawniania ex-ante danych dotyczących **praw własności intelektualnej** i **warunków licencjonowania** niezbędnych w kontekście ustalania norm, które powinny zostać zawarte w szczególności w planowanej reformie unijnej polityki normalizacyjnej oraz w uaktualnionych przepisach antymonopolowych dotyczących horyzontalnych porozumień kooperacyjnych, mogą przyczynić się do obniżenia wymagań w zakresie opłat licencyjnych za stosowanie norm, a w rezultacie do obniżenia kosztów wejścia na rynek.

2.2.2. Promowanie lepszego wykorzystania norm

Organy publiczne powinny jak najlepiej korzystać z szerokiego zakresu **stosownych norm** przy zakupie sprzętu, oprogramowania i usług informatycznych, np. poprzez wybór norm, które mogą być stosowane

²¹ Zob. główne działanie 8.

²² [Modernizacja normalizacji technologii informacyjno-komunikacyjnych w UE. Droga naprzód. COM\(2009\) 324.](#)

przez wszystkich zainteresowanych dostawców, tym samym umożliwiając większą konkurencję i obniżając ryzyko polegające na ograniczaniu się do jednego dostawcy.

2.2.3. Zwiększenie interoperacyjności poprzez koordynację

Głównym krokiem w kierunku promowania interoperacyjności między administracjami publicznymi będzie przyjęcie przez Komisję ambitnej **europejskiej strategii interoperacyjności i europejskich ram interoperacyjności**, które zostaną opracowane w ramach programu ISA (programu dotyczącego rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych²³).

Jako że nie wszystkie rozpowszechnione technologie są oparte na normach, korzyści z interoperacyjności mogą zostać utracone. Komisja dokona analizy możliwości wprowadzenia **środków, które mogłyby skłonić najważniejszych uczestników rynku do licencjonowania informacji dotyczących interoperacyjności**, jednocześnie promując innowacyjność i konkurencyjność.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Główne działanie 5: W ramach przeglądu unijnej polityki normalizacji zaproponowanie środków prawnych dotyczących interoperacyjności TIK w 2010 r. w celu zreformowania **przepisów dotyczących stosowania norm TIK w Europie**, aby umożliwić stosowanie norm TIK opracowanych przez niektóre fora i konsorcja;

Inne działania:

Promowanie stosownych przepisów dotyczących praw własności intelektualnej i warunków licencjonowania niezbędnych w kontekście ustalania norm, w tym w zakresie **ujawniania danych ex-ante**, w szczególności w postaci wytycznych, do 2011 r.;

Wydanie w 2011 r. komunikatu zawierającego **wytyczne** w zakresie powiązania pomiędzy normami TIK a zamówieniami publicznymi, aby umożliwić organom publicznym **stosowanie norm w celu promowania efektywności i ograniczania korzystania z usług tylko jednego dostawcy**;

Promowanie interoperacyjności poprzez przyjęcie w 2010 r. **europejskiej strategii interoperacyjności i europejskich ram interoperacyjności**;

Analiza możliwości wprowadzenia **środków**, które mogłyby skłonić najważniejszych uczestników rynku do licencjonowania **informacji dotyczących interoperacyjności** oraz sporządzenie sprawozdania do 2012 r.

Państwa członkowskie powinny:

Stosować **europejskie ramy interoperacyjności** na poziomie krajowym najpóźniej w 2013 r.;

Zrealizować **zobowiązania dotyczące interoperacyjności i norm** zawarte w deklaracjach z Malmö i Grenady najpóźniej w 2013 r.

2.3. Zaufanie i bezpieczeństwo

Europejczycy nie będą korzystać z technologii, którym nie ufają. Epoka cyfrowa to nie „wielki brat” ani „cybernetyczny dziki zachód”.

Użytkownicy muszą być bezpieczni podczas korzystania z internetu. Analogicznie do przestępstw fizycznych, nie możemy tolerować cyberprzestępczości. Ponadto bez w pełni wiarygodnych nowych technologii nie mogłyby zaistnieć niektóre z najbardziej innowacyjnych i zaawansowanych usług internetowych – takich jak bankowość elektroniczna czy e-zdrowie. Do tej pory internet był stosunkowo bezpieczny, odporny i stabilny, ale sieci i komputery użytkowników końcowych pozostają narażone na szereg coraz bardziej zróżnicowanych zagrożeń. W ostatnich latach spam rozwinął się do tego stopnia, że znacznie spowalnia przesyłanie wiadomości elektronicznych. Szacuje się, że między 80 a 98 % wszystkich wysyłanych wiadomości to

²³ Rozwiązania interoperacyjne dla europejskich administracji publicznych (ISA), Dz.U. L 260 z 3.10.2009, s. 20. ISA zastępuje program IDABC (interoperatywne świadczenie ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli, Dz.U. L 181 z 18.5.2004, s. 25).

wiadomości typu spam²⁴. W ten sposób rozprzestrzenia się wiele wirusów i złośliwego oprogramowania. Coraz częściej występują przypadki kradzieży tożsamości i oszustw internetowych. Ataki stają się coraz bardziej wyrafinowane (trojany, botnety itp.). Często motywacją jest finansowa. Czasami ataki następują z przyczyn politycznych, jak np. niedawne ataki w Estonii, na Litwie i w Gruzji.

Przeciwdziałanie tym zagrożeniom i wzmacnianie bezpieczeństwa w społeczeństwie cyfrowym to wspólna odpowiedzialność osób prywatnych i organów publicznych, na szczeblu lokalnym i globalnym. W celu zwalczania wykorzystywania seksualnego i rozpowszechniania materiałów związanych z seksualnym wykorzystywaniem dzieci w internecie, na szczeblu krajowym i unijnym ustanowić można platformy ostrzegania, jak również stosować środki zezwalające na usuwanie szkodliwych treści i zapobieganie ich wyświetlania. Niezbędne jest również prowadzenie działań edukacyjnych i kampanii informacyjnych dla ogółu społeczeństwa. Za pośrednictwem m.in. programu „Bezpieczny Internet” UE i państwa członkowskie mogą dostarczać dzieciom i ich rodzinom informacje i materiały edukacyjne na temat bezpieczeństwa w internecie, jak również badać wpływ technologii cyfrowych na dzieci. Należy również zachęcić przedstawicieli przemysłu do opracowania i wdrożenia systemów samoregulacji, w szczególności w odniesieniu do ochrony nieletnich korzystających z ich usług.

Prawo do prywatności i ochrony danych osobowych należą do zasadniczych praw w UE. Muszą one być skutecznie egzekwowane, również w internecie, przy użyciu szeregu środków, od szerokiego zastosowania zasady poszanowania prywatności od samego początku²⁵ w stosownych technologiach TIK, po zastosowanie w stosownych przypadkach zniechęcających sankcji. Zmienione ramy UE dotyczące komunikacji elektronicznej precyzują obowiązki operatorów sieci i dostawców usług, w tym ich obowiązek powiadamiania o naruszeniach ochrony danych osobowych. Zapoczątkowany niedawno przegląd ogólnych ram ochrony danych obejmie ewentualne rozszerzenie obowiązku powiadamiania o naruszeniach bezpieczeństwa danych. Wdrażanie zakazu rozsyłania spamu zostanie wzmocnione dzięki wykorzystaniu sieci współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów.

Skuteczne i szybkie wdrożenie planu działania UE w zakresie ochrony krytycznej infrastruktury informatycznej²⁶ oraz programu sztokholmskiego²⁷ pozwoli na podjęcie szeregu środków w zakresie bezpieczeństwa sieci i informacji oraz walki z cyberprzestępczością. Przykładowo, należy ustanowić w Europie dobrze funkcjonującą i szerszą sieć zespołów ds. reagowania kryzysowego w dziedzinie informatycznej (Computer Emergency Response Teams - CERT), obejmującą instytucje europejskie, która byłaby w stanie reagować w czasie rzeczywistym. Niezbędna jest współpraca pomiędzy CERT i organami ścigania. Należy również stworzyć system punktów kontaktowych w celu zwalczania cyberprzestępczości i umożliwienia podejmowania odpowiednich reakcji w sytuacjach kryzysowych, takich jak ataki cybernetyczne. Europie potrzeba również strategii dotyczącej zarządzania tożsamością, w szczególności w odniesieniu do bezpiecznych i skutecznych usług e-administracji²⁸.

Aby skutecznie walczyć z zagrożeniami w zakresie bezpieczeństwa oraz łagodzić ich skutki, należy zorganizować współpracę stosownych podmiotów na szczeblu światowym. Kwestia ta może zostać uwzględniona w debacie na temat zarządzania internetem. Na szczeblu operacyjnym należy podjąć międzynarodowe ukierunkowane działania dotyczące bezpieczeństwa informacji, a także podjąć wspólne działania w zakresie walki z przestępczością komputerową, przy wsparciu odnowionej Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA).

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Główne działanie 6: Przedstawienie w 2010 r. środków ukierunkowanych na **prowadzenie na**

²⁴ Zob. np. [Badanie dotyczące spamu z 2009 r. przeprowadzone przez Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji](#) (styczeń 2010 r.).

²⁵ Zasada ta oznacza, że prywatność i ochrona danych są uwzględniane w całym cyklu życia technologii, od etapu wczesnego etapu projektu po ich rozpowszechnienie, zastosowanie i ostateczne usunięcie.

²⁶ [COM\(2009\) 149](#).

²⁷ [COM\(2010\) 171](#).

²⁸ Taką strategię zaproponowano w ramach programu sztokholmskiego.

wysokim szczeblu udoskonalonej polityki w zakresie bezpieczeństwa sieci i informacji, w tym inicjatyw ustawodawczych, takich jak np. unowocześnienie Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), a także przedstawienie środków umożliwiających szybsze reagowanie na wypadek ataków cybernetycznych, w tym CERT dla instytucji UE;

Główne działanie 7: Przedstawienie do 2010 r. środków, w tym inicjatyw ustawodawczych, ukierunkowanych na **zwalczanie ataków cybernetycznych na systemy informatyczne** oraz powiązanych przepisów dotyczących jurysdykcji w cyberprzestrzeni na szczeblu europejskim i międzynarodowym (do 2013 r.).

Inne działania:

Ustanowienie do 2012 r. europejskiej platformy walki z cyberprzestępczością;

Do 2011 r. analiza możliwości ustanowienia **europejskiego centrum ds. walki z cyberprzestępczością**;

Współpraca z zainteresowanymi stronami z całego świata przede wszystkim w celu wzmocnienia globalnego zarządzania ryzykiem w sferze cyfrowej i fizycznej oraz prowadzenie międzynarodowych ukierunkowanych działań związanych z walką z przestępczością komputerową i zagrożeniami bezpieczeństwa;

Wsparcie ogólnounijnych działań przygotowawczych w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego od 2010 r.;

W ramach modernizacji unijnych ram prawnych dotyczących ochrony danych osobowych²⁹ w celu poprawy ich spójności i zwiększenia pewności prawnej, zbadanie możliwości rozszerzenia zakresu przepisów dotyczących powiadamiania o naruszeniu bezpieczeństwa;

Do 2011 r. wydanie wytycznych dotyczących wdrożenia nowych ram prawnych dotyczących telekomunikacji w odniesieniu do **ochrony prywatności i danych osobowych** obywateli;

Wsparcie **punktów powiadamiania o nielegalnych treściach w internecie** (gorących linii) oraz kampanii uświadamiających dotyczących bezpieczeństwa dzieci w sieci, prowadzonych na szczeblu krajowym, oraz wzmocnienie współpracy paneuropejskiej i wymiany najlepszych praktyk w tym obszarze;

Wspieranie wielostronnego dialogu oraz samoregulacji wśród europejskich i globalnych dostawców usług (np. portale społecznościowe, dostawcy łączności ruchomej), w szczególności w odniesieniu do korzystania nieletnich z ich usług.

Państwa członkowskie powinny:

Do 2012 r. ustanowić **dobrze działającą sieć CERT na szczeblu krajowym**, obejmującą całą Europę;

We współpracy z Komisją **przeprowadzać symulacje ataku na dużą skalę** i testować strategie łagodzenia skutków ataku od 2010 r.;

W pełni wdrożyć **numery interwencyjne służące do powiadamiania o obraźliwych lub szkodliwych treściach internetowych**, organizować kampanie uświadamiające dotyczące bezpieczeństwa dzieci w internecie, oferować szkołom kursy bezpiecznego korzystania z internetu oraz zachęcać dostawców usług internetowych do wdrażania środków w zakresie samoregulacji dotyczących bezpieczeństwa dzieci w internecie do 2013 r.;

Począwszy od 2010 r., a przed końcem 2012 r., stworzyć **krajowe platformy ostrzegania lub dostosować je** do platformy ostrzegania o cyberprzestępczości prowadzonej przez Europol.

²⁹ Zob. główne działanie 4.

2.4. Szybki i bardzo szybki dostęp do internetu

Bardzo szybki internet jest niezbędny dla zapewnienia wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i dobrobytu oraz zapewnienia obywatelom dostępu do pożądaných przez nich treści i usług.

Gospodarka przyszłości będzie gospodarką opartą na sieci i na wiedzy, w której centrum znajdować się będzie internet. Dlatego w Europie potrzebny jest szeroko dostępny i konkurencyjny cenowo szybki i bardzo szybki dostęp do internetu. W strategii Europa 2020 podkreślono znaczenie upowszechnienia internetu szerokopasmowego dla promowania włączenia społecznego i konkurencyjności w UE. Potwierdzono w niej cel polegający na zapewnieniu wszystkim Europejczykom dostępu do szerokopasmowego internetu do 2013 r. Ważnym celem strategii jest zapewnienie, aby do 2020 r. (i) wszyscy Europejczycy mieli dostęp do wiele szybszego internetu, o przepustowości przekraczającej 30 Mb/s i (ii) przynajmniej połowa europejskich gospodarstw domowych miała dostęp do połączeń o przepustowości przekraczającej 100 Mb/s.

W celu osiągnięcia tych ambitnych celów należy opracować kompleksową politykę opartą o szereg technologii, która będzie się skupiać na dwóch równoważnych celach: na zagwarantowaniu powszechnego dostępu szerokopasmowego (stacjonarnego i bezprzewodowego) o szybkości stopniowo wzrastającej do 30 Mb/s i większej oraz na wspieraniu stopniowego upowszechniania sieci dostępu nowej generacji na znacznej części terytorium UE, które umożliwią korzystanie z bardzo szybkich połączeń o przepustowości przekraczającej 100 Mb/s.

2.4.1. Zagwarantowanie powszechnego dostępu szerokopasmowego o coraz większej szybkości

Bez silnej interwencji publicznej istnieje ryzyko, że sytuacja nie zostanie rozwiązana w najlepszy możliwy sposób: dostęp do szybkich sieci szerokopasmowych możliwy będzie wyłącznie w kilku gęsto zaludnionych obszarach, a koszty wejścia na rynek oraz ceny będą wysokie. Korzyści dla gospodarki i społeczeństwa płynące z takich sieci uzasadniają wprowadzenie przepisów gwarantujących powszechny dostęp szerokopasmowy o coraz większej szybkości.

W tym celu Komisja zamierza przyjąć komunikat opisujący wspólne ramy, w których należy rozwijać politykę UE oraz polityki krajowe w celu osiągnięcia celów strategii Europa 2020. Prowadzona polityka powinna przede wszystkim doprowadzić do obniżenia kosztów wprowadzania dostępu szerokopasmowego na całym terytorium UE, zapewniając stosowne planowanie i koordynację i ograniczając obciążenia administracyjne. Właściwe organy powinny na przykład zagwarantować, aby w ramach publicznych i prywatnych prac z zakresu inżynierii lądowej systematycznie umożliwiano rozwój sieci szerokopasmowych i okablowania wewnątrz budynków, nabywając w tym celu prawa drogi, czy też opracowując mapy istniejącej infrastruktury pasywnej, która mogłaby zostać okablowana.

Bezprzewodowy szerokopasmowy internet (naziemny i satelitarny) może odegrać kluczową rolę w zapewnieniu dostępu na wszystkich obszarach, w tym w regionach wiejskich i bardziej oddalonych. Głównym problemem związanym z rozwojem bezprzewodowych sieci szerokopasmowych jest obecnie dostęp do widma radiowego. Użytkownicy mobilnego internetu już teraz odczuwają ograniczenia przesyłowe sieci wynikające z nieefektywnego wykorzystania widma radiowego. Sytuacja ta jest frustrująca dla użytkowników, a ponadto ogranicza innowacyjność na rynkach nowych technologii, co ma wpływ na działalność o rocznej wartości 250 mld EUR³⁰. Perspektywiczna europejska polityka dotycząca widma powinna promować efektywne zarządzanie widmem, przy jednoczesnym uwzględnieniu nadawania, poprzez wprowadzenie obowiązku stosowania niektórych częstotliwości zwolnionych w ramach dywidendy cyfrowej dla bezprzewodowego internetu szerokopasmowego od określonej daty, poprzez zapewnienie dodatkowej elastyczności (również dzięki umożliwieniu handlu częstotliwościami) oraz poprzez wspieranie konkurencyjności i innowacyjności.

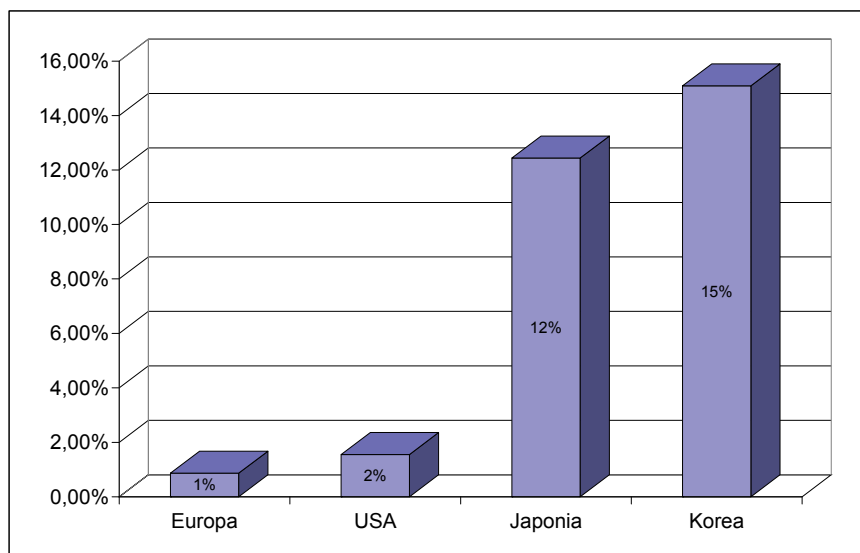
Ponadto należy wykorzystać instrumenty finansowania państw członkowskich, UE i EBI dla ukierunkowanych inwestycji w internet szerokopasmowy na obszarach, na których nie istnieje obecnie komercyjne uzasadnienie dla inwestycji, w związku z czym ich przetrwanie jest uzależnione od takiej interwencji.

³⁰ Zob. [Conditions and options in introducing secondary trading of radio spectrum in the European Community](#), (Analiza warunków i możliwości wprowadzenia wtórnej odsprzedaży praw do częstotliwości widma radiowego we Wspólnocie Europejskiej) Komisja Europejska 2004.

2.4.2. Wsparcie upowszechnienia sieci dostępu nowej generacji

Obecnie dostęp do internetu w Europie to głównie dostęp szerokopasmowy pierwszej generacji, czyli poprzez miedzianą sieć telefoniczną i sieć telewizji kablowej. Jednakże obywatele i przedsiębiorstwa na całym świecie coraz częściej chcą mieć dostęp do szybszych sieci nowej generacji. W tym zakresie Europa pozostaje w tyle za głównymi partnerami światowymi. Wyraźnym wskaźnikiem tego faktu jest poziom penetracji sieci światłowodowych w gospodarstwach domowych – bardzo niski dla Europy, daleko poniżej niektórych wiodących państw grupy G20 (zob. rys. 4).

Rys. 4: Poziom penetracji sieci światłowodowych w gospodarstwach domowych w lipcu 2009 r.

Źródło: Point Topic

W celu wsparcia upowszechnienia sieci dostępu nowej generacji oraz zachęcania do inwestycji rynkowych w otwarte i konkurencyjne sieci Komisja przyjmie zalecenie w sprawie sieci dostępu nowej generacji w oparciu o następujące zasady: (i) przy ustalaniu cen dostępu uzależnionych od kosztów należy odpowiednio uwzględnić ryzyko inwestycyjne, (ii) krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość stosowania w każdym przypadku najbardziej odpowiednich środków zaradczych w zakresie dostępu, co zezwoli na rozsądne tempo inwestycji alternatywnych operatorów, uwzględniając jednocześnie poziom konkurencji na danym obszarze oraz (iii) należy promować mechanizmy wspólnych inwestycji i podziału ryzyka.

2.4.3. Otwarty i neutralny internet

Komisja będzie uważnie monitorować wdrażanie nowych przepisów prawnych dotyczących otwartego i neutralnego internetu, chroniących prawo użytkowników do dostępu do informacji i ich rozpowszechniania w internecie oraz zapewniających przejrzystość w odniesieniu do zarządzania przepływem danych³¹. W pierwszej połowie 2010 r., w ramach ogólnego zobowiązania dotyczącego sprawozdawczości do końca 2010 r. oraz w świetle rozwoju sytuacji rynkowej i rozwoju technicznego, Komisja zainicjuje konsultację społeczną mającą ustalić, czy wymagane jest opracowanie dodatkowych wytycznych w celu osiągnięcia podstawowych celów w zakresie wolności wypowiedzi, przejrzystości, konieczności inwestycji w wydajne i otwarte sieci, sprawiedliwej konkurencji i otwartości na innowacyjne modele biznesowe.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Główne działanie 8: Przyjęcie w 2010 r. komunikatu na temat dostępu szerokopasmowego przedstawiającego wspólne ramy działań w UE i państwach członkowskich w celu osiągnięcia

³¹ Art. 8 ust. 4 lit. g) [dyrektywy w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej](#). Art. 20 ust. 1 lit. b) i art. 21 ust. 3 lit. c) i d) dyrektywy o usłudze powszechnej.

celów strategii Europa 2020 związanych z dostępem szerokopasmowym, w tym:

Wzmocnienie i racjonalizacja **finansowania szybkiego dostępu szerokopasmowego** poprzez instrumenty UE (np. EFRR, ERDP, EFRROW, TEN, CIP) do 2014 r. oraz analiza sposobów przyciągnięcia kapitału na inwestycje w łącza szerokopasmowe poprzez **wsparcie jakości kredytowej** (przy poparciu EBI i z wykorzystaniem funduszy UE);

Zaproponowanie w 2010 r. ambitnego **programu europejskiej polityki w zakresie widma**, zatwierdzonego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady, który pomoże w stworzeniu skoordynowanej i strategicznej polityki w zakresie widma na szczeblu UE, tak aby zwiększyć skuteczność zarządzania widmem radiowym i zapewnić jak największe korzyści dla konsumentów i przemysłu;

Wydanie w 2010 r. zalecenia mającego zachęcić do **inwestycji w konkurencyjne sieci dostępu nowej generacji** poprzez jasne i skuteczne środki regulacyjne.

Państwa członkowskie powinny:

Do 2012 r. opracować i zapewnić operacyjność **krajowych planów dotyczących dostępu szerokopasmowego**, gwarantujących osiągnięcie **celów związanych z dostępem, szybkością i rozpowszechnieniem** określonych w strategii Europa 2020, z wykorzystaniem finansowania publicznego zgodnie z unijnymi przepisami dotyczącymi konkurencji i pomocy państwa³²; Komisja będzie składać coroczne sprawozdania z postępów w ramach zarządzania agendą cyfrową;

Podjąć środki, z uwzględnieniem przepisów prawnych, mające **ułatwić inwestycje w internet szerokopasmowy**, np. zapewnienie systematycznego uczestnictwa potencjalnych inwestorów w pracach z zakresu inżynierii lądowej, nabywanie praw drogi, opracowanie map istniejącej infrastruktury pasywnej, która mogłaby zostać okablowana, modernizacja okablowania wewnątrz budynków;

W pełni wykorzystać **fundusze strukturalne i fundusze przeznaczone na rozwój obszarów wiejskich**, w ramach których przewidziano środki na inwestycje w infrastrukturę i usługi TIK;

Wdrożyć **program europejskiej polityki w zakresie widma**, aby zapewnić skoordynowane przydzielanie widma i osiągnąć cel polegający na zapewnieniu do 2020 r. 100 % dostępu do internetu o przepustowości 30 Mb/s, oraz wdrożyć **zalecenie w sprawie sieci dostępu nowej generacji**.

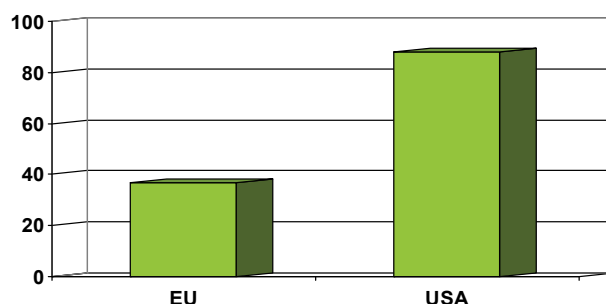
2.5. Badania i innowacje

Europa musi więcej inwestować w badania i rozwój oraz sprawić, by nasze najlepsze pomysły trafiły na rynek.

Europa wciąż niewystarczająco inwestuje w badania i rozwój związane z TIK. W porównaniu z głównymi partnerami handlowymi, takimi jak USA, inwestycje w badania i rozwój w dziedzinie TIK w Europie stanowią nie tylko znacznie mniejszy odsetek całkowitych nakładów na badania i rozwój (17 % w porównaniu do 29 %, lecz również w wartościach bezwzględnych stanowią około 40 % wydatków USA na te cele (**rys. 5** – 37 mld EUR w porównaniu z 88 mld EUR w 2007 r.).

³² [Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych](#), Dz.U. C 235 z 30.9.2009, s.7.

Rys. 5: Całkowite wydatki na badania i rozwój związane z TIK w mld EUR (2007 r.)

Źródło: Eurostat i IPTS-JRC

Zważywszy, że TIK mają znaczący udział w całkowitej wartości dodanej najsilniejszych gałęzi przemysłu europejskiego, takich jak przemysł motoryzacyjny (25 %), produkcja sprzętu AGD (41 %) i aparatury medycznej (33 %), brak inwestycji w badania i rozwój związane z TIK jest zagrożeniem dla całego europejskiego przemysłu wytwórczego i sektora usługowego.

Luka inwestycyjna jest związana z trzema głównymi problemami:

- Niskie i rozproszone nakłady publiczne na badania i rozwój; np. sektor publiczny w UE wydaje mniej niż 5,5 mld EUR rocznie na badania i rozwój w dziedzinie z TIK, znacznie mniej niż konkurencyjne gospodarki.
- Fragmentacja rynku i rozproszenie środków finansowych dostępnych dla innowatorów są czynnikami ograniczającymi wzrost i rozwój innowacyjnych przedsiębiorstw TIK, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw.
- Tempo wdrażania innowacji opartych na TIK, zwłaszcza w sferze publicznej, jest w Europie powolne. Podczas gdy wyzwania społeczne są główną siłą napędową innowacji, w ramach zamówień publicznych w Europie w niewielkim stopniu wykorzystuje się innowacje oraz badania i rozwój, które mogą poprawić jakość i funkcjonowanie służb użyteczności publicznej.

2.5.1. Zwiększenie wysiłków i efektywności

W 2010 r. Komisja przedstawi kompleksową strategię w dziedzinie badań i innowacji pod nazwą „Unia innowacji”, która jest sztandarowym projektem wdrażającym strategię Europa 2020³³. W oparciu o europejską strategię mającą na celu ustanowienie wiodącej roli sektora TIK³⁴, Europa musi zwiększyć, ukierunkować oraz połączyć swoje inwestycje, aby zachować w tej dziedzinie konkurencyjność, oraz musi nadal inwestować w badania wysokiego ryzyka, w tym w interdyscyplinarne badania podstawowe.

Europa powinna również dążyć do osiągnięcia przewagi pod względem innowacji w kluczowych obszarach poprzez wzmocnienie infrastruktur elektronicznych³⁵ i poprzez ukierunkowany rozwój klastrów innowacyjnych działających w kluczowych dziedzinach. Należy rozwijać unijną strategię dotyczącą wykorzystywania chmur obliczeniowych, szczególnie do celów administracji i nauki³⁶.

2.5.2. Stymulowanie innowacji w obszarze TIK poprzez wykorzystanie jednolitego rynku

Wydatki sektora publicznego w Europie powinny być wykorzystywane do pobudzania innowacji w celu zwiększenia efektywności i jakości usług publicznych. Europejskie władze publiczne muszą połączyć siły w celu dostosowania regulacji, certyfikacji, zamówień i normalizacji na rzecz innowacji. Partnerstwa publiczno-prywatne i fora zainteresowanych stron są potrzebne, aby ułożyć wspólne plany rozwoju technologii, od prowadzenia badań do ich wprowadzania na rynek, z myślą o wykorzystaniu innowacji w celu zaspokajania potrzeb społecznych. Działalność związana z transferem wiedzy powinna być efektywnie zarządzana³⁷ i

³³ Por. [Sprawozdanie z 2009 r. w sprawie badań i rozwoju w dziedzinie TIK w UE](#).

³⁴ Strategia na rzecz badań i rozwoju oraz innowacji w sektorze technologii informacyjno-komunikacyjnych w Europie: Podnoszenie poprzeczki, COM(2009) 116.

³⁵ GÉANT – sieć łączności elektronicznej o dużej przepustowości oraz infrastruktura sieciowa EGI.

³⁶ Strategia powinna uwzględniać aspekty ekonomiczne, prawne i instytucjonalne.

³⁷ „Zalecenie Komisji w sprawie zarządzania własnością intelektualną w działaniach związanych z przekazywaniem wiedzy i kodeksu postępowania dla uniwersytetów i innych publicznych instytucji badawczych”, C(2008) 1329.

wspierana przez odpowiednie instrumenty finansowe³⁸ a wyniki badań finansowanych ze środków publicznych powinny być szeroko rozpowszechniane za pośrednictwem otwartego dostępu do publikacji danych naukowych i referatów³⁹.

2.5.3. Inicjatywy przemysłu na rzecz otwartych innowacji

TIK stymulują tworzenie wartości i wzrost gospodarczy. Oznacza to, że przemysł w coraz większym stopniu potrzebuje otwartych i interoperacyjnych rozwiązań w celu wykorzystywania TIK we wszystkich sektorach. Inicjatywy przemysłu mające na celu tworzenie **standardów i otwartych platform dla nowych produktów i usług** będą wspierane w ramach programów finansowanych przez UE. Komisja będzie wzmacniać działania zbliżające zainteresowane strony w ramach wspólnych programów badawczych w dziedzinach takich jak „Internet przyszłości” obejmujący „Internet fizycznych przedmiotów” i w zakresie kluczowych technologii w TIK.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Główne działanie 9: Pobudzenie inwestycji prywatnych poprzez strategiczne wykorzystanie zamówień przedkomercyjnych⁴⁰ i partnerstw publiczno-prywatnych⁴¹, za pomocą funduszy strukturalnych na badania i innowacje oraz utrzymując tempo 20 % rocznego wzrostu budżetu TIK na badania i rozwój przynajmniej na czas trwania 7PR.

Inne działania:

Wzmocnienie **koordynacji i łączenia zasobów** między państwami członkowskimi oraz przemysłem⁴², i położenie większego nacisku na zorientowane na popyt oraz użytkowników partnerstwa w unijnym finansowaniu badań naukowych i innowacji w zakresie TIK;

Począwszy od 2011 r. zaproponowanie sposobów **łatwego i szybkiego** dostępu do środków UE na badania w zakresie TIK, co uczyni je bardziej atrakcyjnymi szczególnie dla MŚP i młodych naukowców, i co umożliwi ich szersze wdrożenie w ramach zmiany programu ramowego UE w zakresie badań naukowych i rozwoju technologicznego⁴³;

Zapewnienie wystarczającego wsparcia finansowego dla wspólnych infrastruktur badawczych i klastrów innowacyjnych TIK, dalszego rozwoju infrastruktur elektronicznych oraz opracowania strategii UE dotyczącej wykorzystywania chmur obliczeniowych, szczególnie do celów administracji i nauki;

Współpraca z zainteresowanymi stronami w celu **opracowania** nowej generacji aplikacji i usług w sieci, obejmujących wielojęzyczne treści i usługi, poprzez wspieranie standardów i otwartych platform w ramach programów finansowanych przez UE.

Państwa członkowskie powinny:

Do 2020 r. **podwoić roczną kwotę wydatków publicznych** na badania i rozwój TIK z kwoty 5,5 mld EUR do 11 mld EUR (w tym programy UE), w sposób, który **pobudzi równoważny wzrost wydatków sektora prywatnego** z 35 mld EUR do 70 mld EUR.

Zaangażować się w projekty pilotażowe na dużą skalę w celu testowania i opracowywania innowacyjnych i interoperacyjnych rozwiązań w obszarach interesu publicznego, które są finansowane przez program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji.

³⁸ Na przykład gwarancje inwestycyjne z Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego i inne instrumenty EBI.

³⁹ W tym celu Komisja będzie odpowiednio rozszerzać obecne wymogi otwartego dostępu do publikacji, jak określono w decyzji Komisji C (2008) 4408 (więcej informacji na temat tego projektu pilotażowego znajduje się na stronie <http://ec.europa.eu/research/science-society/index.cfm?fuseaction=public.topic&id=1680>).

⁴⁰ W latach 2011-13 Komisja będzie współfinansować pięć nowych działań w zakresie zamówień przedkomercyjnych z udziałem państw członkowskich.

⁴¹ Na przykład w latach 2011-13 Komisja będzie wspierać sześć partnerstw publiczno-prywatnych w dziedzinie TIK w ramach 7PR na łączną sumę finansowania w wysokości 1 mld EUR i przy wykorzystaniu około 2 mld EUR z funduszy prywatnych.

⁴² Na podstawie doświadczeń wspólnie koordynowanego programu AAL oraz ERANET+ in Photonics zostaną zaproponowane nowe działania na lata 2011-12 w obszarach takich jak e-zdrowie oraz inteligentne oświetlenie.

⁴³ Jednym z ważnych elementów tego procesu jest niedawny komunikat Komisji [O uproszczeniach w realizacji programów ramowych w zakresie badań naukowych, COM\(2010\) 187](#).

2.6. Zwiększenie umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych i włączenia społecznego

Era cyfrowa powinna charakteryzować się wiarą we własne siły i emancypacją; wykształcenie lub umiejętności nie powinny być przeszkodą w dostępie do tego potencjału.

Ponieważ coraz więcej codziennych zadań wykonuje się przez internet, począwszy od ubiegania się o pracę, a skończywszy na płaceniu podatków lub rezerwacji biletów, korzystanie z internetu stało się integralną częścią życia codziennego wielu Europejczyków. Jednak 150 mln Europejczyków – około 30 % – nigdy nie korzystało z internetu. Często mówią, że nie mają takiej potrzeby lub że jest to zbyt kosztowne. Grupa ta w dużej mierze składa się z osób w wieku od 65 do 74 lat, osób o niskich dochodach, bezrobotnych i gorzej wykształconych.

W wielu przypadkach niekorzystanie z internetu spowodowane jest brakiem umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych i usług medialnych, nie tylko do celów zawodowych, lecz również do nauki, tworzenia, uczestnictwa oraz brakiem pewności siebie i zdolności do krytycznej oceny w korzystaniu z mediów cyfrowych. Dostępność i możliwości wykorzystania są również problemem dla niepełnosprawnych Europejczyków. Niwelowanie przepaści cyfrowej może zwiększyć szanse osób z mniej uprzywilejowanych grup społecznych na uczestnictwo w społeczeństwie cyfrowym na równych prawach (w tym na korzystanie z usług, które ich bezpośrednio dotyczą, takich jak e-kształcenie, e-administracja, e-zdrowie), a przez to poprawić ich sytuację poprzez zwiększenie ich szans na rynku pracy. Umiejętność posługiwania się technologiami cyfrowymi jest więc jedną z ośmiu kluczowych kompetencji, które mają fundamentalne znaczenie dla osób funkcjonujących w społeczeństwie opartym na wiedzy⁴⁴. Ważne jest również, aby wszyscy wiedzieli, jak zapewnić sobie bezpieczeństwo w internecie.

Ponadto, TIK nie mogą skutecznie funkcjonować jako europejski sektor wzrostu i siła napędowa konkurencyjności i wydajności całej gospodarki europejskiej bez wykwalifikowanych specjalistów. Brak kwalifikacji w zakresie TIK jest przeszkodą w rozwoju gospodarki UE. Do 2015 r. Europie może zabraknąć wykwalifikowanych pracowników do obsadzenia aż 700 000 miejsc pracy w sektorze informatycznym⁴⁵

2.6.1. Umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych

Trzeba kształcić Europejczyków w zakresie korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych i mediów cyfrowych oraz zachęcać młodych ludzi do szkolenia się w dziedzinie TIK. Należy zwiększyć liczbę **osób z wykształceniem w zakresie TIK i e-biznesu**, tj. umiejętności informatycznych niezbędnych dla innowacji i wzrostu gospodarczego, i poprawić jakość tego wykształcenia. Ponadto trzeba pamiętać o 30 mln kobiet w wieku 15-24 lat⁴⁶ i konieczne zwiększyć dla nich atrakcyjność sektora TIK pod względem zawodowym, zwłaszcza w dziedzinie produkcji i projektowania technologii. Należy uświadomić wszystkim obywatelom potencjał technologii informacyjno-komunikacyjnych w odniesieniu do wszystkich rodzajów zawodów. Wymaga to utworzenia wielostronnych partnerstw, intensyfikacji kształcenia, uznania kompetencji informatycznych w kształceniu formalnym i w formalnych systemach szkoleń, a także podnoszenia poziomu wiedzy oraz skutecznego szkolenia i certyfikacji w zakresie TIK poza formalnymi systemami edukacji, obejmujących korzystanie z narzędzi internetowych i mediów cyfrowych do celów przekwalifikowywania się i ciągłego rozwoju zawodowego⁴⁷. W oparciu o doświadczenia zdobyte podczas pierwszego „Europejskiego tygodnia e-umiejętności” (1-5 marca 2010 r.)⁴⁸, Komisja będzie wspierać w 2010 r. i w kolejnych latach krajowe i europejskie działania na rzecz rozpowszechniania wiedzy w celu promowania edukacji, pracy i kariery zawodowej w dziedzinie TIK wśród młodzieży, jak również na rzecz wspierania umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych przez obywateli i szkolenia w zakresie TIK dla pracowników oraz stosowania najlepszych praktyk.

⁴⁴ Por. Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie.

⁴⁵ eSkills Monitor study. *Monitoring skills supply and demand in Europe [Monitorowanie podaży i popytu w zakresie e-umiejętności w Europie]*, Komisja Europejska 2009, zob. <http://www.eskills-monitor.eu/>. W zależności od scenariuszy gospodarczych, niedobory związane z brakiem e-umiejętności mogą osiągnąć poziom między 384 000 a 700 000 miejsc pracy.

⁴⁶ Dane Eurostatu z 2008 r.

⁴⁷ Dalsze propozycje w tym zakresie zostaną przedstawione w ramach najbliższego sztanarowego projektu strategii Europa 2020 „Unia innowacji”.

⁴⁸ Zob. <http://eskills-week.ec.europa.eu/web/guest>

2.6.2. Usługi cyfrowe sprzyjające włączeniu społecznemu

Korzyści ze społeczeństwa cyfrowego powinny być dostępne dla wszystkich. Komisja przeanalizuje, w kontekście swoich niedawnych konsultacji społecznych⁴⁹, jak najlepiej zaspokoić zapotrzebowanie na podstawowe usługi telekomunikacyjne na dzisiejszych konkurencyjnych rynkach, jaką rolę może odgrywać usługa powszechna w procesie realizacji celu, jakim jest szerokopasmowy dostęp do internetu dla wszystkich, i w jaki sposób powinna być finansowana usługa powszechna. Jeśli będzie to konieczne, Komisja przedstawi propozycje w odniesieniu do dyrektywy o usłudze powszechnej⁵⁰ do końca 2010 r.

Istnieje również potrzeba wspólnych działań, aby zagwarantować pełny dostęp do nowych elektronicznych treści dla osób niepełnosprawnych. W szczególności publiczne strony internetowe i usługi internetowe w UE, które są ważne dla pełnego uczestnictwa w życiu publicznym, powinny zostać dostosowane do międzynarodowych standardów dostępności stron internetowych⁵¹. Ponadto Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych zawiera zobowiązania dotyczące dostępności⁵².

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Główne działanie 10: Zaproponowanie priorytetowego potraktowania **umiejętności i kompetencji w zakresie wykorzystywania technologii cyfrowych** w rozporządzeniu w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego (2014-2020);

Główne działanie 11: Do 2012 r. opracowanie narzędzi do **identyfikacji i uznawania kompetencji specjalistów i użytkowników TIK**, powiązanych z europejskimi ramami kwalifikacji⁵³ oraz EUROPASS⁵⁴, i opracowanie europejskich ram w zakresie zawodów związanych z TIK w celu zwiększenia kompetencji i mobilności specjalistów w dziedzinie TIK w Europie.

Inne działania:

Ustanowienie umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych jako **priorytetu dla „Programu na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”**, który zostanie uruchomiony w 2010 r.⁵⁵, w tym utworzenie wielostronnych **rad sektorowych na rzecz umiejętności i zatrudnienia w zakresie TIK**, w celu zajęcia się kwestiami zapotrzebowania i dostępności;

Wspieranie **większego zatrudnienia w sektorze TIK młodych kobiet i kobiet powracających do pracy** poprzez wspieranie internetowych zasobów szkoleniowych, e-kształcenia opartego na grach i kontaktów nawiązywanych na portalach społecznych;

Opracowanie w 2011 r. narzędzia internetowego służącego do edukacji konsumentów w dziedzinie nowych technologii medialnych (obejmującej np. prawa konsumentów w internecie, handel elektroniczny, ochronę danych, umiejętności korzystania z mediów, sieci społecznych itp.) Narzędzie to zapewni dostosowane do potrzeb użytkownika informacje i materiały edukacyjne dla konsumentów, nauczycieli i innych środowisk w 27 państwach członkowskich;

Zaproponowanie do 2013 r. wskaźników kompetencji informatycznych i umiejętności korzystania z mediów dla całej UE.

Systematyczna ocena dostępności w przeglądach aktów prawnych podejmowanych w ramach agendy cyfrowej, dotyczących np. handlu elektronicznego, e-tożsamości i podpisu elektronicznego, zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych;

W oparciu o przegląd możliwości, przedstawienie propozycji do 2011 r., które zagwarantują, że

⁴⁹ Zob. http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommerce/library/public_consult/index_en.htm.

⁵⁰ [Dyrektywa 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników.](#)

⁵¹ W szczególności [Wytycznych dotyczących dostępności treści internetowych \(WCAG\) 2.0.](#)

⁵² Por. <http://www.un.org/disabilities/convention/conventionfull.shtml>.

⁵³ Por. [Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie.](#)

⁵⁴ Por. Decyzja nr 2241/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Europass).

⁵⁵ Por. [Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy, COM\(2008\) 868](#), [e-umiejętności na XXI wiek, COM\(2007\) 496](#) oraz najbliższą szklaną strategią Europa 2020.

strony internetowe instytucji publicznych (i strony internetowe zapewniające podstawowe usługi dla obywateli) będą w pełni dostępne do 2015 r.;

Ułatwienie podpisania do 2012 r., we współpracy z państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami, **protokołu ustaleń w sprawie dostępu elektronicznego dla osób niepełnosprawnych**, zgodnie z konwencją NZ.

Państwa członkowskie powinny:

Wprowadzić do 2011 r. długoterminowe **działania na rzecz e-umiejętności i umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych** oraz wprowadzać odpowiednie zachęty dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz mniej uprzywilejowanych grup społecznych;

Wdrożyć do 2011 r. **przepisy dotyczące osób niepełnosprawnych** w ramach prawnych dotyczących telekomunikacji i w dyrektywie o medialnych usługach audiowizualnych;

Uwzględnić **e-kształcenie** w głównym nurcie **polityki krajowej** na rzecz modernizacji kształcenia i szkoleń, w tym w programach nauczania, w ocenach wyników nauczania i w programach rozwoju zawodowego dla nauczycieli i instruktorów.

2.7. Korzyści z TIK dla społeczeństwa UE

Inteligentne zastosowanie technologii i wykorzystanie informacji pomoże nam w sprostaniu wyzwaniom stojącym przed społeczeństwem, takim jak zmiany klimatu i starzenie się społeczeństwa.

Spółeczeństwo cyfrowe musi być postrzegane jako z którego wszyscy czepią większe korzyści. Wprowadzenie TIK staje się krytycznym elementem realizacji celów polityki, takich jak wspieranie starzejącego się społeczeństwa, przeciwdziałanie zmianie klimatu, zmniejszanie zużycia energii, poprawa efektywności transportu i mobilności, wzmocnienie pozycji pacjentów oraz zapewnianie integracji osób niepełnosprawnych.

2.7.1. TIK na rzecz środowiska

UE zobowiązała się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20 % do 2020 r. w porównaniu z poziomem z 1990 r. i do poprawy efektywności energetycznej o 20 %. Sektor TIK ma do odegrania kluczową rolę w realizacji tych zadań:

- TIK mogą potencjalnie umożliwić strukturalne przejście na mniej zasobochłonne produkty i usługi, oraz mogą zapewnić oszczędności energii w budynkach i sieciach elektroenergetycznych, jak również bardziej wydajne i mniej energochłonne inteligentne systemy transportowe.
- Sektor TIK powinien odgrywać w tej dziedzinie wiodącą rolę poprzez prowadzenie sprawozdawczości dotyczącej jego wpływu na środowisko przyjmując wspólne ramy pomiaru jako podstawę do określania celów polegających na zmniejszaniu zużycia energii i emisji gazów cieplarnianych we wszystkich procesach produkcji, dystrybucji, użytkowania i unieszkodliwiania produktów TIK i świadczenia usług w zakresie TIK⁵⁶.

Współpraca między sektorem TIK, innymi sektorami i władzami publicznymi jest niezbędna do przyspieszenia rozwoju i wprowadzenia na szeroką skalę rozwiązań opartych na TIK w zakresie inteligentnych sieci i systemów pomiaru energii, energooszczędnych budynków i inteligentnych systemów transportowych. Konieczne jest wzmocnienie pozycji osób i organizacji poprzez udostępnienie im informacji, które pomogą im w zmniejszeniu ich emisji dwutlenku węgla⁵⁷. Sektor TIK powinien zapewnić narzędzia do modelowania, analizy, nadzoru i wizualizacji w celu oceny sprawności energetycznej i emisji budynków, pojazdów, przedsiębiorstw, miast i regionów. Inteligentne sieci są niezbędne do przejścia na gospodarkę niskoemisyjną. Umożliwią one aktywną kontrolę przesyłania i dystrybucji za pośrednictwem

⁵⁶ [Komunikat COM\(2009\) 111](#) oraz [Zalecenie Komisji C\(2009\) 7604 w sprawie wykorzystania technologii informacyjno-komunikacyjnych \(TIK\) do ułatwienia przejścia na energooszczędną i niskoemisyjną gospodarkę.](#)

⁵⁷ W zakresie rozwiązywania problemów społecznych, w 2008 r. badania opinii publicznej Eurobarometru w 27 krajach UE wykazały, że dla większości obywateli zdrowe środowisko jest równie ważne dla jakości ich życia jak stan gospodarki. 64 % większość uważa, że ochrona środowiska musi mieć pierwszeństwo nad konkurencyjnością gospodarki. Jednak 42 % obywateli nadal uważa, że są niedoinformowani – zwłaszcza co do wpływu zanieczyszczenia środowiska na zdrowie. Jednocześnie 63 % zgadza się, że polityka mająca na celu ochronę środowiska stanowi motywację do innowacji.

zaawansowanych platform komunikacyjnych i kontrolnych działających w oparciu o TIK. Aby różne sieci mogły współpracować sprawnie i bezpiecznie potrzebne będą otwarte interfejsy transmisyjno-dystrybucyjne.

Przykładowo, prawie 20 % światowego zużycia energii elektrycznej zużywane jest na oświetlenie. Około 70 % zużycia energii elektrycznej można zaoszczędzić dzięki wykorzystaniu połączenia zaawansowanej technologii znanej jako oświetlenie półprzewodnikowe (*Solid State Lighting*) z inteligentnymi systemami zarządzania oświetleniem. Oświetlenie półprzewodnikowe opiera się na technologiach opracowanych przez sektor półprzewodników, który jest w Europie bardzo dobrze rozwinięty. Do osiągnięcia redukcji emisji konieczne jest podnoszenie poziomu wiedzy, szkolenia i współpraca wielu zainteresowanych stron.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Główne działanie 12: Ocena do 2011 r. czy **sektor TIK wypełnił harmonogram przyjęcia wspólnych metodologii pomiaru** w stosunku do swojej własnej sprawności energetycznej oraz emisji gazów cieplarnianych i w razie potrzeby zaproponowanie środków prawnych;

Inne działania:

Wspieranie **partnerstw między sektorem TIK oraz głównymi sektorami emitującymi** (np. budynki i budownictwo, transport i logistyka, dystrybucja energii) w celu poprawy efektywności energetycznej i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w tych sektorach do 2013 r.

Ocena do 2011 r. potencjalnego udziału **inteligentnych sieci w obniżeniu emisyjności** dostaw energii w Europie i określenie minimalnego zestawu funkcji służących do wspierania interoperacyjności inteligentnych sieci na poziomie europejskim do końca 2010 r.;

W 2011 r. opublikowanie **zielonej księgi na temat oświetlenia półprzewodnikowego** (*Solid State Lighting*) w celu przeanalizowania barier i przedstawienia propozycji politycznych; równoległe będzie ona wspierać projekty demonstracyjne wykorzystujące program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji.

Państwa członkowskie powinny:

uzgodnić do końca 2011 r. **wspólne dodatkowe funkcje inteligentnych systemów pomiaru energii**;

Do 2012 r. w przypadku wszystkich zamówień publicznych na instalacje oświetleniowe określać **całkowite koszty eksploatacji** (raczej niż początkowe koszty zakupu) .

2.7.2. *Stabilna opieka zdrowotna i wsparcie dla godnego i niezależnego życia oparte na TIK*⁵⁸

Stosowanie w Europie technologii umożliwiających świadczenie elektronicznych usług medycznych może poprawić jakość opieki medycznej, ograniczyć koszty leczenia i promować niezależne życie, w tym również w miejscach odległych. Podstawowym warunkiem sukcesu jest to, że technologie te gwarantują osobom fizycznym bezpieczne przechowywanie danych dotyczących stanu ich zdrowia w systemie opieki zdrowotnej dostępnym w internecie. Aby w pełni wykorzystać potencjał nowych usług e-zdrowia, UE musi usunąć bariery prawne i organizacyjne zwłaszcza w odniesieniu do interoperacyjności paneuropejskiej, oraz musi zacieśnić współpracę między państwami członkowskimi.

Inicjatywa rynków pionierskich dla Europy w zakresie e-zdrowia⁵⁹ będzie promować normalizację, badania interoperacyjności i certyfikację elektronicznych rejestrów medycznych i sprzętu. Nowe usługi telemedyczne, takie jak konsultacje medyczne w internecie, lepsza opieka w nagłych przypadkach i przenośne urządzenia umożliwiające monitorowanie stanu zdrowia osób cierpiących na chroniczne choroby oraz osób niepełnosprawnych, mogą potencjalnie dać swobodę przemieszczania się pacjentom, którzy z niej nigdy wcześniej nie korzystali.

⁵⁸ Działania te przyczynią się do europejskiego partnerstwa innowacji przewidzianego w strategii Europa 2020.

⁵⁹ Por. [COM\(2007\) 860](#) i [SEC\(2009\) 1198](#).

Nowoczesne technologie w służbie osobom starszym (ang. *Ambient Assisted Living, AAL*) powodują, że TIK są w zasięgu wszystkich. Wzmocnione zostaną **wspólny program** UE i państw członkowskich poświęcony nowoczesnym technologiom w służbie osobom starszym oraz związane z nimi zaawansowane badania, jak również takie zastosowania jak zdalne monitorowanie zdrowia pacjentów oraz internetowa pomoc zakresie usług socjalnych: tak aby obejmowały one certyfikację opiekunów (tj. aby stanowili oni interfejs między serwisami informatycznymi a osobami, które w przeciwnym razie mogłyby mieć trudności przy korzystaniu z internetu); oraz aby otworzyły one nowe drogi wprowadzania TIK w służbie najstarszych członków społeczeństwa. Wspomniany program zagwarantuje, że społeczeństwo cyfrowe umożliwi bardziej niezależne i godne życie ludziom, którzy są niedołążni lub cierpią na przewlekłe schorzenia oraz osobom niepełnosprawnym. Dzięki zastosowaniu nowoczesnych technologii w służbie osobom starszym (AAL) rozwijać się będą innowacje i rozwiązania TIK w takich kluczowych obszarach jak zapobieganie upadkom (których doświadcza ponad jedna trzecia osób w wieku powyżej 65 lat) oraz wsparcie dla osób cierpiących na demencję (która dotyka ponad 7 mln osób w UE). Jednym z celów w tej dziedzinie będzie podwojenie do 2015 r. liczby osób korzystających z udogodnień umożliwiających niezależne życie osobom starszym.

DZIAŁANIA

Komisja będzie współpracować z właściwymi organami państw członkowskich i wszystkimi zainteresowanymi stronami przy realizacji następujących działań:

Główne działanie 13: Do 2015 r. podjęcie działań pilotażowych w celu umożliwienia **Europejczykom bezpiecznego dostępu przez internet** do swoich danych medycznych oraz osiągnięcie do 2020 r. powszechnego dostępu do usług telemedycznych;

Główne działanie 14: Zaproponowanie do 2012 r. zalecenia określającego **minimalny wspólny zestaw danych pacjenta** w celu zapewnienia interoperacyjności rejestrów danych pacjentów, dostępnych w formie elektronicznej lub wymienianych między poszczególnymi państwami członkowskimi.⁶⁰;

Inne działania:

Wspieranie unijnych **norm⁶¹, badania interoperacyjności i certyfikacji** systemów e-zdrowia do 2015 r. poprzez dialog z zainteresowanymi stronami;

Wzmocnienie **wspólnego programu w zakresie nowoczesnych technologii w służbie osobom starszym**, aby umożliwić ludziom starszym i osobom niepełnosprawnym niezależne życie i aktywność społeczną.

2.7.3. *Promowanie różnorodności kulturowej i kreatywnych treści*

Konwencja UNESCO dotycząca różnorodności kulturowej z 2005 r. (ratyfikowana na szczepku UE w 2006 r.) przewiduje wspieranie i ochronę różnorodności kulturowej na całym świecie i ma zastosowanie również do nowych cyfrowych środowisk. W istocie nowe media cyfrowe umożliwiają szerszą dystrybucję treści kulturalnych i kreatywnych, bo ich powielanie, które jest tańsze i szybsze, daje twórcom i dostawcom treści więcej możliwości dotarcia do nowej i większej, a nawet globalnej rzeszy odbiorców. Internet zapewnia również większy pluralizm mediów, dając zarówno dostęp do szerszego wachlarza źródeł i punktów widzenia, jak i umożliwiając poszczególnym osobom – które w innym przypadku mogłyby nie mieć takiej szansy – otwarte i pełne wyrażenie swoich poglądów.

Rozwój kina cyfrowego w Europie był wolniejszy niż przewidywano ze względu na kwestie techniczne (standardy) i ekonomiczne (model biznesowy). Niektórym kinom grozi nawet zamknięcie z powodu wysokich kosztów sprzętu cyfrowego. W związku z tym wsparcie cyfryzacji kin jest niezbędne do ochrony różnorodności kulturowej.

Fragmentacja i złożoność obecnego systemu licencjonowania utrudnia również cyfryzację dużej części nowego dziedzictwa kulturowego Europy. Należy ulepszyć system udostępniania praw autorskich

⁶⁰ Zgodnie z wymogami ochrony danych.

⁶¹ Zgodnie z mandatem 403 (CEN).

i rozbudować unijną cyfrową bibliotekę publiczną – *Europeana*. Konieczne jest zwiększenie środków publicznych na finansowanie cyfryzacji na dużą skalę oraz na inicjatywy realizowane przy współpracy z partnerami prywatnymi, pod warunkiem że umożliwiają one ogólną dostępność w internecie wspólnego europejskiego dziedzictwa kulturowego⁶². Należy również umożliwić dostęp do europejskiego dziedzictwa kulturowego wszystkim Europejczykom dzięki rozwijaniu i stosowaniu nowoczesnych technologii tłumaczeniowych.

Dyrektywa o medialnych usługach audiowizualnych reguluje w całej UE koordynację krajowych przepisów dotyczących wszystkich mediów audiowizualnych; zarówno tradycyjnych przekazów telewizyjnych jak i usług na żądanie. Zawiera przepisy dotyczące promowania utworów europejskich zarówno w ramach usług telewizyjnych jak i w ramach usług na żądanie.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Główne działanie 15: Do 2012 r. zaproponowanie **zrównoważonego modelu finansowania** unijnej cyfrowej biblioteki publicznej *Europeana* oraz cyfryzacji treści;

Inne działania:

Do 2012 r. zaproponowanie środków w oparciu o wyniki konsultacji dotyczących zielonej księgi w sprawie **uwalniania potencjału przedsiębiorstw z branży kultury i branży twórczej**;

Do 2011 r. wydanie zalecenia w sprawie promowania cyfryzacji kina europejskiego;

Zapewnienie wdrożenia przepisów **dyrektywy o medialnych usługach audiowizualnych dotyczących różnorodności kulturowej**, w stosownych przypadkach poprzez współregulację i samoregulację, oraz wystosowanie do państw członkowskich prośby o informacje na temat stosowania tych przepisów do końca 2011 r.

2.7.4. e-administracja

Usługi e-administracji oferują oszczędny sposób uzyskania lepszych usług przez każdego obywatela i przedsiębiorstwo oraz opartą na uczestnictwie, otwartą i przejrzystą administrację. Usługi e-administracji mogą obniżyć koszty i umożliwić zaoszczędzenie czasu organom administracji publicznej, obywatelom i przedsiębiorstwom. Mogą również pomóc w ograniczaniu ryzyka zmiany klimatu oraz naturalnych i spowodowanych przez człowieka zagrożeń poprzez dzielenie się danymi i informacjami na temat środowiska. W chwili obecnej pomimo wysokiego poziomu dostępności usług e-administracji w Europie wciąż istnieją różnice między państwami członkowskimi w tej dziedzinie, zaś poziom wykorzystania usług e-administracji przez obywateli jest niski. **W 2009 r. tylko 38 % obywateli UE** korzystało z internetu, aby uzyskać dostęp do usług e-administracji w porównaniu z 72 % przedsiębiorstw. Zasadniczo częstotliwość korzystania z internetu zwiększy się, jeśli wzrośnie jakość, dostępność i częstotliwość korzystania z usług publicznych oferowanych w sieci.

Rządy europejskie zobowiązały się, że do 2015 r. rozpowszechnią ukierunkowane na użytkownika, spersonalizowane i wieloplatformowe usługi e-administracji.⁶³ W tym celu rządy powinny podjąć kroki, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych wymogów technicznych, na przykład konieczności stosowania aplikacji, które działają tylko w określonych warunkach technicznych lub z określonymi urządzeniami. Komisja będzie służyć za przykład we wdrażaniu inteligentnej e-administracji. Usługi te będą wspierały sprawniejsze procedury administracyjne, ułatwiały wymianę informacji i upraszczały współpracę z Komisją, tym samym wzmacniając pozycję użytkowników i poprawiając efektywność, skuteczność i przejrzystość funkcjonowania Komisji.

⁶² Komisja zwróciła się do „*comité des sages*” z prośbą o sformułowanie zaleceń w tych kwestiach do końca 2010 r., zob. [komunikat prasowy IP/10/456](#).

⁶³ Komisja współpracuje z państwami członkowskimi w zakresie planu działania w celu realizacji zobowiązań w 2009 r. [eGovernment Declaration Malmö](#).

Większość **internetowych usług publicznych nie działa ponad granicami**, co jest niekorzystne dla mobilności przedsiębiorstw i obywateli. Władze publiczne koncentrowały się dotychczas na potrzebach krajowych i niewystarczająco uwzględniały wymiar jednolitego rynku e-administracji. Tymczasem wiele inicjatyw i instrumentów prawnych w zakresie jednolitego rynku (takich jak dyrektywa usługowa lub plan działania na rzecz elektronicznych zamówień publicznych) opiera się na możliwości współpracy przedsiębiorstw i załatwiania formalności z administracjami publicznymi drogą elektroniczną oraz ponad granicami państw⁶⁴.

Dlatego też Europa potrzebuje lepszej współpracy administracyjnej w celu opracowywania i wdrażania transgranicznych internetowych usług publicznych. Obejmuje to wdrożenie jednolitego systemu elektronicznych zamówień publicznych, jak również praktycznej elektronicznej identyfikacji i elektronicznego uwierzytelniania usług transgranicznych (w tym wzajemnego uznawania poziomów ochrony przy uwierzytelnianiu)⁶⁵.

Usługi **e-środowisko**, jako kategoria usług e-administracji, są wciąż jeszcze słabo rozwinięte lub podzielone według granic państwowych. Prawo wspólnotowe w tej dziedzinie wymaga przeglądu i unowocześnienia. Ponadto innowacyjne rozwiązania, takie jak zaawansowane sieci czujników, mogą pomóc w uzupełnieniu braków w zakresie wymaganych danych.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Główne działanie 16: Zaproponowanie do 2012 r. **decyzji Rady i Parlamentu Europejskiego** w celu zapewnienia **wzajemnego uznawania elektronicznej identyfikacji i elektronicznego uwierzytelniania** w całej UE na podstawie internetowych „usług uwierzytelniania” dostępnych we wszystkich państwach członkowskich (które mogą korzystać z najbardziej odpowiednich urzędowych dokumentów obywateli – wydawanych przez sektor publiczny lub prywatny);

Inne działania:

Wspieranie **jednolitych transgranicznych usług administracji elektronicznej w ramach jednolitego rynku** poprzez program na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP) oraz program dotyczący rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA);

Do 2011 r. przegląd dyrektywy w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska⁶⁶;

Współpraca z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami w celu wdrożenia **transgranicznych usług e-środowisko**, a w szczególności zaawansowanych sieci czujników;

Do 2011 r. zdefiniowanie w **białej księdze** konkretnych działań dotyczących **wzajemnych połączeń zdolności elektronicznych zamówień publicznych** w ramach jednolitego rynku;

Służenie jako przykład funkcjonowania otwartej i przejrzystej e-administracji poprzez stworzenie w 2010 r., a następnie realizację ambitnego **planu działania e-Komisja 2011-2015** obejmującego m.in. w pełni elektroniczne zamówienia publiczne.

Państwa członkowskie powinny:

Zapewnić pełną interoperacyjność **usług e-administracji**, przewyższając bariery organizacyjne, techniczne lub semantyczne i wspierając IPv6;

Zagwarantować, aby pojedyncze punkty kontaktowe funkcjonowały jako pełnoprawne centra e-administracji, zapewniające usługi wychodzące ponad wymogi i obszary objęte dyrektywą o usługach;

Do 2011 r. uzgodnić **wspólną listę kluczowych transgranicznych usług publicznych**, które

⁶⁴ W przyszłości usługi publiczne świadczone on-line będą opierać się na skutecznym i interoperacyjnym zarządzaniu tożsamością i ramami dotyczącymi uwierzytelniania oraz narzędziach opisanych powyżej.

⁶⁵ [Stworzenie w pełni elektronicznego systemu celnego w UE do 2013 r. zapewni wysokiej jakości usługi e-administracji dla przedsiębiorców, interoperacyjne systemy krajowe i zarządzanie procedurami celnymi na poziomie całej Wspólnoty.](#)

⁶⁶ [Dyrektywa 2003/4/WE w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska.](#)

odpowiadają ściśle określonym potrzebom, umożliwiając przedsiębiorcom zakładanie i prowadzenie działalności gospodarczej w całej Europie, niezależnie od ich pierwotnej lokalizacji, i umożliwiając obywatelom naukę, pracę, zamieszkanie i przechodzenie na emeryturę w dowolnym miejscu w Unii Europejskiej. Te kluczowe usługi powinny być dostępne w internecie w 2015 r.

2.7.5 *Inteligentne systemy transportowe w służbie efektywnego transportu i lepszej mobilności*

Dzięki inteligentnym systemom transportowym transport staje się bardziej wydajny, szybszy, łatwiejszy i niezawodny. Nacisk kładziony jest na inteligentne rozwiązania mające na celu integrację przepływu pasażerów i towarów we wszystkich rodzajach transportu oraz zapewnienie trwałych rozwiązań problemu wąskich gardeł infrastrukturalnych dotyczącego dróg, kolei, korytarzy powietrznych i morskich oraz śródlądowych dróg wodnych.

W odniesieniu do transportu drogowego oraz jego powiązań z innymi rodzajami transportu, w ramach planu działań w zakresie inteligentnych systemów transportowych i na mocy związanej z nim dyrektywy wspiera się wprowadzenie systemów przekazywania w czasie rzeczywistym informacji o ruchu i informacji dla podróżnych oraz systemów dynamicznego zarządzania ruchem, które mają na celu zmniejszenie zagęszczenia ruchu i zachęcanie do bardziej ekologicznych form mobilności, przy jednoczesnej poprawie bezpieczeństwa i ochrony. Dzięki wprowadzeniu rozwiązań w zakresie zarządzania ruchem lotniczym w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (SESAR) nastąpi integracja służb żeglugi powietrznej i systemów wspierających. Usługi informacji rzecznej (RIS) i usługi „e-maritime” umożliwiają lepszy, bezpieczniejszy i bardziej wydajny transport rzeczny i morski. Europejski system zarządzania ruchem kolejowym ma na celu wprowadzenie ogólnoeuropejskiego systemu automatycznej kontroli prędkości, a aplikacje telematyczne dla kolejowych przewozów towarowych⁶⁷ i pasażerskich będą wspierać usługi transgraniczne, zapewniając pasażerom narzędzia planowania podróży (w tym możliwość znalezienia połączeń z innymi pociągami i środkami transportu, ułatwienie rezerwacji, płatności i znajdowania bagażu), a także informacje aktualizowane w czasie rzeczywistym.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Zwiększenie szybkości rozpowszechnienia inteligentnych systemów transportowych, w szczególności w odniesieniu do transportu drogowego i miejskiego, przez zastosowanie proponowanej dyrektywy dotyczącej inteligentnych systemów transportowych jako wsparcia dla interoperacyjności i szybkiej standaryzacji;

Do 2010 r. przyjęcie strategii wprowadzenia rozwiązań w zakresie zarządzania ruchem lotniczym w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (SESAR);

Do 2011 r. zaproponowanie dyrektywy w sprawie wprowadzenia usług „e-maritime”;

Do 2011 r. zaproponowanie dyrektywy określającej specyfikacje techniczne dla aplikacji telematycznych dla usług pasażerskich przewozów kolejowych.

Państwa członkowskie powinny:

Wypełnić swoje zobowiązania wynikające z wprowadzenia europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym, w szczególności w odniesieniu do linii, które mają być wyposażone do 2015 r.

2.8. **Międzynarodowe aspekty agendy cyfrowej**

Na arenie międzynarodowej europejska agenda cyfrowa ma na celu uczynienie z Europy siły napędowej zrównoważonego wzrostu, który sprzyja jednocześnie włączeniu społecznemu. Wszystkie siedem filarów agendy cyfrowej ma wymiar międzynarodowy. W szczególności jednolity rynek cyfrowy potrzebuje zewnętrznej strony, ponieważ postępy w wielu obszarach polityki mogą być dokonywane jedynie na poziomie międzynarodowym. Interoperacyjność i standardy uznawane w skali światowej mogą przyczynić

⁶⁷ Dz.U. L 13 z 18.1.2006, s.1

się do szybszego osiągnięcia innowacji poprzez obniżanie ryzyka i kosztów nowych technologii. Zapobieganie rosnącym zagrożeniom cybernetycznym również musi odbywać się w kontekście międzynarodowym. Ponadto europejskie rozwiązania regulacyjne, które opierają się na równości szans, przejrzystej administracji i sposobie sprawowania rządów oraz na rynkach, które są otwarte na konkurencję są inspiracją w innych częściach świata. Na koniec ważne jest również, aby europejskie postępy w zakresie realizacji agendy cyfrowej porównywać z najlepszymi osiągnięciami międzynarodowymi.

Dlatego też międzynarodowy wymiar agendy cyfrowej jest kluczowy dla realizacji powyższych działań, w szczególności biorąc pod uwagę strategiczne znaczenie internetu. Zgodnie z programem z Tunisu Europa musi nadal odgrywać wiodącą rolę, we wspieraniu zarządzania internetem w możliwie najbardziej otwarty i sprzyjający włączeniu społecznemu sposób. Już w chwili obecnej internet obejmuje szeroki wachlarz urzędów i aplikacji przenikających wszystkie dziedziny życia, niezależnie od lokalizacji geograficznej, a proces ten będzie się jeszcze pogłębiał w przyszłości. Jest to potężne narzędzie służące wolności słowa na całym świecie.

Aby wspierać innowacje również na arenie międzynarodowej, Komisja będzie dążyć do stworzenia korzystnych warunków dla handlu zagranicznego towarami i usługami cyfrowymi, np. rozwijając bliższe partnerstwa na rzecz dostępu do rynku i możliwości inwestycyjnych, obniżając taryfy celne i ograniczając pozataryfowe bariery w skali globalnej, poprawiając ochronę praw własności intelektualnej i unikając zakłóceń na rynku.

Umowa o Technologii Informacyjnej (ITA) z 1997 r. przyniosła wymierne efekty w promowaniu wprowadzania technologii informatycznych w Europie i na świecie. ITA musi jednak teraz zostać uaktualniona w celu uwzględnienia nowych osiągnięć, a zwłaszcza konwergencji technologii i produktów.

Również w zakresie usług cyfrowych i własności intelektualnej konieczne będzie dalsze odzwierciedlenie postępu technologicznego w międzynarodowych umowach handlowych.

DZIAŁANIA

Komisja podejmie następujące kroki:

Promowanie międzynarodowego zarządzania internetem i współpracy globalnej w celu utrzymania stabilności internetu w oparciu o model uwzględniający wiele zainteresowanych stron;

Wsparcie kontynuacji prac Forum Zarządzania Internetem po 2010 r.;

Współpraca z państwami trzecimi w celu **poprawy warunków handlu międzynarodowego** towarami i usługami cyfrowymi, w tym w odniesieniu do praw własności intelektualnej;

Uzyskanie upoważnienia do dokonania aktualizacji umów międzynarodowych zgodnie z postępującym technologicznym lub, w odpowiednich przypadkach, zaproponowanie nowych instrumentów.

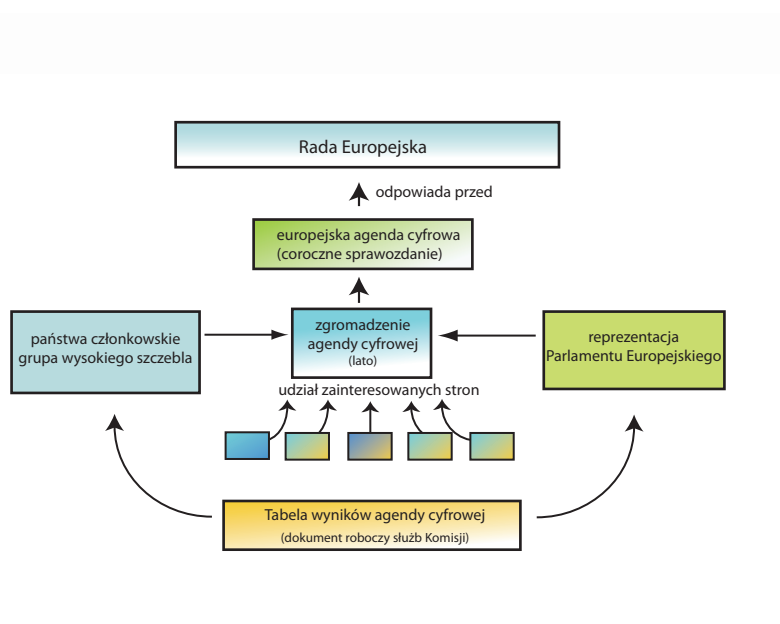
3. REALIZACJA I FORMY PROCESU DECYZYJNEGO

Największym wyzwaniem jest zapewnienie szybkiego przyjęcia i wdrożenia środków niezbędnych do realizacji naszych celów. Potrzebujemy wspólnej determinacji i wspólnej wizji w celu dokonania tej zmiany dla Europy.

Powodzenie agendy cyfrowej wymaga skrupulatnego wykonania kompleksowego zestawu działań zgodnie ze strukturą zarządzania strategii Europa 2020. Jak pokazano na rys. 6. Komisja podejmie zatem następujące kroki:

1. **Ustanowienie wewnętrznego mechanizmu koordynacji** – jego centrum stanowić będzie grupa komisarzy, której zadaniem będzie skuteczna koordynacja polityki w jej różnych obszarach, ze szczególnym uwzględnieniem inicjatyw ustawodawczych zaproponowanych w agendzie cyfrowej (załącznik 1).

Rys. 6: Cykl zarządzania europejską agendą cyfrową

2. Bliska współpraca z państwami członkowskimi, Parlamentem Europejskim i wszystkimi zainteresowanymi stronami, w szczególności poprzez:

- Utworzenie grupy wysokiego szczebla do współpracy z państwami członkowskimi;
- Prowadzenie regularnego dialogu z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego;
- Utworzenie platform ukierunkowanych na działania w siedmiu obszarach działań, z udziałem z wielu zainteresowanych stron.

3. Rejestrowanie postępów w realizacji agendy cyfrowej za pomocą corocznej publikacji w maju tabeli wyników obejmującej⁶⁸:

- Postępy społeczno-gospodarcze w oparciu o kluczowe wskaźniki wydajności, wybrane na podstawie ich związku z głównymi kwestiami politycznymi (załącznik 2)⁶⁹;
- Aktualizację postępów w zakresie pełnego zestawu działań politycznych określonych w agendzie cyfrowej.

4. Zorganizowanie szeroko zakrojonej debaty zainteresowanych stron na temat postępów zarejestrowanych w cyfrowych tabelach wyników w formie **rocznego zgromadzenia cyfrowego** w czerwcu, z udziałem państw członkowskich, instytucji UE, przedstawicieli obywateli i przemysłu w celu oceny postępów i pojawiających się wyzwań. Pierwsze zgromadzenie cyfrowe odbędzie się w pierwszej połowie 2011 r.

5. Komisja przedstawi Radzie Europejskiej sprawozdanie na temat wyników tych działań w dorocznym sprawozdaniu z postępów prac, zgodnie ze strukturą zarządzania przedstawioną w strategii Europa 2020.

⁶⁸ Te tabele wyników będą stanowiły podstawę ram oceny agendy cyfrowej.

⁶⁹ Wskaźniki pochodzą głównie z [ram analizy porównawczej 2011-2015](#) zatwierdzonych przez państwa członkowskie UE w listopadzie 2009 r. Są to koncepcyjne ramy zbierania danych statystycznych na temat społeczeństwa informacyjnego, jak również wykaz podstawowych wskaźników do celów porównawczych.

Załącznik 1: Tabela działań ustawodawczych

Działania ustawodawcze Komisji/propozycje	Planowany termin realizacji
Dynamiczny jednolity rynek cyfrowy	
Główne działanie 1: Zaproponowanie dyrektywy ramowej dotyczącej zbiorowego zarządzania prawami autorskimi ustanawiającej paneuropejski system licencjonowania dotyczący zarządzania prawami autorskimi w internecie.	2010
Główne działanie 1: Zaproponowanie dyrektywy w sprawie utworów osieroconych, aby ułatwić cyfryzację i rozpowszechnianie dzieł kultury w Europie	2010
Główne działanie 4: Przegląd ram prawnych dotyczących ochrony danych w UE w celu zwiększenia zaufania wśród obywateli i wzmocnienia ich praw	2010
Przedstawienie propozycji aktualizacji dyrektywy o handlu elektronicznym w odniesieniu do rynków internetowych	2010
Główne działanie 2: Zaproponowanie środków prawnych wprowadzających obowiązek migracji do Jednolitego Europejskiego Obszaru Płatniczego (SEPA) przed upływem ustalonego terminu	2010
Główne działanie 3: Przegląd dyrektywy w sprawie podpisów elektronicznych w celu zapewnienia transgranicznego uznawania i interoperacyjności bezpiecznych systemów e-uwierzytelniania	2011
Zaproponowanie instrumentu prawa zobowiązań uzupełniającego dyrektywę dotyczącą praw konsumentów	2011
Zaproponowanie środków pozwalających na lepszą harmonizację zasobów numeracyjnych w świadczeniu usług dla przedsiębiorców w Europie do 2011 r.;	2011
Sprawozdanie na temat przeglądu dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej	2012
Sprawozdanie na temat potrzeby dodatkowych środków promujących wydawanie transgranicznych i paneuropejskich licencji	2012
Główne działanie 1: Do 2012 r. przegląd dyrektywy w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, w szczególności jej zakresu i zasad pobierania opłat za dostęp i korzystanie;	2012
Zaproponowanie ogólnounijnego internetowego systemu rozstrzygania sporów dla transakcji e-handlowych	2012
Interoperacyjność i normy	
Główne działanie 5: Przedstawienie propozycji zreformowania przepisów dotyczących stosowania norm TIK w Europie, aby umożliwić stosowanie norm TIK opracowanych przez niektóre fora i konsorcja	2010
Wydanie wytycznych dotyczących praw własności intelektualnej i warunków licencjonowania niezbędnych w kontekście ustalania norm, w tym w zakresie ujawniania danych ex-ante	2011
Sprawozdanie na temat możliwości wprowadzenia środków, które mogłyby skłonić najważniejszych uczestników rynku do licencjonowania informacji dotyczących interoperacyjności	2012
Zaufanie i bezpieczeństwo	
Główne działanie 6: Zaproponowanie rozporządzenia mającego na celu unowocześnienie Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) i przedstawienie	2010

Działania ustawodawcze Komisji/propozycje	Planowany termin realizacji
propozycji ustanowienia sieci CERT dla instytucji UE	
Główne działanie 4: W ramach modernizacji unijnych ram prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, zbadanie możliwości rozszerzenia zakresu przepisów dotyczących powiadamiania o naruszeniu bezpieczeństwa	2010
Główne działanie 7: Zaproponowanie środków prawnych ukierunkowanych na zwalczanie ataków cybernetycznych	2010
Główne działanie 7: Zaproponowanie przepisów dotyczących jurysdykcji w cyberprzestrzeni na szczeblu europejskim i międzynarodowym	2013
Szybki i bardzo szybki dostęp do internetu	
Główne działanie 8: Zaproponowanie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie programu europejskiej polityki w zakresie widma w celu zwiększenia skuteczności zarządzania widmem radiowym	2010
Główne działanie 8: Wydanie zalecenia w celu zachęcania do inwestycji w konkurencyjne sieci nowej generacji	2010
Wzmocnienie umiejętności wykorzystywania technologii cyfrowych i włączenia społecznego	
Przedstawienie propozycji, które zagwarantują, że strony internetowe instytucji publicznych (i strony internetowe zapewniające podstawowe usługi dla obywateli) będą w pełni dostępne do 2015 r.	2011
Główne działanie 10: Zaproponowanie umiejętności i kompetencji w zakresie wykorzystywania technologii cyfrowych jako priorytetu dla rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego (2014-2020);	2013
Korzyści z TIK dla społeczeństwa UE	
Zaproponowanie minimalnego zestawu funkcji do wspierania interoperacyjności inteligentnych sieci na poziomie europejskim	2010
Zaproponowanie, w razie potrzeby, wspólnych metodologii pomiaru sprawności energetycznej sektora TIK oraz jego emisji gazów cieplarnianych	2011
Wydanie zalecenia w sprawie cyfryzacji kina europejskiego	2011
Przegląd dyrektywy w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska	2011
Zaproponowanie dyrektywy w sprawie wprowadzenia usług „e-maritime”	2011
Zaproponowanie dyrektywy określającej specyfikacje techniczne dla aplikacji telematycznych dla usług pasażerskich przewozów kolejowych	2011
Główne działanie 14: Wydanie zalecenia określającego minimalny wspólny zestaw danych pacjenta w celu zapewnienia interoperacyjności rejestrów danych pacjentów, dostępnych lub wymienianych w formie elektronicznej między poszczególnymi państwami członkowskimi	2012
Główne działanie 16: Zaproponowanie decyzji Rady i Parlamentu Europejskiego zobowiązującej państwa członkowskie do zapewnienia wzajemnego uznawania elektronicznej identyfikacji i elektronicznego uwierzytelniania w całej UE na podstawie internetowych „usług uwierzytelniania”	2012

Załącznik 2: Kluczowe cele skuteczności działania

Wskaźniki te pochodzą głównie z ram analizy porównawczej 2011-2015⁷⁰ zatwierdzonych przez państwa członkowskie UE w listopadzie 2009 r.

1. Cele w zakresie internetu szerokopasmowego:

- Podstawowy szerokopasmowy dostęp do internetu dla wszystkich do 2013 r.: podstawowy szerokopasmowy dostęp do internetu dla 100 % obywateli UE. (poziom bazowy: Całkowity odsetek dostępności łączy DSL (jako % ogółu populacji UE) w grudniu 2008 r. wynosił 93%.)
- Dostęp do szybkich sieci szerokopasmowych do 2020 r.: szerokopasmowy dostęp do internetu o przepustowości 30 Mb/s dla 100 % obywateli UE. (poziom bazowy: •23 % abonentów na szerokopasmowy dostęp do internetu o przepustowości przynajmniej 10 Mb/s w styczniu 2010 r.)
- Dostęp do bardzo szybkich sieci szerokopasmowych do 2020 r.: 50 % europejskich gospodarstw domowych powinno mieć abonament na dostęp do internetu o przepustowości powyżej 100 Mb/s. (brak poziomu bazowego)

2. Jednolity rynek cyfrowy:

- Promowanie handlu elektronicznego: Do 2015 r. 50 % ludności powinno dokonywać zakupów przez internet. (poziom bazowy: W 2009 r. 37 % osób w wieku 16-74 lat zamówiło towary lub usługi do użytku prywatnego w ciągu ostatnich 12 miesięcy.)
- Transgraniczne transakcje handlowe dokonywane w środowisku internetowym: Do 2015 r. 20 % ludności powinno dokonywać transgranicznych zakupów przez internet. (poziom bazowy: W 2009 r. 8 % osób w wieku 16-74 lat zamówiło towary lub usługi u sprzedawców w innych państwach członkowskich UE w ciągu ostatnich 12 miesięcy.)
- Handel elektroniczny dla przedsiębiorstw: 33% małych i średnich przedsiębiorstw powinno prowadzić kupno/sprzedaż w internecie w 2015 r. (poziom bazowy: W 2008 r., odpowiednio 24 % i 12 % przedsiębiorstw dokonywało kupna/sprzedaży w internecie o wartości wynoszącej 1 % obrotu/całkowitych zakupów lub więcej.)
- Jednolity rynek usług telekomunikacyjnych: różnica między cenami usług w roamingu a taryfami krajowymi powinna być bliska zeru w 2015 r. (poziom bazowy: W 2009 r. średnia cena w roamingu za minutę wynosiła 0,38 centów (za wykonanie połączenia), a średnia cena za minutę dla wszystkich połączeń w UE wynosiła 0,13 centów (w tym roaming).

3. Cyfrowe włączenie społeczne

- Zwiększenie regularnego korzystania z internetu z 60 % do 75 % do 2015 r. oraz z 41 % do 60 % w przypadku osób z mniej uprzywilejowanych grup społecznych. (Dane bazowe z 2009 r.)
- Do 2015 r. zmniejszenie o połowę liczby osób, które nigdy nie korzystały z internetu (do 15 %). (poziom bazowy: W 2009 r. 30 % osób w wieku 16-74 lat nigdy nie korzystało z internetu).

4. Służby publiczne:

- e-administracja do 2015 r. 50 % obywateli korzystających z e-administracji, z których ponad połowa przekazuje tą drogą wypełnione formularze. (poziom bazowy: W 2009 r. 38 % osób w wieku 16-74 lat korzystało z usług e-administracji w ciągu ostatnich 12 miesięcy, z czego 47 % korzystało z usług e-administracji do wysyłania wypełnionych formularzy.)
- Transgraniczne usługi publiczne: Do 2015 r. dostępność w internecie wszystkich kluczowych transgranicznych usług publicznych, zawartych w wykazie, który zostanie uzgodniony przez państwa członkowskie do 2011 r. (brak poziomu bazowego)

⁷⁰ Więcej informacji można znaleźć w [ramach analizy porównawczej 2011-2015](#); Są to koncepcyjne ramy zbierania danych statystycznych na temat społeczeństwa informacyjnego, jak również wykaz podstawowych wskaźników do celów porównawczych.

5. Badania i innowacje:

- Wzrost nakładów na badania i rozwój w dziedzinie TIK: Podwojenie inwestycji publicznych do 11 mld EUR. (poziom bazowy: Krajowe środki budżetowe lub wydatki na badania i rozwój w dziedzinie TIK (TIK GBAORD) wynosiły nominalnie 5,7 mld EUR w 2007 r.).

6. Gospodarka niskoemisyjna:

- Promowanie energooszczędnego oświetlenia: Do 2020 r. co najmniej 20 % redukcja całkowitego zużycia energii na oświetlenie. (brak poziomu bazowego)

ZAŁĄCZNIK 2 Deklaracja ministerialna z Malmö *

Deklaracja ministerialna w sprawie administracji elektronicznej

przyjęta jednomyślnie w Malmö, Szwecja, w dniu 18 listopada 2009 r.

My, ministrowie odpowiedzialni za politykę na rzecz administracji elektronicznej państw członkowskich Unii Europejskiej (UE), państw akcesyjnych i krajów kandydujących oraz krajów Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) jednomyślnie przyjęliśmy niniejszą deklarację w Malmö (Szwecja) w dniu 18 listopada 2009 roku, pod przewodnictwem ministra Matsa Odella, reprezentującego prezydencję szwedzką i w obecności Wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej, odpowiedzialnego za sprawy administracji oraz antykorupcyjne, Siima Kallasa, z okazji konferencji ministerialnej szwedzkiej prezydencji w sprawie administracji elektronicznej (eGovernment) "Teaming up for the eUnion".

Tło

1. Uznajemy, że Europa stoi obecnie w obliczu poważnych wyzwań ekonomicznych, społecznych i środowiskowych. W miarę, jak rządy zaczynają stawiać im czoła i przezwyciężać te wyzwania, rosną oczekiwania europejskich obywateli i przedsiębiorstw, by ich administracje stały się bardziej otwarte, elastyczne i współpracujące w realizacji usług publicznych w Europie.
2. Uznajemy, że administracja elektroniczna nie tylko znalazła się wśród najważniejszych zagadnień polityk krajowych, ale również sięga poza granice krajowe i stała się ważnym czynnikiem realizacji europejskich celów politycznych w różnych sektorach – od sprawiedliwości po ubezpieczenia społeczne, usługi administracyjne i inne
3. Uznajemy, że konieczne jest zapewnianie lepszych usług publicznych przy mniejszych zasobach i że można zwiększyć potencjał administracji elektronicznej promując powszechną kulturę współpracy i poprawiając warunki interoperacyjności administracji. Taka kultura powinna bazować na zasadach dobrej administracji.
4. Uznajemy, że poprzednie deklaracje w sprawie administracji elektronicznej uzgodnione podczas prezydencji belgijskiej, włoskiej, brytyjskiej i portugalskiej zainspirowały współpracę i wymianę między państwami członkowskimi i promowały postępy na szczeblu europejskim.

WSPÓLNA WIZJA I PRIORYTETY POLITYCZNE DO 2015 ROKU

5. Aspirujemy do wizji, w której administracje europejskie są uznawane za otwarte, elastyczne i współpracujące w relacjach z obywatelami i przedsiębiorstwami. Korzystają z administracji elektronicznej do podniesienia efektywności i wydajności oraz nieustającego doskonalenia usług publicznych w sposób, który zaspokaja różne potrzeby użytkowników i maksymalizuje wartość publiczną, wspierając w ten sposób przekształcenie Europy w wiodącą gospodarkę opartą na wiedzy.
6. Poprzez niniejszą deklarację, bazując na doświadczeniach z przeszłości, zwiększamy współpracę w zakresie administracji elektronicznej. Administracje publiczne powinny wspólnie walczyć o osiągnięcie do 2015 roku następujących priorytetów politycznych:

---

* Tłumaczenie na język polski wykonane w MSWiA

- Wzmocnienie pozycji obywateli i przedsiębiorstw poprzez usługi administracji elektronicznej zaprojektowane zgodnie z potrzebami użytkowników i opracowane we współpracy ze stronami trzecimi oraz poprzez zwiększony dostęp do informacji publicznych, zwiększoną przejrzystość i efektywne środki zaangażowania interesariuszy w proces polityczny
  - Wzmocnienie mobilności na jednolitym rynku poprzez bezproblemowe usługi administracji publicznej w zakresie zakładania i prowadzenia przedsiębiorstwa oraz studiów, pracy, mieszkania i przejścia na emeryturę w dowolnym miejscu w Unii Europejskiej
  - Umożliwienie efektywności i wydajności poprzez nieustające wysiłki wykorzystania administracji elektronicznej do ograniczenia obciążeń administracyjnych, poprawy procesów organizacyjnych i promowania zrównoważonej gospodarki niskowęglowej
  - Umożliwienie wdrożenia priorytetów politycznych poprzez odpowiednie czynniki kluczowe oraz warunki prawne i techniczne.
7. My, ministrowie odpowiedzialni za politykę na rzecz administracji elektronicznej państw członkowskich UE, państw akcesyjnych i krajów kandydujących oraz krajów EFTA, zgadzamy się działać na rzecz tej wizji i ściśle współpracować z Komisją Europejską celem definiowania nowych działań bazujących na naszych priorytetach politycznych na okres 2011-2015. Działania te powinny bazować na naszych zobowiązaniach w ramach legislacji krajowej i europejskiej, w szczególności dotyczących ochrony prywatności i danych osobowych oraz procedur administracyjnych. Działania te powinny również bazować i rozwijać istniejące inicjatywy na wszystkich szczeblach, uwzględniając wagę bezpieczeństwa informacji i sieci ponad granicami.
8. Cele wyszczególnione w niniejszej deklaracji w żaden sposób nie naruszają kompetencji wszelkich administracji publicznych sprawowanych na szczeblu europejskim, krajowym lub niższym. Cele wyszczególnione w niniejszej deklaracji zostały zaproponowane jako sposoby poprawy efektywności i podniesienia jakości w realizacji tych kompetencji poprzez współpracę między państwami członkowskimi.

NASZE WSPÓLNE CELE DO 2015 ROKU

Usamodzielnienie obywateli i przedsiębiorstw poprzez usługi administracji elektronicznej zaprojektowane zgodnie z potrzebami użytkowników i opracowane we współpracy ze stronami trzecimi oraz poprzez zwiększony dostęp do informacji publicznych, zwiększoną przejrzystość i efektywne środki zaangażowania interesariuszy w proces polityczny.

Administracje publiczne powinny zatem:

9. **Udoskonalic usługi administracji elektronicznej by odpowiadać na różne potrzeby użytkowników i realizować je w najbardziej efektywny sposób.** Opracujemy usługi skoncentrowane na użytkowniku, które zapewniają elastyczne i spersonalizowane możliwości interakcji z administracją publiczną. Opracujemy strategie wielokanałowe celem dostarczania usług administracji elektronicznej w najbardziej efektywny sposób. Opracujemy usługi integracyjne, które pomogą zlikwidować bariery napotymane przez grupy osób wykluczonych cyfrowo lub społecznie. Efektywne usługi administracji elektronicznej bazujące na potrzebach użytkowników zwiększą zaufanie do administracji i przyczynią się do zwiększenia satysfakcji użytkowników przy jednoczesnym osiągnięciu zysków efektywności.
10. **Zaprosić strony trzecie do współpracy nad tworzeniem usług administracji elektronicznej.** Będziemy aktywnie dążyć do współpracy ze stronami trzecimi, np. przedsiębiorstwami,

społeczeństwem obywatelskim i poszczególnymi obywatelami celem opracowania usług administracji elektronicznej inspirowanych przez obywateli. Współpraca ze stronami trzecimi będzie stymulować tworzenie innowacyjnych, elastycznych i spersonalizowanych usług, podnosić ogólną efektywność usług i maksymalizować wartość publiczną.

11. **Zwiększyć dostępność informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania.** Będziemy zwiększać dostępność informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania zgodnie z duchem i warunkami ustanowionymi przez dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Będziemy wspierać ponowne wykorzystywanie danych publicznych przez strony trzecie celem stworzenia wzbogaconych usług, które maksymalizują wartość dla ogółu. Nowe produkty i usługi informacyjne inspirowane popytem, możliwe dzięki ponownemu wykorzystywaniu informacji sektora publicznego będą wspierać przekształcenie Europy w gospodarkę opartą na wiedzy.
12. **Wzmocnić przejrzystość procesów administracyjnych.** Zbadamy, w jaki sposób można uczynić procesy administracyjne jeszcze bardziej przejrzystymi. Przejrzystość wspiera odpowiedzialność i zaufanie do rządu.
13. **Zaangażować interesariuszy w procesy polityki publicznej.** Będziemy aktywnie tworzyć i promować efektywne, użyteczne i lepsze sposoby uczestnictwa przedsiębiorstw i obywateli w procesach politycznych. Większe zaangażowanie publiczne poprzez bardziej skuteczne metody na wszystkich szczeblach podnosi efektywność i wydajność administracji i podnosi jakość jej decyzji i usług.

Mobilność na jednolitym rynku wzmacniają bezproblemowe usługi administracji elektronicznej w zakresie zakładania i prowadzenia przedsiębiorstwa oraz nauki, pracy, zamieszkania i odejścia na emeryturę w dowolnym miejscu w Unii Europejskiej.

Administracje publiczne powinny zatem:

14. **Wprowadzić zauważalne i pozytywne zmiany, jeśli chodzi o łatwość, z jaką można założyć i prowadzić przedsiębiorstwo na jednolitym rynku.** Będziemy umożliwiać i wspierać tworzenie bezproblemowych ponadgranicznych usług administracji elektronicznej, koncentrując wysiłki na tym, jak założyć przedsiębiorstwo oraz dostarczać i pozyskiwać usługi i towary. By to osiągnąć, zwiększymy wiarygodność, bezpieczeństwo i interoperacyjność usług i systemów administracji elektronicznej na jednolitym rynku celem umożliwienia i wspierania tworzenia bezproblemowych usług ponadgranicznych. Dobrze funkcjonujący jednolity rynek jest warunkiem wzrostu konkurencyjności UE.
15. **Wprowadzić zauważalne i pozytywne zmiany, jeśli chodzi o łatwość, z jaką obywatele mogą studiować, pracować, mieszkać i przechodzić na emeryturę w dowolnym państwie członkowskim.** Będziemy umożliwiać i wspierać tworzenie bezproblemowych ponadgranicznych usług administracji elektronicznej koncentrując wysiłki na tych etapach życia. Dostarczanie ponadgranicznych usług administracji elektronicznej i umożliwianie efektywnej współpracy elektronicznej między państwami członkowskimi powinno uczynić mobilność łatwiejszą i mniej kosztowną dla obywateli.
16. **Opracować ponadgraniczne usługi administracji elektronicznej bazujące na realnych potrzebach społecznych i ekonomicznych.** Będziemy inicjować wspólne projekty ponadgranicznych usług administracji elektronicznej bazujących na konkretnych potrzebach. Projekty sektorowe skorzystałyby z efektu synergii z innymi sektorami i ponownego wykorzystania istniejącej infrastruktury zamiast tworzenia konkretnych rozwiązań bazujących na sektorach.

Efektywność i wydajność umożliwiają nieustające działania na rzecz wykorzystania administracji elektronicznej do ograniczenia obciążeń administracyjnych, udoskonalenia procesów administracyjnych i promocji zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej.

Administracje publiczne powinny zatem:

17. **Ograniczać obciążenie administracyjne obywateli i przedsiębiorstw.** Będziemy wykorzystywać administrację elektroniczną do zmniejszenia obciążeń administracyjnych, częściowo poprzez przeprojektowanie procesów administracyjnych by uczynić je bardziej wydajnymi. Będziemy wymieniać doświadczenia i wspólnie badać, w jaki sposób administracja publiczna może zmniejszyć częstotliwość, z jaką obywatele i przedsiębiorstwa muszą składać informacje odpowiednim władzom. Będziemy podkreślać poszanowanie prywatności i ochronę danych osobowych, gdyż jest to niezbędne do zwiększenia zaufania. Zaufanie i bezpieczeństwo są niezbędne do absorpcji usług przez obywateli i przedsiębiorstwa polegających na elektronicznej wymianie informacji.
18. **Rozważyć, w jaki sposób udoskonalить procesy organizacyjne.** Będziemy rutynowo analizować jak można rozwinąć procesy organizacyjne, gdy zastosujemy technologie informacyjno-komunikacyjne celem podniesienia efektywności i wydajności. Będziemy promować innowacyjność i odpowiednie kompetencje urzędników służby cywilnej celem podniesienia zdolności administracji publicznej. Będziemy również wymieniać doświadczenia, dobre praktyki i badania na temat tego, jak to osiągnąć. Administracja elektroniczna jest ważnym katalizatorem udoskonalenia organizacyjnych.
19. **Ograniczyć emisję związków węgla.** Będziemy wykorzystywać technologie informacyjno-komunikacyjne do wspierania naszych działań na rzecz wymiernych ograniczeń emisji związków węgla i szerszych celów ograniczenia emisji związków węgla. Będziemy współpracować na rzecz budowy wspólnego zrozumienia, czym są nasze cele i pomiary, by obniżyć zużycie energii. Technologie informacyjno-komunikacyjne odgrywają wiodącą rolę w walce ze zmianami klimatycznymi, przyczyniając się do zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej.

Wdrażanie priorytetów politycznych jest możliwe dzięki odpowiednim kluczowym katalizatorom oraz warunkom prawnym i technicznym.

Administracje publiczne powinny zatem:

20. **Stworzyć odpowiednie warunki i kluczowe katalizatory celem zapewnienia ściślejszej współpracy administracyjnej.** Będziemy prowadzić badania celem identyfikacji i ewaluacji przeszkód prawnych, organizacyjnych, semantycznych i technicznych, które utrudniają tworzenie ponadgranicznych usług administracji elektronicznej i analizować ich rozwiązanie. Wymiana informacji i współpraca administracyjna w Unii Europejskiej umożliwia naszym administracjom inteligentne połączenie ze sobą, z przedsiębiorstwami, obywatelami i organizacjami celem osiągnięcia wspólnych celów i ułatwienia wdrażania legislacji europejskiej.
21. **Zwracać szczególną uwagę na korzyści wynikające z użycia otwartych specyfikacji celem realizacji usług w sposób najbardziej efektywny kosztowo.** Zapewnimy promowanie otwartych specyfikacji w krajowych ramach interoperacyjności celem zmniejszenia barier na rynku. Będziemy pracować nad harmonizacją krajowych ram interoperacyjności z odpowiednimi ramami europejskimi. Można promować korzystanie z modelu 'open source' w projektach administracji elektronicznej. Ważne jest stworzenie równych szans, gdzie może mieć miejsce otwarta konkurencja celem zapewnienia najlepszej wartości za pieniądze.

22. **Uznać innowacyjność za integralną część naszego sposobu pracy.** Będziemy promować innowacyjność w usługach administracji elektronicznej poprzez badania i rozwój, projekty pilotażowe i inne schematy wdrażania. Będziemy badać i rozwijać możliwości oferowane przez nowe otwarte i elastyczne architektury usług i nowe paradygmaty informatyczne. Innowacyjność jest główną częścią administracji elektronicznej i będzie przyczyniać się do realizacji celu uczynienia z Europy wiodącej gospodarki opartej na wiedzy.

WSPÓLNE ZARZĄDZANIE I WDRAŻANIE PRIORYTETÓW POLITYCZNYCH

23. **Traktujemy niniejszą deklarację jako wspólne priorytety polityczne do roku 2015.** Zobowiązujemy się podjąć wszelkie właściwe kroki by osiągnąć te cele i zapewnimy, by nasze strategie i polityki krajowe odzwierciedlały priorytety nakreślone w niniejszej deklaracji. Złożymy niniejszą deklarację Radzie i zaprosimy Komisję Europejską do uwzględnienia tych priorytetów w planie działań na rzecz administracji elektronicznej.
24. **Zachęcamy Komisję do zabezpieczenia pełnego wsparcia państw członkowskich poprzez współpracę i koordynację w tworzeniu planu działań na lata 2011-2015,** bazującego w szczególności na celach niniejszej deklaracji, w postaci komunikatu. Większa średnioterminowa ewaluacja bazująca na uzgodnionej metodologii stworzonej we współpracy między Komisją i państwami członkowskimi powinna zostać przeprowadzona w 2013 roku celem oceny postępów i trudności napotkanych we wdrażaniu planu działań.
25. **Zachęcamy Komisję do organizacji wspólnego zarządzania nadchodzącym planem działań.** Państwa członkowskie powinny uczestniczyć we wdrażaniu planu działań poprzez członkostwo w grupie sterującej pod przewodnictwem Komisji. Grupa ta powinna się składać z przedstawicieli odpowiedzialnych za strategie krajowe na rzecz administracji elektronicznej. Grupa powinna spotykać się okresowo i proponować konieczne zmiany priorytetów, celów i działań.
26. **Zachęcamy również Komisję do podjęcia odpowiednich działań na rzecz wspierania celów tej deklaracji:**
- a. **Optymalizacji wykorzystania dostępnych zasobów i instrumentów** celem maksymalizacji efektu deklaracji i nadchodzącego planu działań. Obejmuje to przeprowadzenie analiz, badań, badania i rozwój, pilotaże i inne dostępne schematy wdrażania, przy użyciu otwartej metody koordynacji i badaniu potrzeby odpowiednich zasad i regulacji. Postępy administracji elektronicznej w UE, jej absorpcję i oddziaływanie należy mierzyć co roku przy użyciu zestawu instrumentów i metodologii we współpracy z państwami członkowskimi.
  - b. **Koordynacji trwających i przyszłych europejskich projektów w zakresie administracji elektronicznej,** by były zgodne z przyszłym planem działań celem ułatwienia wymiany i uniknięcia niepotrzebnego powielania pracy. Obejmuje to działania wynikające z Programu Wsparcia Polityki ICT (ICT Policy Support Programme) w kontekście Programu Ramowego Konkurencyjność i Innowacyjność (Competitiveness and Innovation Framework Programme), Programu Rozwiązań Interoperacyjnych dla Europejskich Administracji Publicznych (Programme for Interoperability Solutions for European Public Administrations), Programów Ramowych na rzecz Badań (Framework Programmes for Research) lub wszelkich innych mających zastosowanie programów i działań Komisji Europejskiej. Należy wspierać rozpowszechnianie i absorpcję rezultatów projektów na dużą skalę w państwach członkowskich i badać rozwiązania celem zapewnienia trwałości pilotaży i działań podejmowanych w ramach tych projektów i programów. Koordynacja działań powinna uwzględniać szczególne warunki różnych państw członkowskich.

- c. **Przeprowadzenia badań istniejącego i przyszłego zapotrzebowania na ponadgraniczne usługi administracji elektronicznej** w zakresie zakładania i prowadzenia przedsiębiorstwa na jednolitym rynku oraz nauki, pracy, zamieszkania i odchodzenia na emeryturę w Europie. Badania te powinny dostarczać podstaw do inicjowania wspólnych projektów na rzecz wzmocnienia jednolitego rynku.
  - d. **Identyfikacji luk w interoperacyjności ponadgranicznej i wzajemnym uznawaniu** oraz intensyfikacji działań w zakresie kluczowych katalizatorów, takich jak wiarygodna tożsamość elektroniczna, podpisy elektroniczne i dokumenty elektroniczne oraz kontynuacji tworzenia wspólnej infrastruktury, np. systemu informacji rynku wewnętrznego, z którego mogą korzystać administracje wszystkich państw członkowskich i Komisja w realizacji usług ponadgranicznych. Program Rozwiązań Interoperacyjnych dla Europejskich Administracji Publicznych i inne europejskie działania na rzecz interoperacyjności powinny odgrywać ważną rolę w osiągnięciu tego celu. Należy wykorzystać istniejącą infrastrukturę, jeśli to możliwe, do tworzenia dodatkowych usług, a tworzenie nowej infrastruktury powinno bazować na realnych potrzebach, które zostały powszechnie uzgodnione.
  - e. **Kontynuacji wspierania wysiłków państw członkowskich** na rzecz bardziej otwartej, elastycznej i współpracującej administracji poprzez wykorzystanie potencjału technologii informacyjno-komunikacyjnych i administracji elektronicznej przez Komisję poprzez odpowiednie strategie i plany działań.
  - f. **Kontynuacji wspierania wymiany doświadczeń i dobrych praktyk** między administracjami publicznymi oraz z sektorem prywatnym i społeczeństwem obywatelskim. Należy zachęcać urzędników służby cywilnej do wymiany doświadczeń ze współpracownikami, przedsiębiorstwami i obywatelami. Należy promować kulturę współpracy i współdzielenia celem zaangażowania społeczności specjalistów w zakresie administracji elektronicznej w administracjach publicznych.
27. **Wreszcie, oczekujemy ścisłej współpracy między państwami członkowskimi, krajami trzecimi, instytucjami międzynarodowymi i Komisją Europejską w zakresie działań po inicjatywie i2010. Zachęcamy kolejne prezydencje do podjęcia odpowiednich inicjatyw i kontynuacji aktywnego wspierania Komisji w pracach nad inicjatywą po i2010. Wdrażając niniejszą deklarację i zwierając szyki na rzecz e-Unii, Europa tworzy możliwość globalnego przywództwa w administracji elektronicznej.**

ZAŁĄCZNIK 3 Deklaracja ministerialna z Grenady

Granada Ministerial Declaration on the European Digital Agenda: Agreed on 19 April 2010

We, the ministers responsible for the Information Society Policy of the European Union Member States, and the European Economic Area, under the Chairmanship of Mr Miguel Sebastián Gascón, Minister for Industry, Tourism and Trade, and in the presence of Vice President Neelie Kroes, European Commissioner for the Digital Agenda, on the occasion of the Informal Ministerial Meeting in Granada Spain 18-19 April 2010, have agreed on the following:⁷¹

Whereas:

1. The EU2020 Strategy calls for the European Union to find a fast and effective road to recovery following the recent economic downturn based on smart sustainable and inclusive development.⁷²
2. The ICT sector is a crucial driver of growth and jobs in the EU economy, ICT is contributing 50% to productivity growth⁷³ and a key source of innovation and new business opportunities.
3. The start of the recovery phase of an economic cycle is the most effective moment to undertake the restructuring of services and renewal of infrastructures that are needed to set the stage for long term growth.
4. Europe could put itself onto a fast track to growth by raising its global competitiveness in the Digital Economy, notably in respect of the market for information and communication technologies, very high speed broadband, and on-line dissemination of knowledge and online distribution of goods and services,
5. To be effective a smart, sustainable growth strategy must also be inclusive so that all Europeans are given the opportunities and skills to participate fully in an Internet-enabled Society.

The following actions should be considered:

Infrastructures

1. Take concrete steps to overcome the digital divide by meeting the target of 100% coverage of basic broadband to all citizens by 2013 and promote wide take-up of high speed broadband by 2020.
2. Provide a strong impulse to the roll out of competitive next generation high speed networks through promotion of competition between broadband providers and by implementing a predictable regulatory regime for the promotion of efficient investment in high speed broadband infrastructure and related services, based on swift implementation of the revised EU e-communication services framework.
3. Boost competition and financing of the networks of the future by encouraging efficient and sustainable private long term investments and providing public support for open networks where needed and appropriate.
4. Promote the rapid development of innovative digital wireless services and the adoption of the future EU radio spectrum policy programme, with the objective of an efficient use of radio spectrum.

Advanced use of the open internet, security and trust

5. Safeguard the openness of the internet through implementing and monitoring of the new EU electronic communications rules on network provision.

---

⁷¹ Switzerland agreed on the principles of this Declaration.

⁷² Europe 2020 - A strategy for smart, sustainable and inclusive growth, COM(2010) 2020

⁷³ European Commission estimate based on data from EU KLEMS, see: [The economic impact of ICT](#), i2010 High Level Group paper 2006

6. Increase the strength of a smart, sustainable and inclusive European Digital Economy especially by promoting:
  - a. the extensive use of ICT in education and learning, for example the widespread take-up of mobile computers and digital interactive content and tools, as well as digital literacy amongst citizens & e-skills for businesses, especially SMEs;
  - b. smart and open public services such as e-health and e-government;
  - c. systematic deployment of ICT to address key societal challenges such as ageing and climate change.
7. Explore ways to seize the opportunities of cloud computing to provide productivity and efficiency gains as well as environmental gains especially for European public bodies, small businesses and communities.
8. Promote data protection, network and information security and trust through concerted EU actions on e-authentication for consumers and businesses online, especially on e-signatures, e-ID cards, e-payments, and internet safety.
9. Raise public awareness of online security risks to achieve a culture of data protection and privacy; coordinate EU-wide measures to increase network & information security, in particular through ENISA; diffuse best practices; and invest in R&D on cybersecurity and privacy-enhancing technologies.
10. Empower citizens to play a full part in the digital environment by strengthening their confidence and ability to buy goods and services online.
11. Promote equal use and access to the information society in particular for citizens with special needs by measures on e-accessibility, usability, better design, promotion of ICT-enabled self-employment and generally fostering the take-up of digital services.

Digital User Rights

12. Promote awareness of current EU rules protecting users of electronic communications and online services by the preparation and dissemination of an easily available and understandable "Code of Digital Rights of e-Communications and online services".
13. Reinforce data protection and privacy for users of social networking services and in key fields such as online health and e-government services.

Digital Single Market

14. Foster a pan-European digital market place for content and e-commerce, inter alia, by eliminating regulatory obstacles, notably regarding cross-border access and transactions.
15. With regard to intellectual property rights, actively promote the development of European digital content markets through practical solutions to promote new business models and concrete measures to reduce market fragmentation for the reuse and access to digital content, while protecting and assuring the fair remuneration of rights holders.
16. Provide support for the digitisation and dissemination of European cultural heritage through a systematic development of Europeana and other public private partnerships.
17. Encourage the supply and access to the legal offer of high-quality content and respect of copyright on the internet through easing the complexity of multiterritorial licensing.
18. Stimulate transborder e-commerce by the promotion, and government adoption, of interoperable e-procurement, e-invoicing and e-payment systems based on open and flexible technologies.

Public Digital Services

19. Respond to the Malmo Declaration on eGovernment by developing more effective and efficient interoperable public services that emphasise open and transparent government and active participation, that promote the reuse of public sector information and thus potentially very important new user-driven service innovations, that increase the efficiency of government and lead to a measurable reduction in administrative burdens on citizens and businesses as well as contribute to a low-carbon economy.

20. Ensure the implementation of eGovernment strategies at an organisational, legal and technical level including e-ID and e-signatures.
21. Embed innovation and cost effectiveness into eGovernment through the systematic promotion of open standards and interoperable systems, development of EU wide e-authentication schemes and proactive development of e-invoicing, e-procurement (and pre-commercial procurement).
22. Deploy eHealth and ICT assisted elder care services systematically across the EU in order to reduce costs while raising efficiency and the quality of care.

Strengthening the Competitiveness of Europe's ICT sector

23. Reinforce and better targeting of EU ICT R&D and Innovation efforts through more coordination of research and targeting in areas of potential strategic advantage.
24. Increase the opportunities for European ICT firms including high-tech SMEs to grow by reducing the bureaucratic barriers to research funding and enhancing access to risk capital. Also to use public procurement, notably pre-commercial procurement for promoting growth opportunities.
25. Support ICT innovation through R&D in areas where Europe has a lead market potential, e.g. health, green mobility, smart grids & meters and energy efficiency; or which are strategic such as Future Internet or cloud computing.

International dimension of the Digital Agenda

26. Seek to strengthen the role of the EU in international fora through effective coordination of EU positions in areas such as ICT standard setting, audiovisual policy, digital rights and e-accessibility; through a greater coordination between Member States in areas such as spectrum issues relevant for the EU and internet governance; and through improved communication of EU information society and ICT R&D policy approaches at the international level.
27. Ensure that Internet Governance continues to evolve in line with the principles established in the Tunis Agenda⁷⁴, such as transparency, multilateralism, democracy and the full involvement of all stakeholders; and that the Internet Governance Forum (IGF) develops as an open place for meeting, policy dialogue and exchange of best practices between governments, civil society and the private sector.

Measuring progress

28. Track policy implementation and key targets through a regular reporting of progress, and where appropriate provide benchmarks against international performance.
29. Benchmark progress annually through harmonised methodologies and indicators, adaptable to the evolution of technology and its use by citizens, enterprises and public administrations, allowing for a robust and comparable measurement of ICT use and impact on sustainable economic growth and social welfare.

ZAŁĄCZNIK 4 Rezolucja Parlamentu Europejskiego*

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5maja 2010 r. w sprawie nowej agendy cyfrowej dla Europy: 2015.eu (2009/2225(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany "Sprawozdanie w sprawie konkurencyjności Europy w dziedzinie technologii cyfrowych – najważniejsze osiągnięcia strategii i2010 w latach 2005-2009" (COM(2009)0390),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie transgranicznego elektronicznego handlu konsumenckiego w UE (COM(2009)0557);
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie europejskiego społeczeństwa informacyjnego na rzecz wzrostu i zatrudnienia⁷⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie europejskiej polityki w zakresie widma radiowego⁷⁶,
- uwzględniając rezolucję z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie opracowania europejskiej polityki w zakresie łączności szerokopasmowych⁷⁷,
- mając na uwadze swoją rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego⁷⁸,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, a także opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Kultury i Edukacji (A7-0066/2010),
-
- A. mając na uwadze, że technologie informacyjne i komunikacyjne (TIK) są obecne w praktycznie wszystkich aspektach życia codziennego i nierozzerwalnie związane z dążeniem do dobrobytu i konkurencyjności gospodarki, do ochrony środowiska naturalnego oraz do bardziej demokratycznego i otwartego społeczeństwa integracyjnego,
- B. mając na uwadze, że Europa powinna ogrywać przewodnią rolę w tworzeniu i stosowaniu TIK, zapewniając większą wartość swoim obywatelom i przedsiębiorstwom; mając na uwadze, że wykorzystywanie TIK przyczynia się do tworzenia podstaw obecnych wyzwań strukturalnych, przynosząc trwały wzrost gospodarczy,
- C. mając na uwadze, że Europa będzie czerpać korzyści z tej cyfrowej rewolucji tylko wtedy, gdy wszyscy obywatele UE zostaną zachęcani i uprawnieni do pełnego uczestnictwa w nowym społeczeństwie cyfrowym, a człowiek znajdzie się w centrum działań politycznych; mając na uwadze, że rewolucja cyfrowa nie może być dłużej uważana za ewolucję bazującą na przemysłowej przeszłości, ale za proces radykalnej transformacji,

---

* Tłumaczenie na język polski wykonane przez tłumaczy Parlamentu Europejskiego.

⁷⁵ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 133

⁷⁶ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 364.

⁷⁷ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 87.

⁷⁸ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 370.

- D.** mając na uwadze, że rozwój społeczeństwa cyfrowego powinien mieć charakter integracyjny i otwarty dla wszystkich obywateli UE, a także powinien być wspierany przez skuteczną politykę ukierunkowaną na usunięcie przepaści cyfrowej w UE, co spowoduje wyposażenie większej liczby obywateli w umiejętności informatyczne pozwalające na pełne korzystanie z możliwości oferowanych przez TIK,
- E.** mając na uwadze, że o ile w UE ponad 90% ludności ma dostęp do łącza szerokopasmowego, o tyle korzysta z niego tylko 50% gospodarstw domowych,
- F.** mając na uwadze, że konkurencyjne rynki łączności odgrywają ważną rolę w zapewnianiu użytkownikom maksymalnych korzyści pod względem wyboru, jakości i przystępnych cen,
- G.** mając na uwadze, że potencjał Europy jest nierozzerwalnie powiązany z umiejętnościami jej mieszkańców, siły roboczej i organizacji; mając na uwadze, że bez umiejętności technologie oraz infrastruktura informacyjno-komunikacyjna mogą przynieść jedynie ograniczone dodatkowe korzyści gospodarcze i społeczne,
- H.** mając na uwadze, że TIK mogą w znacznym stopniu wspomagać wysiłki zmierzające do zapewnienia pozytywnego i zrównoważonego rozwoju w krajach na całym świecie oraz do zwalczania ubóstwa i nierówności społecznej i gospodarczej,
- I.** mając na uwadze, że obywatele będą powstrzymywać się od kontaktów, od swobodnego wyrażania opinii i od zawierania transakcji, jeśli nie będą mieli wystarczającego zaufania do ram prawnych nowej przestrzeni cyfrowej; mając na uwadze, że gwarantowanie i wykonywanie praw podstawowych jest w tym kontekście podstawowym warunkiem zaufania ze strony obywateli; mając na uwadze, że zagwarantowanie ochrony praw własności intelektualnej i innych praw jest podstawowym warunkiem zaufania ze strony przedsiębiorstw,
- J.** mając na uwadze, że cyberprzestępczość – np. zachęcanie do ataków terrorystycznych, przestępstwa motywowane nienawiścią, pornografia dziecięca – nasiliła się i zagraża poszczególnym jednostkom, w tym dzieciom,
- K.** mając na uwadze, że europejskie sektory kulturalne i twórcze nie tylko odgrywają podstawową rolę w propagowaniu w Europie różnorodności kulturalnej, pluralizmu medialnego i demokracji partycypacyjnej, lecz również są głównym bodźcem dla zrównoważonego rozwoju i naprawy gospodarczej w Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w czasie debaty nad stworzeniem jednolitego rynku w sektorze twórczym należy zwrócić szczególną uwagę na specyficzne aspekty kulturalne i językowe,
- L.** mając na uwadze, że europejskie społeczeństwo demokratyczne, udział obywateli w debacie publicznej oraz dostęp do informacji w cyfrowym świecie zależą od prężnie działającego i konkurencyjnego sektora prasy, będącego czwartym filarem demokracji,
- M.** mając na uwadze, że brak postępu w tworzeniu, rozpowszechnianiu i stosowaniu TIK powoduje hamowanie wzrostu i wydajności oraz że młode przedsiębiorstwa o znacznym potencjalnie wzroście działające w dziedzinie innowacji z zakresu TIK znajdują się pod silną presją osiągnięcia trwałej pozycji na rynku,
- N.** mając na uwadze, że sektory prywatny i publiczny muszą inwestować w nowe innowacyjne platformy i usługi, takie jak np. chmury obliczeniowe (ang. cloud computing), e-zdrowie, inteligentne liczniki, inteligentna mobilność itp.; mając na uwadze, że wzmocnienie wspólnego rynku europejskiego

zwiększy zainteresowanie inwestycjami w europejską gospodarkę i rynki oraz przyniesie dodatkowe korzyści skali,

- O.** mając na uwadze, że nie udało nam się jeszcze stworzyć w pełni funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego usług internetowych i łączności w Europie; mając na uwadze, że swobodny przepływ usług cyfrowych i transgraniczny handel elektroniczny jest dziś poważnie utrudniony przez niejednolite zasady na poziomie krajowym; mając na uwadze, że europejskie przedsiębiorstwa i usługi publiczne odniosą korzyści gospodarcze i społeczne dzięki wykorzystaniu zaawansowanych usług i aplikacji z zakresu TIK,
- P.** mając na uwadze, że chociaż internet jest najszybciej rozwijającym się kanałem sprzedaży detalicznej, przepaść między krajowym a transgranicznym handlem elektronicznym w UE zwiększa się; mając na uwadze, że obywatele UE mają znaczne możliwości oszczędzania dzięki transgranicznemu handlowi elektronicznemu, jak stwierdzono w komunikacie Komisji w sprawie transgranicznego elektronicznego handlu konsumenckiego w UE (COM(2009)0557),

1. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie ambitnej agendy cyfrowej i planu działania, który pozwoliłby Europie na poczynienie postępów na drodze ku otwartemu i dostatniemu społeczeństwu cyfrowemu oraz otwierałby przed wszystkimi obywatelami możliwości gospodarcze, społeczne i kulturalne; proponuje, aby tę nową agendę cyfrową nazwać "agendą 2015.eu", wzorując ją na pozytywnej spirali 2015.eu;

2. podkreśla znaczenie kontynuowania wysiłków na rzecz powszechnego i szybkiego dostępu wszystkich obywateli i konsumentów do stacjonarnego i mobilnego łącza szerokopasmowego, w tym poprzez ochronę konkurencji w interesie konsumentów; zaznacza, że wymaga to celowej polityki, która promowałaby konkurencję oraz skuteczne inwestycje i innowacje w zakresie nowej i wzmocnionej infrastruktury dostępowej oraz wybór konsumentów przy udzielaniu dostępu, na uczciwych zasadach i po konkurencyjnych cenach dla wszystkich obywateli niezależnie od lokalizacji, dzięki czemu żadnemu obywatelowi w Europie nie groziłoby wykluczenie;

3. uważa, że do 2013 r. każde gospodarstwo domowe w UE powinno uzyskać dostęp do szerokopasmowego internetu po konkurencyjnej cenie; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wspierały wszelkie dostępne instrumenty polityczne służące zapewnieniu wszystkim obywatelom europejskim łącza szerokopasmowego, w tym wykorzystanie europejskich funduszy strukturalnych i dywidendy cyfrowej w celu zwiększenia penetracji i jakości mobilnych łączy szerokopasmowych; ponadto wzywa państwa członkowskie do nadania nowego impulsu europejskiej strategii szybkich sieci szerokopasmowych, w szczególności poprzez aktualizację krajowych celów w zakresie penetracji szybkich łączy szerokopasmowych;

4. zauważa, że w przepisach dotyczących pomocy państwowej występują pewne dwuznaczności, które mogą wpływać na usługi szerokopasmowe wspierane przez Wspólnotę, szczególnie pod względem zdolności organów publicznych do konsolidacji własnych potrzeb sieciowych jako podstawy nowych inwestycji; zwraca się do Komisji o pilne zajęcie się tymi problemami;

5. przypomina, że szczególną uwagę należy zwrócić na obszary wiejskie, obszary dotknięte przemianami przemysłowymi oraz regiony doświadczające poważnych i stałych utrudnień naturalnych lub demograficznych, w szczególności regiony najbardziej oddalone; uważa, że odpowiednim rozwiązaniem, zapewniającym skuteczne podłączenie i dostępność szerokopasmowego internetu dla obywateli tych regionów w dopuszczalnych ramach czasowych i za rozsądną cenę, jest wykorzystanie technologii bezprzewodowych, w tym satelitarnych, które umożliwiają natychmiastowy powszechny dostęp do szkieletowej sieci internetowej;

6. przypomina, że obowiązki świadczenia usługi powszechnej obejmują minimalny zbiór usług określonej jakości, do których wszyscy użytkownicy końcowi powinni mieć dostęp w przystępnej cenie, bez

zakłócania konkurencji i nakładania dodatkowego obciążenia na konsumentów i operatorów; apeluje do Komisji o bezzwłoczne przedstawienie długo oczekiwanego przeglądu dotyczącego usługi powszechnej;

7. podkreśla, że istotne znaczenie ma zagwarantowanie niepełnosprawnym użytkownikom końcowym dostępu równorzędnego z dostępem, jaki posiadają inni użytkownicy końcowi, na co należa Parlament Europejski w przeglądzie dyrektywy w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników; zwraca się do Komisji, aby w najwyższym stopniu uwzględniła potrzeby użytkowników niepełnosprawnych w "agendzie 2015.eu";

8. wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny skutków w celu przeanalizowania sposobu zapewnienia możliwości przenoszenia numeru w całej UE;

9. podkreśla, że ważne jest, aby utrzymać status Europy jako "kontynentu usług mobilnych" na świecie i zadbać o to, aby do 2015 r. 75% abonentów sieci komórkowych stało się użytkownikami łączy szerokopasmowych z dostępem do bezprzewodowych usług o dużej szybkości;

10. przypomina o konieczności przyspieszenia zharmonizowanego wykorzystania zakresów częstotliwości stanowiących dywidendę cyfrową w sposób nie dyskryminujący, bez szkody dla istniejących i ulepszonych usług nadawczych;

11. wzywa Komisję do zajęcia się, poprzez Komitet ds. Widma Radiowego, praktycznymi i technicznymi wymogami w celu zapewnienia terminowej dostępności widma, przy wystarczającej elastyczności, z myślą umożliwieniu wykorzystywania nowych technologii i usług, takich jak mobilne łącza szerokopasmowe; wzywa Komisję do składania sprawozdań na temat konkurencji i rozwoju rynku częstotliwości;

12. podkreśla potrzebę przeprowadzenia dodatkowej oceny i badań nad ewentualnymi zakłóceniami między istniejącymi a przyszłymi użytkownikami widma, w celu złagodzenia potencjalnego negatywnego wpływu na konsumentów;

13. uważa, że ze względu na wzrost cen dostępu do internetu państwa członkowskie powinny dążyć do tego, aby 50% gospodarstw domowych w UE zostało podłączonych do sieci o bardzo dużej szybkości do 2015 r., a 100% – do 2020 r., co umożliwi użytkownikom końcowym korzystanie z niezawodnych i ulepszonych usług dostępu do sieci zgodnie z oczekiwaniami i potrzebami konsumentów; przypomina, że do realizacji tych celów konieczne są odpowiednie ramy polityczne, pozwalające na inwestycje prywatne, a jednocześnie chroniące konkurencję i poszerzające możliwości dokonywania wyboru przez konsumentów;

14. apeluje do państw członkowskich, aby dokonały transpozycji nowych ram regulacyjnych dotyczących łączności elektronicznej w ustalonym terminie i w pełni je stosowały oraz aby udzieliły odpowiednio uprawnień krajowym organom regulacyjnym; podkreśla, że nowe ramy zapewniają przewidywalne i spójne środowisko regulacyjne, które stymuluje inwestycje i wspiera konkurencyjne rynki sieci, produktów i usług TIK, przyczyniając się do umocnienia jednolitego rynku usług dla społeczeństwa informacyjnego; nalega, aby wszystkie wytyczne dotyczące stosowania pakietu telekomunikacyjnego w odniesieniu do dostępu nowej generacji w pełni spełniały koncepcje wprowadzone w dyrektywach w celu pobudzenia do wykorzystania tych sieci;

15. uważa, że konieczne jest zwiększenie skuteczności koordynacji regulacyjnej poprzez jak najszybsze zagwarantowanie pełnej operacyjności BEREC;

16. wzywa zainteresowane strony do przyjęcia otwartych modeli wykorzystywania sieci komunikacyjnych, co pomoże pobudzaniu innowacyjności i napędzaniu popytu;

17. przypomina, że należy zapewnić przejrzystość i przewidywalność uregulowań, i wzywa Komisję do dalszego uwzględniania zasad dotyczących lepszego stanowienia prawa podczas przygotowywania inicjatyw legislacyjnych i nielegislacyjnych, w szczególności za pomocą celowych i terminowych ocen skutków;

18. przypomina, że interoperacyjność i dostępność są ze sobą powiązane i stanowią podstawę, na której zostanie zbudowane sprawnie działające społeczeństwo informacyjne, w celu zapewnienia interoperacyjności produktów, infrastruktur i usług, aby Europejczycy mieli dostęp do usług i danych niezależnie od wykorzystywanego przez nich oprogramowania;

19. podkreśla, że kompetencje informatyczne mają kluczowe znaczenie dla integracyjnego społeczeństwa cyfrowego oraz że wszyscy obywatele UE powinni być wyposażeni w odpowiednie umiejętności informatyczne oraz zachęceni do ich rozwijania; podkreśla, że kompetencje informatyczne mogłyby pomóc osobom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji (np. osobom starszym i osobom o niskich dochodach) w integracji społecznej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozwiązania problemu dysproporcji między różnymi grupami społecznymi pod względem umiejętności informatycznych i korzystania z internetu (tzw. powstająca druga przepaść cyfrowa); podkreśla istotne zobowiązanie do zmniejszenia do 2015 r. o połowę braków w zakresie umiejętności i kompetencji informatycznych;

20. wzywa do przestrzegania zasad przejrzystości, dostępności i równości szans przy stosowaniu systemów TIK, z myślą o poprawie ich przyjazności dla jak największej liczby użytkowników w Europie;

21. podkreśla, że wszystkie szkoły podstawowe i średnie muszą zostać wyposażone w niezawodne, wysokiej jakości łącza internetowe do 2013 r., a w bardzo szybkie łącza internetowe do 2015 r., przy wsparciu polityki regionalnej i polityki spójności w stosownych przypadkach; podkreśla, że szkolenia z zakresu TIK i nauczanie za pośrednictwem nośników elektronicznych powinny stać się integralną częścią działań w dziedzinie nauki przez całe życie, umożliwiając prowadzenie lepszych i dostępnych programów edukacyjnych i szkoleniowych;

22. uznaje rolę nauczania za pośrednictwem technologii informatycznych, stanowiącego metodę edukacyjną przystosowaną do innowacji w zakresie TIK, które to innowacje mogą zaspokoić potrzeby osób bez łatwego dostępu do konwencjonalnych metod edukacyjnych, ale podkreśla, że niezbędnym warunkiem wstępnym jest konieczność wymiany informacji między nauczycielami, uczniami i innymi zainteresowanymi stronami; uważa, że należy też wspierać wymiany międzynarodowe, aby placówki edukacyjne mogły odzyskać istotną rolę polegającą na promowaniu porozumienia między narodami;

23. zaleca wprowadzenie pojęcia umiejętności informatycznych do systemów edukacyjnych, począwszy już od poziomu przedszkolnego, równoległe z językami obcymi, w celu jak najwcześniejszego wykształcenia kompetentnych użytkowników;

24. zauważa znaczenie wyposażenia obywateli UE w umiejętności informatyczne, co pomoże im w pełnym czerpaniu korzyści z udziału w społeczeństwie cyfrowym; ponownie stwierdza potrzebę zadbania o to, aby wiedza, umiejętności, kompetencje i kreatywność europejskiej siły roboczej spełniały najwyższe światowe standardy i były stale uaktualniane; uważa, że umiejętności i kompetencje cyfrowe powinny stanowić centralny element polityki UE, gdyż są główną siłą napędową innowacyjnego społeczeństwa Europy;

25. proponuje wprowadzenie "planu działania na rzecz umiejętności informatycznych i integracji" na szczeblu UE i państw członkowskich, obejmującego w szczególności: specjalne możliwości kształcenia w zakresie umiejętności informatycznych dla osób bezrobotnych i grup zagrożonych wykluczeniem; zachęty dla inicjatyw sektora prywatnego na rzecz zapewnienia szkoleń informatycznych wszystkim pracownikom; ogólnoeuropejską inicjatywę "Poznaj tajniki internetu!", mającą na celu zapoznanie wszystkich uczniów – w tym uczniów uczących się w trybie nauki przez całe życie i w ramach szkoleń zawodowych – z bezpiecznym korzystaniem z usług z zakresu TIK oraz usług on-line; wspólny dla całej UE system certyfikacji z zakresu TIK;

26. wzywa państwa członkowskie do przedsięwzięcia wszelkich niezbędnych środków, aby zainspirować młodych pracowników do rozwijania kariery w dziedzinie TIK; wzywa państwa członkowskie, aby w międzyczasie położyły większy nacisk na swoje krajowe programy edukacyjne w zakresie nauk ścisłych i przyrodniczych, w tym matematyki i fizyki, przeznaczone dla uczniów szkół podstawowych; uważa, że ze względu na to, iż istnieje rzeczywista i pilna potrzeba podjęcia działań w celu zaspokojenia zapotrzebowania na umiejętności w zakresie TIK w Europie nawet w perspektywie krótko- lub średnioterminowej, konieczne będzie stworzenie lepszej bazy danych w celu monitorowania umiejętności informatycznych; wzywa instytucje UE do podjęcia dodatkowych działań w celu stworzenia takiej bazy danych;

27. podkreśla, że wszyscy obywatele UE powinni być świadomi swoich podstawowych praw i obowiązków cyfrowych dzięki europejskiej karcie praw obywatelskich i konsumenckich w środowisku cyfrowym; uważa, że ta karta powinna utrzymywać dorobek prawny Wspólnoty, w tym w szczególności prawa użytkowników związane z ochroną prywatności, z użytkownikami narażonymi na naruszenia praw oraz z

treściami cyfrowymi, a także gwarantujące odpowiednią efektywność w zakresie interoperacyjności; ponownie stwierdza, że prawa w środowisku cyfrowym powinny być rozpatrywane w ogólnych ramach praw podstawowych;

28. wyraża głębokie przekonanie, że ochrona prywatności stanowi podstawową wartość i że wszyscy użytkownicy powinni mieć kontrolę nad swymi danymi osobowymi, w tym "prawo do zostania zapomnianym"; wzywa Komisję, aby uwzględniła nie tylko kwestie związane z ochroną danych i prywatnością jako takie, lecz zwłaszcza specjalne potrzeby osób nieletnich i młodych osób dorosłych w zakresie tych kwestii; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego dostosowania dyrektywy o ochronie danych osobowych do aktualnego środowiska cyfrowego;

29. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia dalszych działań mających na celu poprawę bezpieczeństwa cyfrowego, zwalczanie przestępczości internetowej i spamu, wzmocnienie zaufania użytkowników oraz zabezpieczenie cyberprzestrzeni Unii Europejskiej przed wszelkiego rodzaju przestępstwami i wykroczeniami; wzywa Komisję i państwa członkowskie do skutecznego nawiązania i zacieśnienia współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie; przypomina państwom członkowskim, że prawie połowa z nich dotąd nie ratyfikowała konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości i apeluje do wszystkich państw członkowskich o ratyfikację i wdrożenie tej konwencji;

30. wzywa państwa członkowskie do poczynienia kroków w celu udostępnienia systemu bezpiecznej identyfikacji elektronicznej wszystkim mieszkańcom Europy;

31. nalega na zagwarantowanie otwartego internetu, w którym obywatele mają prawo, a użytkownicy biznesowi możliwość dostępu do informacji i rozpowszechniania informacji lub uruchamiania aplikacji i usług według własnego wyboru, zgodnie z w nowymi ramami regulacyjnymi; wzywa Komisję, Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) i krajowe organy regulacyjne do promowania przepisów dotyczących "neutralności sieci", do dokładnego monitorowania ich wdrażania oraz do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania przed końcem 2010 r.; uważa, że prawodawstwo UE powinno zachowywać zasadę "zwykłego przekazu" ustanowioną w dyrektywie w sprawie handlu elektronicznego (2000/31/WE), stanowiącą podstawowy sposób umożliwienia swobodnej i otwartej konkurencji na rynku cyfrowym;

32. podkreśla, że pluralizm, wolność prasy i poszanowanie różnorodności kulturowej są fundamentalnymi wartościami i ostatecznymi celami Unii Europejskiej; wzywa zatem Komisję Europejską do zadbania, aby wszystkie proponowane strategie polityczne UE respektowały te wartości i cele;

33. z zadowoleniem przyjmuje szybkie wprowadzenie w życie przepisów w sprawie roamingu; podkreśla, że nadal potrzebne jest stałe monitorowanie cen roamingu w sieciach telefonii ruchomej w UE, w tym cen roamingu danych; wzywa BEREC do przeprowadzenia niezależnej analizy metod innych niż regulacja cen, które to metody można by zastosować w celu stworzenia konkurencyjnego wewnętrznego rynku roamingu; wzywa Komisję, aby na podstawie analizy przeprowadzonej przez BEREC oraz własnego przeglądu zaproponowała do 2013 r. długoterminowe rozwiązanie problemu roamingu w celu zapewnienia dobrze funkcjonującego, ukierunkowanego na konsumentów i konkurencyjnego rynku roamingu, co doprowadzi do obniżki cen;

34. podkreśla, że usługi cyfrowe mogą pomóc Europie w pełnym wykorzystaniu rynku wewnętrznego; wzywa do prowadzenia skutecznej polityki dotyczącej jednolitego rynku cyfrowego, który sprawiłby, że usługi on-line w Europie stałyby się bardziej konkurencyjne, dostępne, transgraniczny i przejrzyste, zapewniając jak najwyższy poziom ochrony konsumentów i likwidując dyskryminację terytorialną; wzywa instytucje UE, aby do 2013 r. usunęły główne bariery regulacyjne i administracyjne dla transgranicznych transakcji internetowych; wzywa Komisję do kontynuacji prowadzonej oceny wspólnotowego dorobku prawnego mającego wpływ na jednolity rynek cyfrowy oraz do zaproponowania działań legislacyjnych ukierunkowanych na główne przeszkody;

35. wzywa do przeprowadzenia badania w sprawie zharmonizowanych zasad w UE w celu wspierania wspólnego rynku w zakresie chmur obliczeniowych i handlu elektronicznego;

36. wzywa Komisję do rozważenia środków mających dalej zwiększać przejrzystość warunków transgranicznego handlu on-line oraz skuteczność transgranicznego egzekwowania i dochodzenia roszczeń; podkreśla, że pomyślny rozwój handlu on-line wymaga skutecznego rozpowszechniania produktów i towarów, w związku z czym wskazuje na potrzebę pilnego wdrożenia trzeciej dyrektywy pocztowej (2008/06/WE);

37. uważa, że państwa członkowskie powinny zapewnić niezbędne środowisko cyfrowe dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia punktów kompleksowej obsługi zajmujących się podatkiem VAT w celu ułatwienia MŚP i przedsiębiorcom transgranicznego handlu elektronicznego oraz wzywa Komisję do wspierania powszechnego stosowania elektronicznych faktur;

38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania, aby do 2015 r. co najmniej 50% wszystkich zamówień publicznych było realizowanych za pośrednictwem środków elektronicznych, jak ustalono w planie działania uzgodnionym na konferencji ministerialnej w sprawie administracji elektronicznej, w 2005 r. w Manchesterze;

39. jest zdania, że dyrektywy stanowiące ramy prawne dla społeczeństwa informacyjnego prawie dziesięć lat po ich przyjęciu okazują się nieaktualne ze względu na rosnącą złożoność środowiska internetowego, wprowadzanie nowych technologii oraz to, że dane obywateli UE są w coraz większym stopniu przetwarzane poza granicami UE; uważa, że chociaż kwestie prawne związane z niektórymi dyrektywami można rozwiązać drogą stopniowej aktualizacji, inne dyrektywy wymagają bardziej dogłębnego przeglądu oraz że potrzebne jest przyjęcie międzynarodowych ram ochrony danych;

40. podkreśla potencjalne znaczenie cyfryzacji usług publicznych (e-administracji) dla obywateli i przedsiębiorstw, umożliwiającej bardziej wydajne i spersonalizowane świadczenie usług publicznych; wzywa państwa członkowskie, aby posłużyły się narzędziami z zakresu TIK w celu poprawy przejrzystości i odpowiedzialności działań rządowych oraz w celu przyczynienia się do bardziej partycypacyjnej demokracji obejmującej wszystkie grupy społeczno-ekonomiczne, podnosząc wiedzę nowych użytkowników oraz budując pewność i zaufanie; wzywa państwa członkowskie do opracowania krajowych planów przejścia na cyfrowe usługi publiczne, które to plany powinny obejmować cele i środki odnoszące się do udostępnienia wszystkich usług publicznych w Internecie oraz do zapewnienia ich dostępności dla osób niepełnosprawnych do 2015 r.;

41. podkreśla, że dla zdrowia obywateli europejskich istotne znaczenie mają łącza szerokopasmowe, które umożliwiają korzystanie z wydajnych technologii w zakresie informacji zdrowotnych, poprawiają jakość opieki, rozszerzają zasięg geograficzny opieki zdrowotnej na wiejskie obszary wyspiarskie, górskie i słabo zaludnione, ułatwiają opiekę domową oraz ograniczają zbędne leczenie i kosztowne przenoszenie pacjentów; przypomina, że dostęp do łącz szerokopasmowych może również pomóc chronić europejskich obywateli, ułatwiając i wspierając informacje dotyczące bezpieczeństwa publicznego, procedury, zdolność do reagowania w przypadku katastrof i odbudowę;

42. zauważa, że TIK są szczególnie ważne dla osób niepełnosprawnych, które w większym stopniu niż większość wymagają wsparcia technologicznego w codziennych czynnościach; uważa, że osoby niepełnosprawne mają prawo do korzystania w równym stopniu z szybkiego rozwoju produktów i usług powstających na bazie nowych technologii, ponieważ umożliwi im to uczestniczenie w integracyjnym społeczeństwie informacyjnym bez barier;

43. podkreśla, że należy wypracować tzw. "piątą swobodę", umożliwiającą swobodny przepływ treści i wiedzy, oraz do 2015 r. przygotować spójne, przyjazne dla konsumenta ramy prawne dotyczące dostępu do zasobów cyfrowych w Europie, które to ramy poprawiłyby zaufanie konsumentów oraz zapewniły uczciwą równowagę między prawami właścicieli praw a powszechnym publicznym dostępem do treści i wiedzy; w związku z tempem rozwoju technologicznego apeluje do UE o przyspieszenie debaty na temat praw autorskich oraz przeanalizowanie skutków wprowadzenia tytułu prawnego do praw autorskich zgodnie z art. 118 Traktatu o funkcjonowaniu UE w celu zapewnienia jednolitej ochrony praw własności intelektualnej w całej Unii, zarówno w sieci, jak i poza nią;

44. uznaje, że europejskie sektory kreatywne i kulturalne nie tylko odgrywają istotną rolę we wspieraniu różnorodności kulturowej, pluralizmu medialnego i demokracji partycypacyjnej w Europie, lecz także są

istotną siłą napędową trwałego wzrostu gospodarczego w Europie, a tym samym mogą pełnić decydującą rolę w ożywieniu gospodarczym UE; uznaje potrzebę sprzyjania środowisku, które będzie nadal wspierało sektor kreatywny; w związku z tym wzywa Komisję, aby wszelkie inicjatywy polityczne związane z agendą cyfrową były prowadzone z zastosowaniem Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego;

45. podkreśla, że europejska agenda cyfrowa powinna wspierać produkcję i rozpowszechnianie w UE wysokiej jakości zróżnicowanych kulturowo treści, aby zachęcać wszystkich obywateli UE do stosowania technologii cyfrowych, takich jak internet, oraz maksymalizować kulturalne i społeczne korzyści, jakie obywatele UE mogą czerpać z tych technologii; zaleca, aby rozpoczęto kampanię informacyjną na szczeblu UE w celu uzyskania wyższego poziomu znajomości tej problematyki, zwłaszcza poprzez tworzenie i upowszechnianie treści cyfrowych o charakterze kulturalnym; wzywa Komisję, aby w ramach programu prac ustawodawczych rozważyła możliwość zastosowania przez państwa członkowskie obniżonej stawki VAT w odniesieniu do rozpowszechniania dóbr kultury on-line;

46. podkreśla, że internet, który oferuje wiele nowych możliwości w zakresie obiegu i dostępności rezultatów pracy twórczej, niesie też nowe wyzwania związane z zabezpieczeniem cyberprzestrzeni Unii Europejskiej przed nowymi rodzajami przestępstw i wykroczeń; uważa, że sankcje, jako jedno z potencjalnych narzędzi w dziedzinie stosowania prawa autorskiego, muszą być z zasady wymierzone raczej w podmioty czerpiące zyski z handlu niż w indywidualnych obywateli;

47. uważa, że – w świetle nowych technologii, nowych środków umożliwiających świadczenia cyfrowe i zmieniającego się zachowania konsumentów – UE powinna wspierać politykę nastawioną na podaż oraz rozważyć dalsze dopracowanie zasad odnoszących się do licencji na korzystanie z praw autorskich oraz do ustalania praw autorskich; wzywa do stworzenia lepszego, skuteczniejszego i spójniejszego przejrzystego systemu zarządzania prawami i ich ustalania zarówno w odniesieniu do utworów muzycznych, jak i audiowizualnych, a także wzywa do większej przejrzystości i konkurencji między organizacjami zarządzającymi pobieraniem opłat;

48. podkreśla, że w nowej agendzie cyfrowej należy zwrócić większą uwagę na cyfryzację unikalnego dziedzictwa kulturowego Europy oraz na poprawę jego dostępności dla obywateli; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego wsparcia finansowego unijnej polityce cyfryzacji przy jednoczesnym zachęcaniu zarówno Komisji jak i państw członkowskich do znalezienia odpowiednich rozwiązań dla obecnych przeszkód prawnych.

49. wyraża głębokie zaniepokojenie przyszłością projektu europejskiej biblioteki cyfrowej, jeśli nie zostaną wprowadzone radykalne zmiany w obszarach cyfrowego formatu biblioteki, zarządzania, wydajności, wykonalności, użyteczności i wykorzystania w ramach tego projektu technologii komunikacyjnych na szeroką skalę;

50. uważa, że oprócz konsekwentnego wdrażania TIK niezbędne jest promowanie doskonałości w zakresie badań nad TIK oraz wspieranie inwestycji publicznych i prywatnych we wspólne badania naukowe i innowacje o dużym stopniu ryzyka; podkreśla, że Europa powinna być w czołówce rozwoju technologii internetowych, chmur obliczeniowych, inteligentnych środowisk i superkomputerów oraz niskoemisyjnych zastosowań TIK; proponuje podwojenie w następnej perspektywie finansowej budżetu UE przeznaczonego na badania nad TIK oraz czterokrotne zwiększenie budżetu na zastosowania TIK;

51. ubolewa, że w odniesieniu do przyciągania, rozwijania i zatrzymywania talentów naukowych w dziedzinie TIK Europa wciąż pozostaje w tyle za innymi przodującymi rynkami i doświadcza poważnego drenażu mózgow z uwagi na lepsze warunki pracy dla nauczycieli akademickich i naukowców w USA; podkreśla, że aby rozwiązać ten problem, Europa musi współpracować ze środowiskami akademickimi, jak również z przemysłem, aby opracować intensywny program rozwoju kariery zawodowej wspierający kluczową rolę środowisk zajmujących się badaniami naukowymi w ramach światowej klasy, zakrojonej na szeroką skalę innowacyjnej strategii w zakresie TIK;

52. uważa, że do 2015 r. wszystkie europejskie instytuty badawcze i infrastruktury muszą być połączone bardzo szybkimi gigabitowymi sieciami przesyłowymi i stworzyć intranet europejskiego środowiska naukowego;

- 53.** wzywa do większych inwestycji w stosowanie w UE otwartego oprogramowania;
- 54.** wzywa do nowych inwestycji w badania naukowe w celu poprawy wdrażania istniejących instrumentów cyfrowych, z myślą o zagwarantowaniu wszystkim obywatelom dostępu do produktów kultury;
- 55.** wyraża zaniepokojenie biurokracją w programie ramowym UE; wzywa Komisję do zlikwidowania biurokracji przez przekształcenie procesów programu ramowego bez zagrożenia mu i utworzenie platformy użytkowników;
- 56.** wzywa Komisję, aby wraz z państwami członkowskimi przeprowadziła ocenę sposobu, w jaki dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE w sprawie zamówień publicznych na roboty budowlane i ich transparentność wspierają badania naukowe i innowacyjność, a także do określenia w stosownych przypadkach najlepszych praktyk; wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozważenia opracowania wskaźników innowacyjności zamówień publicznych na roboty budowlane;
- 57.** przypomina, że przyszła konkurencyjność Europy i jej zdolność do wyjścia z obecnego kryzysu gospodarczego zależą w dużej mierze od jej zdolności do ułatwiania przedsiębiorstwom powszechnego i skutecznego wykorzystywania TIK; zauważa jednak, że MŚP wciąż pozostają daleko w tyle za dużymi przedsiębiorstwami oraz zwraca szczególną uwagę na gwarancje, jakich należy udzielić mikroprzedsiębiorstwom i małym przedsiębiorstwom, aby nie zostały pozbawione korzyści płynących z rozwoju TIK; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia wsparcia dla MŚP w odniesieniu do wykorzystania narzędzi z zakresu TIK w celu zwiększenia produktywności;
- 58.** wzywa Komisję, aby przedstawiła cyfrowy plan wspierania możliwości prowadzenia działalności gospodarczej on-line, ukierunkowany przede wszystkim na oferowanie alternatywnych rozwiązań dla osób, które niedawno straciły pracę związką z kryzysem finansowym. uważa, że plan ten powinien obejmować udostępnianie oprogramowania i sprzętu po przystępnych cenach, jak również darmowe łącze internetowe i nieodpłatne doradztwo;
- 59.** uważa, że "agenda 2015.eu" powinna mieć na celu uaktywnienie TIK na rzecz gospodarki niskoemisyjnej; wzywa do wykorzystania technologii TIK do realizacji celów 20-20-20 w ramach strategii dotyczącej zmiany klimatu; uważa, że wdrożenie takich zastosowań, jak inteligentne sieci energetyczne, inteligentne liczniki, inteligentna mobilność, inteligentne pojazdy, inteligentne zarządzanie wodą i e-zdrowie powinny być kluczowymi inicjatywami "agendy 2015.eu"; podkreśla również, że emisję dwutlenku węgla w sektorze TIK należy do 2015 r. zmniejszyć o 50%;
- 60.** uważa, że w handlu międzynarodowym należy kierować się zasadą sprawiedliwego handlu w celu osiągnięcia odpowiedniej równowagi między otwieraniem się rynków a ochroną prawną poszczególnych sektorów gospodarki, ze szczególnym uwzględnieniem warunków pracy i warunków socjalnych;
- 61.** uważa, że przyjęcie odpowiedzialności za "agendę 2015.eu" na wszystkich szczeblach politycznych i geograficznych (UE, krajowym i regionalnym) w kontekście wielopoziomowego zarządzania, jak również eksponowanie polityczne mają zasadnicze znaczenie dla jej skutecznego wdrażania; proponuje w związku z tym okresowe organizowanie szczytów dotyczących agendy cyfrowej, mających na celu dokonywanie przeglądu postępów na szczeblu Unii i państw członkowskich oraz nadawanie nowego bodźca politycznego;
- 62.** zwraca szczególną uwagę Komisji, że konieczne jest wytyczenie inteligentnych (konkretnych, mierzalnych, odpowiednich, realistycznych i określonych w czasie) celów i zadań oraz przyjęcie planu działania uruchamiającego wszystkie odpowiednie instrumenty UE, takie jak: finansowanie, miękkie prawo, egzekwowanie i w razie potrzeby konkretne akty prawne we wszystkich właściwych obszarach polityki (tj. łączność elektroniczna, edukacja, badania naukowe, innowacyjność, polityka spójności); wzywa Komisję do dokonywania regularnych przeglądów osiągnięć strategii 2015.eu na podstawie większego zestawu wskaźników, umożliwiającego ilościową i jakościową analizę skutków społecznych i gospodarczych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniej koordynacji programów UE oraz programów krajowych i regionalnych w tej dziedzinie;
- 63.** zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz państwom członkowskim.

Załącznik 5 Konkluzje Rady Unii Europejskiej

Council conclusions on Digital Agenda for Europe

3017th TRANSPORT, TELECOMMUNICATIONS AND ENERGY Council meeting
Brussels, 31 May 2010

The Council adopted the following conclusions:

"THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

1. TAKES NOTE OF

- The adoption of the Commission Communication on 19 May 2010 proposing a "Digital Agenda for Europe", the first of the seven flagships of the "Europe 2020 Strategy" which contains the actions it proposes to take at EU and national level to tackle bottlenecks and deliver on the Europe 2020 priorities, that is developing an economy based on knowledge and innovation, promoting a more resource efficient, greener and more competitive economy and fostering a high-employment economy delivering social and territorial cohesion;
- The European Parliament's resolution of 5 May 2010 on "a new Digital Agenda for Europe: 2015.eu".

2. RECALLS

- The Commission Communication of 3 March 2010 on "Europe 2020 - A strategy for smart, sustainable and inclusive growth";
- The European Council Conclusions of 25-26 March 2010;
- The Granada Ministerial Declaration of 19 April 2010 on the "European Digital Agenda";
- The Council conclusions of 18 December 2009 on "Post-i2010 Strategy - towards an open, green and competitive knowledge society".

3. ACKNOWLEDGES

- The importance of the Digital Agenda for Europe:
  - that wider deployment and more effective use of digital technologies can provide Europeans with a better quality of life through, for example, better health care, safer transport, new media opportunities and easier access to goods and services, including public services, and cultural content, in particular across borders;
  - that Europe should put the necessary resources in the development of a digital single market based on fast and ultra fast internet and interoperable applications in order to use its full potential to raise productivity and generate economic growth and attract investments, create jobs and reinforce its influence at a global level;

- That this Agenda will require a sustained level of commitment at both EU and Member State ;
- That Europe should encourage the digital economy in order to use its enabling and cross-sectoral capability to increase productivity and competitiveness of other sectors and to take advantage of ICT to better meet the global challenges, such as the transformation to a low carbon and resource-efficient economy and the creation of more and better jobs;
- That differences exist between Member States in the development of the information society, in particular with regard to broadband networks, as indicated in "Europe's Digital Competitiveness Report 2010";
- That efficient and competitive investment in next generation broadband networks will be important for innovation, consumer choice and for the competitiveness of the European Union;
- That the Digital Agenda for Europe plays a key role within the "Europe 2020 Strategy" and should be consistent with the other components of this strategy and with the other forthcoming flagship initiatives, inter alia 'Innovation Union' and 'An Industrial Policy for the Globalisation Era';
- That the Digital Agenda for Europe should boost the competitiveness of the European ICT sector at the worldwide level, thereby creating growth and jobs in the EU.

4. ENDORSES

- The establishment of an ambitious action agenda based upon concrete proposals notably to:
  - create a fully functioning digital Single Market to the benefit of European businesses, in particular SMEs, and European consumers;
  - strengthen Europe's competitive position in this important sector through reinforcing efforts on ICT Research and Development and Innovation and boosting the knowledge triangle;
  - take coordinated measures on network and information security in order to increase trust and confidence in cyberspace;
  - deploy effective measures to promote pro-competitive investments in broadband for all and the wide availability and take-up of faster internet;
  - promote the take-up and use of the internet in order to ensure inclusion in the digital society, namely through the extensive use of equipment and digital content and tools in education and learning, by enhancing digital literacy and skills and by improving accessibility for all, especially for persons with disabilities;
  - deploy ICT in order to address key societal challenges such as climate change, ageing and health care and fully exploit the potential of eGovernment, with due consideration to Member States' competences;
  - enhance interoperability of IT solutions in Europe and promote a better use of standards;
  - strengthen the European technological capacity in ICT, expanding the opportunities for SMEs to fully participate in the global market;

- establish a strong external dimension to the European Digital Agenda;
  - encourage legal access to on-line content and facilitate electronic commerce for businesses and consumers;
  - take measures to promote supply of quality on-line content to all consumers in the European Union;
  - evaluate the Digital Agenda for Europe by the European Commission on a regular basis and to report to the Council and the European Parliament;
- The focusing of the Digital Agenda for Europe in its key actions in order to ensure that the economic, social and cultural potential of ICT is exploited to the maximum;
  - The approach taken by the Commission to implement the "Digital Agenda for Europe" on the basis of a wide stakeholder involvement.

5. DRAWS THE ATTENTION OF THE HEADS OF STATE AND GOVERNMENT

- To the significance of the Digital Agenda for Europe for the economic and social development in the EU for their discussion at the European Council in June 2010, which should finally launch the Europe 2020 Strategy, a strategy for smart, sustainable and inclusive growth.

6. INVITES THE COMMISSION AND THE MEMBER STATES

- To seek ways to enhance horizontal coordination between concerned institutions both at the EU and national level in order to improve the implementation of the Digital Agenda for Europe."